

R A P P O R T

Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Rogaland 2015

Rådgivende Biologer AS

2251

Rådgivende Biologer AS

RAPPORTENS TITTEL:

Kvalitetssikring av naturtypelokalitetar i Rogaland 2015.

FORFATTERE:

Torbjørg Bjelland, Linn Eilertsen & Ole Kristian Spikkeland

OPPDRAAGSGIVER:

Fylkesmannen i Rogaland

OPPDRAAGET GITT:

ARBEIDET UTFØRT:

RAPPORT DATO:

Juni 2015

Juni 2015 – mai 2016

25. mai 2016

RAPPORT NR:

2251

ANTALL SIDER:

77

ISBN NR:

978-82-8308-263-0

EMNEORD:

- Biologisk mangfold
- Naturtypar

- Raudlisteartar
- Vegetasjon

RÅDGIVENDE BIOLOGER AS
Bredsgården, Bryggen, N-5003 Bergen
Foretaksnummer 843667082-mva

Internett: www.radgivende-biologer.no

E-post: post@radgivende-biologer.no

Telefon: 55 31 02 78

Telefaks: 55 31 62 75

Forside:

Øverst: Vasskantsamfunn i Landavatnet (foto: Linn Eilertsen). **Nedst t.h.:** Purpurlyng på Veamyrane (foto: Linn Eilertsen). **Nedst t.v.:** Bergflette på eik (foto: Ole Kristian Spikkeland).

FØREORD

Rådgivende Biologer AS har, på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, kvalitetssikra 49 naturtypelokalitetar i Karmøy, Bokn, Tysvær, Vindafjord og Suldal kommunar i Rogaland. Denne rapporten gir ein kortfatta oversikt over resultata frå feltarbeidet, som vart utført i juli og september 2015. Det er også inkludert to lokalitetar frå tidlegare kvalitetssikring på oppdrag frå Bokn kommune, som ikkje vart innrapportert til Naturbase.

Rådgivende Biologer AS takker Fylkesmannen i Rogaland for oppdraget.

Bergen 25. mai 2016

INNHOLD

Føreord	4
Innhald.....	4
Samandrag	5
Innleiing	6
Datagrunnlag og metode	6
Naturgrunnlag.....	7
Resultat.....	7
Lokalitetsskildringar.....	11
Kvalitetssikra lokalitetar i Karmøy kommune	11
Kvalitetssikra lokalitetar i Bokn kommune.....	24
Kvalitetssikra lokalitetar i Tysvær kommune	43
Kvalitetssikra lokalitetar i Vindafjord kommune.....	49
Kvalitetssikra lokalitetar i Suldal kommune	68
Lokalitetar som er føreslått tatt ut av Naturbase	70
Referansar.....	77

SAMANDRAG

Bjelland, T. Eilertsen, L. & O.K. Spikkeland 2016

Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Rogaland.

Rådgivende Biologer AS, rapport 2251, 77 sider, ISBN 978-82-8308-263-0.

På oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland har Rådgivende Biologer AS i 2015 kvalitetssikra 49 naturtypelokalitetar i Karmøy, Bokn, Tysvær, Vindafjord og Suldal kommunar, Rogaland. Kvalitetssikringa har medført ein del endringar på datasettet. I dei fleste lokalitetane var karplantefloraen relativt godt undersøkt, men områda mangla stort sett ein skildring etter gjeldande mal frå Miljødirektoratet. For eit fleirtal av lokalitetane var avgrensingane unøyaktige og oftast for store. Lav- og mosefloraen var i liten grad undersøkt i skoglokalitetane.

Kvalitetssikringa har resultert i 40 lokalitetar med nye områdeskildringar. Tre av lokalitetane er delt opp i to nye lokaliteter. Tolv lokaliteter er foreslått tatt ut frå Naturbase, enten på bakgrunn av tilstand og grad av inngrep, eller fordi lokaliteten ikkje er vurdert å vera ein naturtype etter DN-handbok 13.

INNLEIING

Den fyrste kartlegginga og samanstillinga av naturtypar etter DN-handbok 13 for kommunane Karmøy, Bokn, Tysvær, Vindafjord og Suldal vart gjort i åra 2000-2004. Ein del av desse dataene tilfredsstiller ikkje dei krava til dokumentasjon som er gjeldande i dag og treng oppdatering. Mange av datasetta vart levert som databasar (Natur 2000) eller tekstfiler til kommunane og føreligg ikkje i digitaliserte rapportar. Andre relevante kjelder er Lundberg (2010), som har kartlagt kulturmarkstypar på Haugalandet, samt tilrettelagt eldre data og nykartlagt andre naturtypar hovudsakleg i Karmøy kommune. Det er også gjort ei masteroppgåve med naturtypekartlegging i Vindafjord kommune (Dalen 2010). Dei siste åra er det gjort ei heil rekke supplerande kartleggingar av naturtypar i Rogaland.

På oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland har Rådgivende Biologer AS i 2015 kvalitetssikra 49 lokalitetar i Karmøy, Bokn, Tysvær, Vindafjord og Suldal kommunar. Det vart ikkje lagt opp til supplerande naturtypekartlegging, men på å heve kvaliteten på eldre registreringar. Denne rapporten summerer opp resultata frå prosjektet.

DATAGRUNNLAG OG METODE

Utgangspunktet for prosjektet var at å få kvalitetssikra lokalitetar i Naturbase ved feltundersøkingar. Gjennom ei innleiande kvalitetssikring, utført av Fylkesmannen i Rogaland, blei det utarbeida ei liste over lokalitetar med ulik grad av prioritering.

På bakgrunn av denne lista vart feltarbeidet utført 22. og 23. juli 2015 av Linn Eilertsen, 10. og 11. september 2015 av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, samt 21. september 2015 av Ole Kristian Spikkeland. Lokalitetar i skog blei kartlagt og kvalitetssikra etter DN-handbok 13 (2007), mens øvrige lokalitetar vart kartlagt og kvalitetssikra etter nye faktaark for same handbok, utarbeida i 2014. Totalt vart 49 lokalitetar undersøkt i felt i 2015, og det vart lagt vekt på å kvalitetssikre flest mogleg lokalitetar med høg prioritet, fortrinnsvis i skog.

For alle lokalitetar er det laga ny lokalitetsskildring etter gjeldande mal frå Miljødirektoratet. Skildringane er basert på både nye og gamle registreringar, og det er lagt vekt på å gi meir utfyllande informasjon om lokaliteten, arter og grunngjeving av verdi. Dominerande vegetasjonstypar er skildra etter Fremstad (1997). Det er også skissert kva slags grunntypar i NiN-systemet (2.0) som truleg finnast (Halvorsen mfl. 2015), men lokalitetane er ikkje kartlagt etter NiN. Til grunn for verdisettinga er det også lagt vekt på Norsk raudliste for naturtypar 2011 (Lindgaard & Henriksen 2011), og eksisterande informasjon er oppdatert etter nyaste versjon av raudliste for artar (Henriksen & Hilmo 2015).

Forslag til endringar av lokalitetsskildringar, og avgrensingar, er sendt til Fylkesmannen i Rogaland for innlegging i Naturbase. Eit utval av registrerte artsforekomstar er i tillegg sendt til Artsdatabankens Artskart.

NATURGRUNNLAG

Klimaet er i stor grad styrande for både vegetasjonen og dyrelivet og varierer mykje frå sør til nord og frå vest til aust i Noreg. Denne variasjonen er avgjørende for inndelinga i vegetasjonssoner og vegetasjonsseksjonar. Vegetasjonssoner speglar hovudsakeleg forskjellar i temperatur, spesielt sommartemperatur, mens vegetasjonsseksjonar heng saman med oseanitet, der fuktigkeit og vintertemperatur er dei viktigaste klimatiske faktorane. Dei undersøkte lokalitetane ligg i boreonemoral- og sørboreal vegetasjonssone (Moen 1998).

Fra Karmøy i vest, til Suldal kommune i aust, endrar vegetasjonsseksjonane seg frå sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, underseksjon O3t vintermild underseksjon, til O2 klart oseanisk seksjon (Moen 1998). Dette inneberer at klimaet er karakterisert av mykje nedbør, milde vintrar og fuktige og relativt varme somrar. Berggrunnen i dei undersøkte områda varierer frå sure grunnfjellsbergartar som gneisar og granittar til rikare bergarter som fyllitt og glimmerskifer (<http://geo.ngu.no/kart/arealisNGU/>). Sistnemnde bergartar forvirrar lett og gir plantenæringsstoff. Det er også varierande mengde lausmasser i dei undersøkte områda, både bart fjell, morenemateriale og elveavsetjingar.

RESULTAT

Erfaringa frå feltarbeidet i 2015 var at naturtypedataene hadde vekslande kvalitet, men at karplantefloraen i hovudsak var godt undersøkt. Mange lokalitetar hadde mangelfull skildring, og i skoglokalitetane var lav, mose- og soppfloraen stort sett ikkje undersøkt.

Kvalitetssikringa har medført ein del endringar i datasettet. For alle lokalitetane er det utarbeida ei meir detaljert skildring av naturtypen. Lav- og mosefloraen er undersøkt i dei naturtypane det er relevant. Befaringane vart gjort utanom soppesongen og denne organismegruppa er difor ikkje fanga opp. Avgrensingane er for dei fleste lokalitetane justert, og oftast redusert. Tre områder er splitta i to lokalitetar, og det er også eit tilfelle der to lokalitetar er slått saman til ein. Omrent halvparten av lokalitetane har fått endra verdisetting. Tolv lokalitetar er føreslått tatt ut frå Naturbase, enten på bakgrunn av tilstand og grad av inngrep, eller fordi lokaliteten ikkje er vurdert å vere ein naturtype etter DN-handbok 13. I tillegg er eit delpolygon av ein naturtype føreslått fjerna. Totalt er det utarbeida 39 nye områdeskildringar, og dette inkluderer to lokalitetar som vart kvalitetssikra 23. juni 2011 av Linn Eilertsen på oppdrag frå Bokn kommune. Ei kort samanstilling av kvalitetssikringa er gitt i **tabell 1** og **2**.

Tabell 1. Oversikt over kvalitetssikra naturtypelokalitetar. Lokalitetsnummer i tabellen samsvarer med naturypeskildringa i føreliggjande rapport.

Lok. nr.	Naturbase-ID	Namn	Kode	Verdi	Merknad RB
KARMØY KOMMUNE					
1	BN00017940	Bygnes	D05	C	Avgrensinga er justert og verdien satt ned frå B til C.
2	BN00017953	Bøvatnet	E22	B	Avgrensinga er justert og verdien er oppretthaldt. Endra naturtype frå rik kulturlandskapsjø til vasskantsamfunn.
3	BN00017969	Fiskå aust	F01	B	Avgrensinga er justert og verdien er oppretthaldt.
4	BN00017968	Fiskå vest	F01	B	Avgrensinga er justert og verdien er oppretthaldt..

Lok. nr.	Naturbase-ID	Namn	Kode	Verdi	Merknad RB
5	BN00017938	Svartamyra	A11	B	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
6	BN00017979	Taravika	G04	A	Endra naturtype frå driftvoll til sand, grus og steinstrand (med innslag av tangvollar). Avgrensinga er endra og verdien oppretthaldt.
7	BN00017936	Veamyrene	D07	B	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt. Endra naturtype frå myr til kystlynghei.
8	BN00017946	Øygardstjørna	E22	B	Avgrensinga er justert og verdien er oppretthaldt. Endra naturtype frå rik kulturlandsskapsjø til vasskantsamfunn.
9	BN00082268	Torvastad-Munkaskard	E22	B	Avgrensinga er justert og verdien er satt ned frå A til B. Endra naturtype frå naturbeitemark til vasskantsamfunn, men i mosaikk med naturbeitemark og myr.
BOKN KOMMUNE					
10	BN00044664	Aksdal	F01	B	Avgrensinga er endra og verdien er justert ned frå A til B.
11	BN00044667	Grønestad	F01	C	Avgrensinga er endra og verdien er justert ned frå B til C.
12	BN00044662 BN00044681	Gunnarstadvatnet nord	D05	A	To lokalitetar som er slått saman til ein. Verdien er justert opp frå B til A.
13	BN00044669	Håland	F01	B	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
14	BN00044670	Håland sør	F01	C	Avgrensinga er endra og verdien er justert ned frå B til C.
15	BN00044665	Liafjellet (Ognøy)	F01	B	Avgrensinga er redusert og verdien er oppretthaldt.
16	BN00044673	Nordre Vågå	D05	A	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
17	BN00044659	Sør av Nordre Vågå	D05	B	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
18	BN00044672	Trosnavåg aust	D05	B	Lokaliteten er splitta i to; Trosnavåg aust og Trosnavåg vest. Verdien er oppretthaldt.
19	BN00044672	Trosnavåg vest	D05	B	Lokaliteten er splitta i to; Trosnavåg aust og Trosnavåg vest. Verdien er oppretthaldt.
20	BN00044668	Vatnaland nord	F01	C	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
21	BN00044663	Vågåvatnet	E22	B	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
22	BN00044666	Øvrebøvågen	F01	B	Avgrensinga er endra og verdien er justert ned frå A til B.
TYSVÆR KOMMUNE					
23	BN00037945	Gismervik	F01	B	Avgrensinga er endra og verdien er oppretthaldt.
24	BN00037910 BN00037888	Rossafjellet	F12	B	Lokaliteten er slått saman med lokaliteten Sandbekken (BN00037888). Verdien er justert ned (oppretthaldt for Sandbekken).
25	BN00037918	Våg, sør	D05	C	Avgrensinga er endra og verdien er justert ned frå B til C.

Lok. nr.	Naturbase-ID	Namn	Kode	Verdi	Merknad RB
26	BN00037882	Våg, vest	F02	C	Avgrensinga er endra og verdien er justert ned fra B til C.
VINDAFJORD KOMMUNE					
27	BN00016651	Berget	F02	B	Avgrensinga er endra og verdien justert ned fra A til B.
28	BN00016647	Bjørnstigmarka	F02	B	Avgrensinga er endra og verdien oppretthaldt.
29	BN00016646	Hedlå	D04	B	Avgrensinga er endra og verdien oppretthaldt.
30	BN00016648	Hogganvik vest	F02	B	Lokaliteten er splitta i to; Hogganvik vest og Hogganvik allé. Verdien er justert ned fra A til B.
31	BN00016648	Hogganvik allé	D13	B	Lokaliteten er splitta i to; Hogganvik vest og Hogganvik allé. Verdien er justert ned fra A til B.
32	BN00016657	Kyrkjehølen	E03	A	Avgrensinga og verdien er oppretthaldt.
33	BN00016660	Landavatnet	E22	A	Avgrensinga er endra og verdien oppretthaldt.
34	BN00016668	Langeland	D05	B	Avgrensinga er endra og verdien justert ned fra A til B.
35	BN00016645	Strandnes aust	F01	B	Lokaliteten er splitta i to; Strandnes aust og Strandnes vest. Verdien er oppretthaldt.
36	BN00016645	Strandnes vest	D04	B	Lokaliteten er splitta i to; Strandnes aust og Strandnes vest. Verdien er oppretthaldt.
37	BN00016662	Vikedalsstranda	G04	C	Avgrensinga er endra og verdien justert ned fra B til C.
38	BN00016669	Vikedalselva	E03	C	Avgrensinga er endra og verdien justert ned fra A til C.
39	BN00016661	Vatsvatnet	E22	A	Avgrensinga er endra og verdien oppretthaldt.
SULDAL KOMMUNE					
40	BN00003896	Tysselandslia	F02	B	Avgrensinga er endra og verdien oppretthaldt.

Tabell 2. Oversikt over naturtypelokaliteter som er foreslått fjerna fra Naturbase.

Naturbase-ID	Namn	Kode	Opphaveleg verdisetting	Merknad RB
KARMØY KOMMUNE				
BN00017988	Bassemyr	E09	B	Har ingen særskilte botaniske kvalitetar. Kan vidareførast som økologisk funksjonsområde for amfibiar.
BN00017962	Fiskåna	E06	B	Held på å gro att på grunn av regulering.
BN00017945	Fiskåvatnet	E08	A	Er sterkt endra på grunn av betydeleg oppdemming.
BN00017959	Stolsåna	E06	B	Viktig gytebekk, men passar ikkje som naturtype etter DN-handbok 13.

BN00017967	Sørstokke (Kodlhaug)	F01	B	Svært lite og dårleg utvikla hasselkratt.
BOKN KOMMUNE				
BN00044671	Kleivå (sør)	A06	A	Fragmentert og heterogent område, ingen heilskapleg naturtype.
BN00044677	Søre Våga	F01	A	Fragmentert hasselkratt langs ein bergvegg, ingen heilskapleg skog.
BN00044678	Vatnaland (Husafjellet)	F01	B	Fragmentert område, påverka av tekniske inngrep.
BN00044658	Vatnaland-sør	D0	C	Svært lite og sterkt beita hasselkratt. Kvalifiserer ikkje til naturtype etter DN-handbok 13.
TYSVÆR KOMMUNE				
BN00037927	Stølsvik-Breidal	H00	B	Stort område med furuskog der det har vore skogsdrift. Er ikkje gamal skog og passar ikkje med nokon av utformingane av kystfuruskog.
VINDAFJORD KOMMUNE				
BN00016648	Hogganvik (vest)	F02	A	Opphaveleg eit av tre delpolygon som utgjorde lokaliteten Hogganvik. Føreslått fjerna fordi den ikkje har særskilte biologiske kvalitetar.
BN00016650	Leirdalen	E06	B	Lokaliteten kvalifiserer ikkje til naturtype etter DN-handbok 13.

LOKALITETSSKILDRINGAR

KVALITETSSIKRA LOKALITETAR I KARMØY KOMMUNE

1 – Bygnes

Hagemark (D05)

Figur 1

Naturbase-ID BN00017940

Innleiing

Lokaliteten vart først skildra av Origo Miljø (2001) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 22. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Bygnes er eit lite nes på austsida av Karmøy, rett nord for Koparvik. Her ligg det gardsbruk med noko fulldyrka jord og beitemark, samt fleire industri- og næringsområde. Lokaliteten er avgrensa ytterst på neset mot eit avsperra næringsområde i nord, mot eit brattheng med lauvskog i aust og sør, og mot eit gardsbruk i vest. Bergrunnen består av gabbro.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei hagemark med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Vegetasjonstype er frisk fattig-eng (G4 i Fremstad 1997), tilsvarande hovudtypen semi-naturleg eng i NiN, og truleg grunntypen kalkfattig eng med ekstensivt hevdpreg (T32-2).

Artsmangfold

I hagemarka er det fleire storvaksne eik og ein del hassel. Det finnast også både bjørk, osp, rogn og hassel i tresjiktet og ein del einer i busksjiktet. Typiske artar i feltsjiktet var jordnøtt, lyssiv, svæve-art, smalkjempe, engsoleie, enghumleblom, engsyre, gulaks, englodnegras og ryllik. I meir skuggefylte parti var det større innslag av skogsartar som skogburkne, einstape, hengeveng, skogsål, gauksyre og skogstjerne. Lokaliteten grensar til edellauvskog og i ytterkantane av lokaliteten er det også innslag av blant anna krossved og vivendel. Haugaland naturkompetanse har i si skildring av lokaliteten lista opp fleire vanlege artar, men ingen som er raudlista. Trea i lokaliteten hadde ein forholdsvis fattig epifyttflora. På eik vart det registrert vanleg smaragdlav (*Lecidella eleoachroma*), barkragg (*Ramalina farinacea*) og bustehettemose-art (*Orthotrichum sp.*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert fortsatt beita av hest, og det er gjort ein del hogst av ungskog for å halde beitet ope. Feltsjiktet var i enkelte parti prega av mykje lyssiv, som gjev dårlegare beite.

Framande artar

Innslag av sitkagran (SE) og europalerk (SE).

Skjøtsel og omsyn

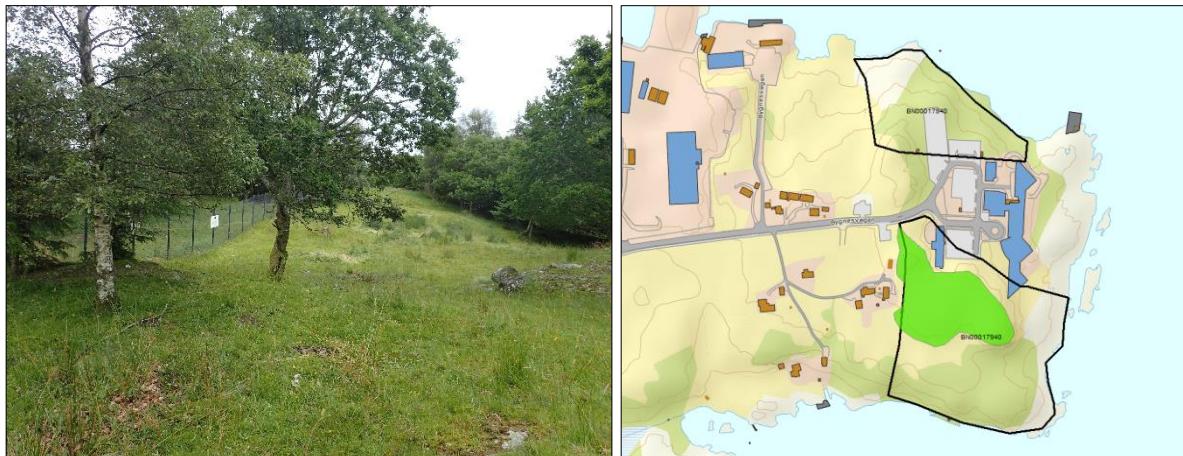
Sitkagranene kan med fordel fjernast. Elles bør eksisterande beite og hogst av treoppslag oppretthaldast.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten utgjer ein liten rest av gammalt kulturlandskap på Bygnes. Store delar av neset er bygd ut til industri- og næringsformål.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på storleik (>10 daa) og middels vekt på tilstand. Ingen raudlisteartar er registrert og antal engartar er relativt lågt, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Lokaliteten veksler mellom heilt lysopne areal og meir skyggefulle og fuktige parti (middels vekt på grunntypevariasjon). Nokre av eikene kan reknast som store gamle tre (låg vekt). Lokaliteten er del av et tradisjonelt gårdslandskap, men ligg forholdsvis langt frå andre verdifulle kulturmarker. På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som lokalt viktig (C-verdi).

Figur 1. Bygnes. Venstre: Hagemark (D05) med utforminga fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

2 – Bøvatnet

Vasskantsamfunn (E22)

Figur 2

Naturbase-ID BN00017953

Innleiing

Lokaliteten har vore undersøkt fleire gonger, men vart først skildra av Origo Miljø (2001) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Bøvatnet ligg inntil E134 heilt aust på Karmøy i Rogaland, rett ved Karmsund bru, som er forbindelsen til fastlandet (Haugesund). Det går bilveg rundt heile vatnet, og i sør ligg eit gammalt gardsbruk. Bergrunnen består av vulkanske bergartar, samt grønstein og fyllitt.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starr-sump, som også er dominerande vegetasjonstype (O3 i Fremstad 1997). I NIN-systemet tilsvrar dette hovudtypen helofytt-ferskvatnsump (L4). Det er ikkje teke vassprøvar, men basert på informasjon om berggrunnen, kan truleg grunntypen klassifiserast som kalkrik helofytt-ferskvatnsump (L4-2). Det er også mogleg at lokaliteten kan klassifiserast som middels kalkrik innsjø.

Artsmangfold

Lokaliteten har typisk flytebladvegetasjon med kvit nøkkerose, gul nøkkerose og tjønnaks-artar. Elvesnelle, sjøsivaks, flaskestorr og sverdlilje dominerer i den ytste sumpsona, medan det på fastare mark stadvis er mykje mjødurt. Vier-artar og enkelte oppslag av til dømes bjørk, førekjem også. Lundberg (1998) nemnde funn av ein hybrid mellom alaskamjølke og myrmjølke (*Epilobium glandulosum x palustre*), som eit av to voksestader i Norge.

Den andre voksestaden er Øygardstjørna, også i Karmøy. Denne hybriden kan vere vanlegare enn antatt, her verkar kunnskapen å vere noko mangelfull.

Bøvatnet er også ein viktig lokalitet for fugl. Av raudlistearter er det observert: Åkerrikse (CR), vipe (EN), knekkand (EN), myrrikse (EN), makrellterne (EN), skeiand (VU), storspove (VU), hettemåke (VU), sothøne (VU), dvergdykkar (VU), sivhøne (VU), horndykkar (VU), dvergmåke (VU), vassrikse (VU), snadderand (NT), sivspurv (NT), fiskemåke (NT), stær (NT), sandsvale (NT), hønsehauk (NT), kornkråke (NT), taksvale (NT), grashoppesangar (NT), trelerke (NT) og jaktfalk (NT).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir påverka av avrenning frå omkringliggende jordbruksområde, men ut i frå gamle flyfoto ser det ikkje ut til at å ha ført til særleg attgroing. Det er fylt noko masse i nordlege del av lokaliteten.

Framande artar

Ingen registrert.

Skjøtsel og omsyn

Skjøtsel ser så langt ikkje ut til å vere naudsynt. Beite eller slått rundt tjørna kan vere positivt. Det bør ikkje utførast inngrep som endrar dei naturlege hydrologiske forholda.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av eit gammalt kulturlandskap på Karmøy.

Grunngjeving av verdi

Det er ikkje registrert faste førekomstar av raudlisteartar i lokaliteten (berre fuglar), noko som gir låg vekt for den parameteren. Lokaliteten får middels vekt på storleik, arts mangfald, påverknad og utbreiing i regionen. Det er ikkje registrert framande artar (høg vekt) og området vil truleg oppretthalde sitt biologiske mangfald over tid dersom ingen ytterligare påverknader skjer (høg vekt). Samla gir dette B-verdi.

Figur 2. Bøvatnet. Venstre: Vasskantsamfunn (E22) med utforminga elvesnelle-starr-sump. Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

3 – Fiskå aust

Rik edellauvskog (F01)

Figur 3

Naturbase-ID BN00017969

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Origo Miljø (2001) og vurdert som viktig (B-verdi).

Lokaliteten blei undersøkt på ny av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Fiskå sør for Våge på Karmøy i Karmøy kommune, Rogaland. Naturtypen er lokalisert aust for Rv47 og Karmlund mølle, og grensar mot sjø i nord og elles mot lokalveg og bustadområde. Lokaliteten ligg mellom kote 1 og kote 20 og er eksponert mot nord. Berggrunnen består av uspesifiserte vulkanske bergartar, medan lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten er ein rik edellauvskog (F01), med utformingane lågurt-eikeskog (F0101) og rikt hasselkratt (F0103). Delar av lokaliteten har eit fattigare preg. Vegetasjonstypane er lågurt-edellauvskog, variant rike kyst-hasselkratt (D2c, Fremstad 1997) og blåbær-edellauvskog, variantane blåbær-eikeskog (D1a) og blåbær-hasselkratt (D1d). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til blåbærskog (T4-1), svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3). Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001), men er ikkje rekna som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011). Det er derimot lågurt-eikeskog, som er vurdert som nær trua (NT).

Artsmangfold

Eik, hassel, bjørk og osp er hovudtreslag i lokaliteten. Elles er følgjande artar registrert: Selje, rogn, hegg, ask (VU), platanlønn, sitkagran, einer, kristtorn, krossved, bergflette, parkslirekne, skogburkne, revebjølle, smyle, ormetelg, geittelg, einstape, sisselrot, hengjeveng, skogstorkenebb, stankstorkenebb, raudhyll, bulkemispel, geitrams, pors, bringebær, bjørnebær-art, enghumleblom, kratthumleblom, blodtopp, jordnøtt, fredlaus, blåbær, tyttebær, røsslyng, fuglevikke, nype-art, fiol-art, liljekonvall, kranskonvall, frøvårkål, gulaks, hundegras, bleikstorr, legeveronika, ramslauk, maiblom, gaukesyre, stormarimjelle, hårfrytle, teiebær, løvetann, hundekjeks, bjørnekjeks, markjordbær, småsyre, mjødurt, kvitbladtistel, kvitveis, knollerteknapp, skognelle, åkersnelle, tettegras, tepperot, gullris, engsoleie og soleihov.

På bakken, og nedst på stammene av ulike treslag, veks kystjammemose (*Plagiothecium undulatum*), storbjørnemose (*Polytrichum commune*), etasjemose (*Hylocomium splendens*), kystkransmose (*Rhytidiodelphus loreus*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*) og furumose (*Pleurozium schreberi*). På eik og hassel veks også hjelmblæremose (*Frullania dilatata*); på eik stortujamose (*Thuidium tamariscinum*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*), grå fargelav (*Parmelia saxatilis*), mellav-art (*Lepraria sp.*) og stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), og på hassel; krusgullhette (*Ulota crispa*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*), krinsflatmose (*Radula complanata*) og vanleg skriftlav (*Graphis scripta*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten ligg i ei bratt, nordvendt skråning og har variert treslagsamansetning. Dei største eiketrea veks i vestre område, medan dei største individua av osp veks i nordvest. Hasselkratt er mest utbreidd i sentrale område, og bjørk finst spreidd over heile lokaliteten. Busksjiktet er nokså godt utvikla i heile lokaliteten. Sentralt i området er terrenget bratt og difor lite påverka. Langs strandsona i nord går ein lite nytta veg mot djupvassbrygge i aust. Det finst noko daud ved, både liggande og ståande.

Framande artar

Lokaliteten har innslag av platanlønn (SE), parkslirekne (SE), bulkemispel (SE), sitkagran (SE) og raudhyll (HI).

Skjøtsel og omsyn

Arealbeslag og hogst vil være negativt for lokaliteten. Framande artar bør takast ut.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg kystnært til, i eit område kjenneteikna av små skogteigar, ope kulturlandskap, vegar, nærings- og bustadområde.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er liten, men er nokså artsrik. Skogen har også god kontinuitet i tresjiktet. Éin raudlisteart er påvist, og i lokaliteten finnast ein truga vegetasjonstype og ein raudlista naturtype. Forholdsvis store innslag av framande artar trekk verdien ned. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert å ha ein svak B-verdi.

Figur 3. Fiskå aust. Venstre: Rik edellauvskog (F01), med utformingane lågurt-eikeskog (F0101) og rikt hasselkratt (F0103). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

4 – Fiskå vest

Rik edellauvskog (F01)

Figur 4

Naturbase-ID BN00017968

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Origo Miljø (2001) og vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten blei undersøkt på ny av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Fiskå sør for Våge på Karmøy i Karmøy kommune, Rogaland. Mot aust grensar lokaliteten til Rv47 ved Karmlund mølle, i sør mot privat veg og i nord og vest mot små skogsholt med frittliggjande einebustader. Området ligg mellom kote 10 og kote 21. Berggrunnen består av uspesifiserte vulkanske bergartar, medan lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein rik edellauvskog (F01), men vegetasjonstypen er noko vanskeleg å klassifisere. Origo Miljø (2001) klassifiserte vegetasjonen som alm-lindeskog (F0105), vestlig utforming (D4c, Fremstad 1997), men utan førekommst av alm. Lågurt-eikeskog kan også vere riktig vegetasjonstype, sidan eik er hovudtreslag. Spreidd i lokaliteten finst noko rikt hasselkratt (F0103). Tilpassa grunntypane i hovedtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3). Både alm-lindeskog, lågurt-eikeskog og rikt hasselkratt er vurdert som trua vegetasjonstypar av Fremstad & Moen (2001). Av desse er lågurt-eikeskog rekna som ein nær trua naturtype av Lindgaard & Henriksen (2011).

Artsmangfold

Lokaliteten femner eit lite areal og har ein variert treslagsamansetning. Eik og hassel er mest talrike artar. Andre registrerte treslag er; bjørk, kirsebær, platanlønn, hegg, selje, osp, rogn. I busksjiktet finst øyrevier og einer. Lind blei ikkje registrert i 2015, men kan framleis vekse på lokaliteten. Det finst mykje bergflette sentralt i området, både i skogbotnen og på berg og trestammar. Elles opptrer; krossved, vivendel, rips, liljekonvall, kranskronvall, kantkonvall, hyll-art, fredlaus, hundegras, gulaks, smyle, nype-art, jordnøtt, geittelg, skogburkne, stankstorkenebb, skogstorkenebb, skvallerkål, revebjølle, blåknapp, bjørnebær-art, sløke, sisselrot, vendelrot, krattmjølke, gullris, stornesle, mjødurt, bringebær, landøyda, parkslirekne, bleikstorr, englodnegras, fiol-art, skogbingel, gauksyre, skogburkne, frøvårkål, stormarimjelle, skogsnelle, knollerteknapp, svartknoppurt, kratthumleblom, teiebær, kvitveis, løvetann, marikåpe-art, knappsiv og markjordbær. Av epifyttar blei gulband (*Metzgeria furcata*) og putevortelav (*Pertusaria pertusa*) registrert på fleire treslag. På eik blei dessutan registrert; musehalemose (*Isothecium myosuroides*), krypsilkemose (*Homalothecium sericeum*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*), stiftbrunlav (*Melanelia fuliginosa*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), mellav-art (*Lepraria sp.*) og kantlav-art (*Lecanora sp.*), medan vanleg skriftlav (*Graphis scripta*) og skriblelav-art (*Opegrapha sp.*) blei registrert på hassel.

Bruk, tilstand og påverknad

Skogen er ein smal teig mellom veg i aust og sør og hage/gammal kulturmark i nord og vest. Dei sentrale, bratte områda er nokså upåverka, medan nokre store tre er hogd aust i lokaliteten. Tresjiktet er dominert av store eiketre, og mellom/under desse veks hasselkratt. Det finst noko daud ved, både ståande og liggande.

Framande artar

Lokaliteten har innslag av platanlønn (SE), og langs vegen i sør veks mykje parkslirekne (SE).

Skjøtsel og omsyn

Arealbeslag og hogst vil være negativt for lokaliteten. Rikelege førekommstar av parkslirekne langs vegen i sør trugar lokaliteten og bør fjernast. Likeeins bør platanlønn takast ut.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit kystrært landskap kjenneteikna av små skogteigar, ope kulturlandskap, vegar og spreidde bustader.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er liten, men nokså artsrik og karakterisert av store eiketre med rik førekommst av bergflette. Epifyttfloraen er artsfattig og består av vanlege artar. Ingen raudlisteartar er påvist og fleire framande artar trekk ned verdien. Samtidig innehold lokaliteten innslag av trua vegetasjonstypar og ein raudlista naturtype. På bakgrunn av dette er lokaliteten vurdert å ha ein svak B-verdi.

Figur 4. Fiskå vest. **Venstre:** Rik edellauvskog (F01) med utforminga alm-lindeskog (F0105). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

5 – Svartamyra

Kystmyr (A11)

Figur 5

Naturbase-ID BN00017938

Innleiing

Lokaliteten vart først skildra av Origo Miljø (2001) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Svartamyr ligg sør for Kopervik, mellom Stangeland i nord, Olavsvang i vest og Melstokkevatnet i sør. Lokaliteten er del av et populært turområde. Berggrunnen består av gabbro.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er kystmyr med utforming anna kystmyr (A1104). Myra ser ut til å være et kompleks av jordvatnsmyr og nedbørsmyr. Dominerande vegetasjonstypar er fattig fastmatte og mjukmatte/lausbotnmyr (K3 og K4 i Fremstad 1997). Det er også små område med intermediær mjukmatte/lausbotnmyr (L3). I NiN-systemet kan lokaliteten delast inn i fleire hovudtypar innanfor både open jordvassmyr (V1), nedbørsmyr (V3) og semi-naturleg myr (V9). Grunntypevariasjonen er truleg stor. Myra er forøvrig mosaikkprega med innslag av lyngheivegetasjon.

Artsmangfold

Dei vanlegaste karplantane i myra er pors, klokkeling, geitsvingel, rome, sveltull, blåtopp og duskull. Torvmosar dominerer i botnsjiktet. I små høler og bekker er det småpiggknopp, elvesnelle, bukkeblad og myrhatt. På meir tørre område er det lynghei med røsslyng som dominerande art, men også purpurlyng i sør vendte hellingar. Det er fleire tjern i lokaliteten, med kvit nøkkerose, bukkeblad og hesterumpe som dominerande artar i vatnet. I nokon av tjerna er det mykje takrøy.

Bruk, tilstand og påverknad

Myra har middels tilstand. Det er gjort noko grøfting, og det er en god del oppslag av tre, i hovudsak spreiling av framande treslag. Det går ein tursti gjennom lokaliteten. Mot vest er det inngjerda beiteområde for storfe.

Framande artar

Innslag av sitkagran (SE) og buskfuru (SE).

Skjøtsel og omsyn

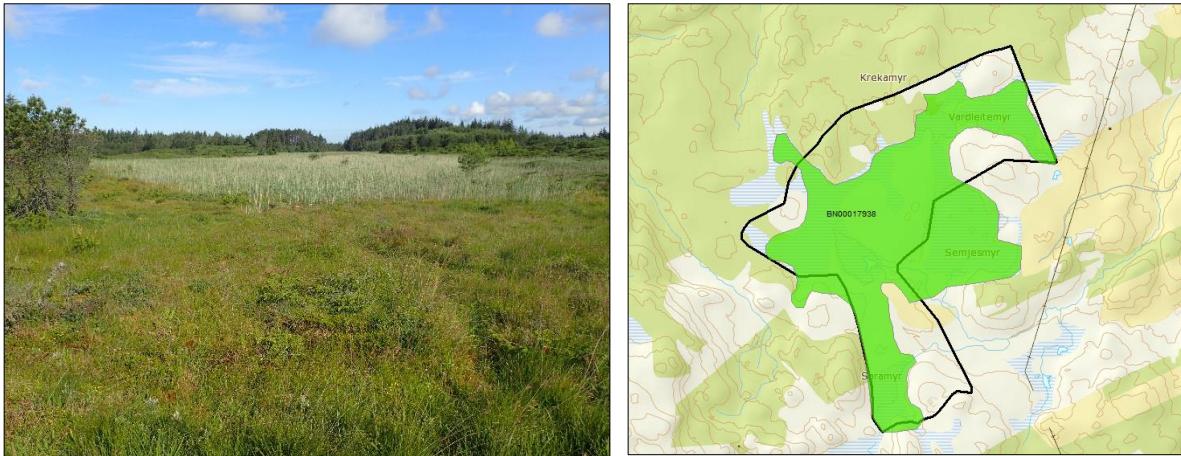
Framande treslag bør fjernast frå lokaliteten. Ein bør unngå ytterlegare tekniske inngrep.

Del av heilskapleg landskap

Svartamyra ligg i overgangen mellom bustadområder og kulturlandskap i aust og opne lyngheier i vest.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er svakt påverka, noko som gjev middels vekt på parameteren tilstand. Sidan myra ligg i boreonemoral vegetasjonssone og har ein storleik på 260 daa tilseier dette ein B-verdi.

Figur 5. Svartamyra. **Venstre:** Kystmyr med utforming anna kystmyr (A1104). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

6 – Taravika

Sand, grus- og steinstrand (G04)

Figur 6

Naturbase-ID BN00017979

Innleiing

Lokaliteten er undersøkt fleire gonger og sist av Lundberg (2010). I Naturbase har lokaliteten vore registrert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Taravika ligg sørvest i Karmøy kommune, Rogaland. Vika ligg ved utløpet av Stølsåna, og er omgitt av dyrka mark. Lokaliteten er tilrettelagt som badeplass, og det er satt opp skilt som informerer om fuglelivet i vika.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten er ein stein-, grus- og sandstrand (G04), som hovudsakleg består av sandstrand (G0406), men med innslag av grusstrand (G0405). Driftinfluert sand-forstrand (V4 i Fremstad 1997) er dominerande vegetasjonstype. Dette tilsvrar hovedtypen sanddynemark (T21), grunntype forstrand (T21-1) i NiN-systemet. Det inngår små driftvollar (G06) i lokaliteten med både eittårig og fleirårig utforming, i tillegg til at delar av vegetasjonen er ferskvasspåverka. Vegetasjonstypar er V1, V2 og V3 i Fremstad (1997). I NiN-systemet svarar dette til hovedtypen driftvoll og truleg grunntypen moderat eksponert driftvoll (T24-2).

Artsmangfold

Partia med tangvoll i Taravika er ikkje spesielt store, men er samstundes typiske med dominans av den småvaksne og salttolerante arten tangmelde. Delar av lokaliteten er ferskvasspåverka og artsfattig, der tuer med blant anna dikevasshår, tiggersoleie, strandreddik og strandrør dominerer. Øvrig vegetasjon består av meir typiske strandengartar, med innslag av kulturplantar: Strandarve, strandrør, engrapp, strandstjerne, strandvindel, strandrug, takrøyr, klengemaure, strandbalderbrå, raud jonsokblom, åkerdylle, skogrørkvein, åkersvineblom, smalkjempe, tungras, åkertistel, åkerreddik og solsikke.

Taravika er rekna som den viktigaste trekklokaliteten for fugl på Karmøy. Ei stor mengde raudlista fugleartar er observert her, blant anna lomvi (CR), åkerrikse (CR), hortulan (CR), hauksangar (EN), vipe (EN), brushane (EN), knekkand (EN), havhest (EN), makrellterne (EN), svarthalespove (EN), storspove

(VU), hettemåke (VU), teist (VU), dvergmåke (VU), svartraudstjert (VU), hettemåke (VU), sivhauk (VU), sanglerke (VU), sivhøne (VU), fiskemåke (NT), stær (NT), ærfugl (NT), dverglo (NT), sandsvale (NT), tyrkerdue (NT), hønsehauk (NT), sivspurv (NT), svartand (NT), kornkråke (NT), trelerke (NT), gulspurv (NT), havelle (NT), blåstrupe (NT) og taksvale (NT).

Bruk, tilstand og påverknad

Taravika grensar til dyrka mark, men ser ikkje ut til å vere negativt påverka av avrenning frå jordbrukslandskapet. Det er heller ikkje tråkkslitasje. Det har vore noko uttak av tang frå vika.

Framande artar

Ingen registrert.

Skjøtsel og omsyn

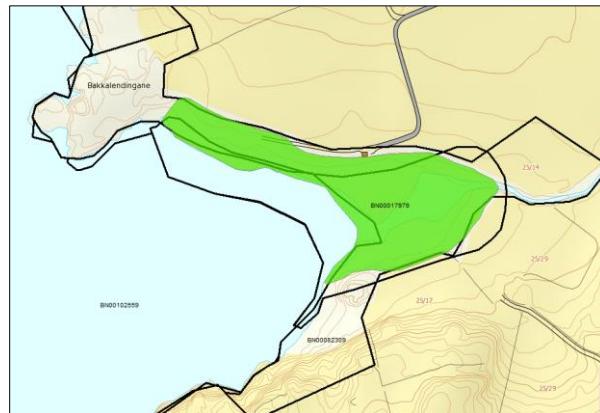
Normal ferdsel og bruk av lokaliteten til friluftsformål har truleg liten negativ påverknad på naturverdiane. Ein bør unngå arealinngrep og det bør helst ikkje takast tang frå lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Taravika står fram som ein liten rest av naturleg habitat i eit sterkt påverka jordbrukslandskap.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten får middels vekt på strandlengde og substratvariasjon. Ingen raudlisteartar med fast førekommst er registrert (berre fuglar) og det er middels innslag av spesialiserte artar (middels vekt). Innslag av tangvollar og strandengvegetasjon er økologiske tilleggselement som gir høg vekt. Det er i verdivurderinga også vektlagt at lokaliteten er eit viktig funksjonsområde for fugl på trekk og/eller i hekketida, med mange raudlista fugleartar, noko som gjev høg vekt i verdisettingsmatrisa til driftvollar, som inngår i lokaliteten. Samla gjev dette A-verdi.

Figur 6. Taravika. **Venstre:** Sand, grus og steinstrand med innslag av driftvollar. **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing. Merk at det føreligg fleire avgrensinger av lokaliteten i Naturbase frå før.

7 – Veamyrene

Kystlynghei (D07)

Figur 7

Naturbase-ID BN00017936

Innleiing

Lokaliteten vart først skildra av Origo Miljø (2001) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 22. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Veamyrene ligg heilt nordvest på Karmøy og grensar til næringsområder i søraust, og elles til omkringliggende bustader. Berggrunnen er fattig og dominert av gneis. Det meste av arealet er definert som open jorddekt fastmark og open skrinn fastmark, mens myr utgjer mindre delar av lokaliteten.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei kystlynghei med utforming kalkfattig, lite tørkeutsett hei (D0708). Lokaliteten er stor og har innslag av myr (tilsvarende kystmyr, A11). I sørverdete hellingar er det innslag av tørr gras-urterik hei (H2 i Fremstad 1997), men fuktig lystlynghei dominerer (H3). I NiN-systemet svarar dette til kalkfattig normal kystlynghei (T24-2). I myrpartia er det noko fattig fastmattemyr (K3), men mest lausbotnmyr (K4) inntil små tjern. Kystlynghei er også ein raudlista naturtype med status sterkt trua (EN), jf. Lindgaard & Henriksen (2011).

Artsmangfold

Lystlynghei er under gjengroing med stadvis store oppslag av einer og ulike treslag. Dominerande artar i heia er røsslyng, klokkelystlyng, bjønnskjegg, rome og blåtopp. I sørverdete hellingar er det spreidde førekommstar av purpurlystlyng. På tørrre rabbar dominerer heigråmose og lys reinlav i botnsjiktet. I små tjern er det mykje bukkeblad, tjønnaks-art og kvit nøkkerose. Inntil desse tjerna er det blant anna linnea, soldogg, dystarr og hårfrytle. Det er berre registrert vanlege artar for dei ulike vegetasjonstypane.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert truleg ikkje beita lengre, med det er føretatt noko brenning i nordre del av lokaliteten. Gjengroinga er ganske framskriden.

Framande artar

Innslag av sitkagran (SE) og buskfuru (SE).

Skjøtsel og omsyn

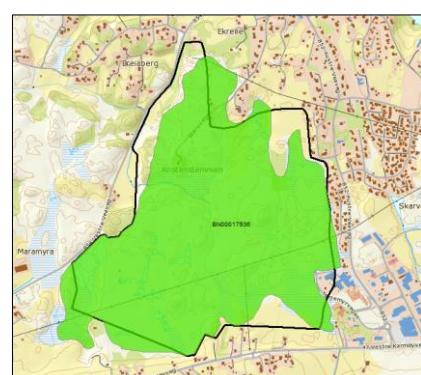
Beitinga bør starte att i lokaliteten. Dersom dette ikkje er mogleg, bør oppslag av tre fjernast og lystlynghei brennast med jamne mellomrom, for å halde vegetasjonen nede. Innslag av sitkagran og buskfuru bør fjernast.

Del av heilskapleg landskap

Landskapet rundt lokaliteten er ein blanding av kulturlandskap i meir eller mindre drift, og utbygde område til bustader, næring og industri.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår middels vekt på storleik (>100 daa) og middels vekt på tilstand. Ingen raudlisteartar er registrert, noko som gjev låg vekt på den parameteren. På bakgrunn av dette er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 7. Veamyrene. **Venstre:** Kystlynghei med utforming kalkfattig, lite tørkeutsett hei (D0708). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

8 – Øygardstjørna

Vasskantsamfunn (E22)

Figur 8

Naturbase-ID BN00017946

Innleiing

Lokaliteten har vore undersøkt fleire gonger, men vart først skildra av Origo Miljø (2001) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Øygardstjørna ligg i eit bustadområde på Eide i Karmøy kommune, Rogaland. Mot sør grensar lokaliteten til Fleslandvegen og i nordaust er det eit lite område med vel hevda kulturmark. Ørvig område rundt tjørna består av bustader.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starr-sump, som også er dominerande vegetasjonstype (O3 i Fremstad 1997). I NIN-systemet svarar dette til hovudtypen helofytt-ferskvatnsump (L4). Grunntypen er truleg kalkfattig helofytt-ferskvatnsump (L4-1). Lokaliteten kan kanskje også klassifiserast som middels kalkrik innsjø, men det er ikkje teke vassprøvar som kan bekrefte dette.

Artsmangfold

Lokaliteten har typisk flytebladvegetasjon med kvit nøkkerose, gul nøkkerose og småtjønnaks. Nykjetjønnaks er tidlegare dokumentert i store mengder, men vart ikkje gjenfunne i 2015. Det vart heller ikkje lett grundig etter arten, og det kan ikkje utelukkast at den finnast, men då truleg ikkje i store mengder. Elvesnelle, sjøsivaks og flaskestarr dominerer i den ytste sumpsona, medan det lengre inn mot land førekjem artar som andematin, sløke, temynte, gulldusk, trådstarr, hundekjeks, mjølke-art, mjødurt, myrhatt og myrtistel. Småvaksen øyrevier og enkelte oppslag av tre, av til dømes bjørk, førekjem også. Lundberg (1998) nemnde funn av ein hybrid mellom alaskamjølke og myrmjølke (*Epilobium glandulosum x palustre*), som eit av to voksestader i Noreg. Den andre voksestaden hevdar Lundberg er i Bøvatnet, også i Karmøy. Denne hybriden kan vere vanlegare enn antatt, her verkar kunnskapen å vere noko mangelfull.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir i liten grad påverka av avrenning frå jordbruksområda rundt. Det er tidlegare dokumentert kloakktlførsel via grøft i sør. Det er uvisst om dette fortsatt er tilfelle. Ut i frå gamle flyfoto, ser ikkje lokaliteten ut til å ha hatt ein negativ utvikling dei seinare år. Men truleg har fastmarka rundt tjørna vore slått eller beita. No er det berre eit avgrensa areal mot aust som blir slått/beita. Vassstanden i tjørna har vore senka to gonger tidlegare.

Framande artar

Ingen registrert.

Skjøtsel og omsyn

Skjøtsel ser så langt ikkje ut til å vere naudsint. Eventuelle kloakkutslepp kan med fordel fjernast. Beite eller slått rundt tjørna kan vere positivt. Det bør ikkje utførast inngrep som endrar dei naturlege hydrologiske forholda.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av eit gammalt kulturlandskap prega av fortetting.

Grunngjeving av verdi

Ingen raudlisteartar er registrert i lokaliteten, noko som gir låg vekt for den parameteren.

Lokaliteten får middels vekt på storleik, artsmangfald, påverknad og utbreiing i regionen. Det er ikkje registrert framande artar (høg vekt) og området vil truleg opprethalde sitt biologiske mangfald over tid dersom ingen ytterligare påverknader skjer (høg vekt). Samla gir dette B-verdi.

Figur 8. Øygardstjørna. Venstre: Vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starr-sump. Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

9 – Torvastad-Munkaskard

Vasskantsamfunn (E22)

Figur 9

Naturbase-ID BN00082268

Innleiing

Lokaliteten har vore undersøkt fleire gonger, men vart først skildra av Lundberg (2010) og blei då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i eit aktivt kulturlandskap på Torvastad i Rogaland, og består av eit lite vassdrag med to tjørner. Kring lokaliteten er det mest fulldyrka og overflatedyrka mark, og noko beitemark i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er her definert som vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starr-sump, som også er dominante vegetasjonstype (O3 i Fremstad 1997). I NIN-systemet svarar dette til hovudtypen helofytt-ferskvatnsump (L4). Tilgrensande myrer og fuktenger er også inkludert i avgrensinga av lokaliteten. Desse er delvis beita og tilsvarer, særleg i søre del, naturbeitemark med utforming beitevåteng. Vegetasjonstypane er noko vanskeleg å bestemme i desse partia på grunn av sterk påverknad av gjødsel. Truleg er det snakk om våt/fuktig middels næringsrik eng (G12). Det er også ein del innslag av intermediær mykmatte/løsbunnmyr (L2).

Artsmangfald

I den største tjørna i vest er det typisk flytebladvegetasjon med kvit nøkkerose, gul nøkkerose og småtjønnaks. I den minste tjørna og i sumpen rundt dominerer takrøyr. Elvesnelle, sjøsivaks, tiggarsoleie og flaskestarr er elles vanlege artar i sumpsona, medan på fastare mark og myr førekjem artar som myrklegg, gulstarr, ryllsiv, heisiv, paddesiv og slåtttestarr. I bekdedraga finnast blant anna rankpiggknopp, bukkeblad, sennegras og gytjeblærerot. I følgje Lundberg (2010) har dei to tjørnene ei svært interessant naturhistorie, med svært gamle marine sediment.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir sterkt påverka av avrenning frå jordbruksområda rundt, men gamle flyfoto viser at det har vore lite attgroing sidan seint på 60-talet. Bekkar som har vore lagt i rør er no åpna.

Framande artar

Ingen registrert, men her er store innslag av kulturartar.

Skjøtsel og omsyn

Beite eller slått i lokaliteten kan vere positivt. Ein bør sikre mest mogleg naturlege hydrologiske forhold i lokaliteten. Bekkeåpning er positivt, men ein må sikre at avrenninga ikkje blir for stor.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av eit gammalt kulturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Ingen raudlisteartar er registrert i lokaliteten, noko som gir låg vekt for den parameteren. Lokaliteten får middels vekt på storleik, arts mangfald, påverknad og utbreiing i regionen. Det er ikkje registrert framande artar (høg vekt) og området vil truleg oppretthalde sitt biologiske mangfald over tid dersom ingen ytterligare påverknader skjer (høg vekt). Lokaliteten er eigentleg ein mosaikk av fleire naturtypar, og er under tvil satt til ein B-verdi.

Figur 9. Torvastad-Munkaskard. **Venstre:** Vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starrsump. **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

KVALITETSSIKRA LOKALITETAR I BOKN KOMMUNE

10 – Aksdal

Rik edellauvskog (F01)

Figur 10

Naturbase-ID BN00044664

Innleiing

Lokaliteten er registrert av Haugaland naturkompetanse i 2002 og kvalitetssikra av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, på grunnlag av eige feltarbeid den 23. juni 2011. Lokaliteten er ein liten rik edellauvskog i Aksdal på vestsida av Vågavegen i Bokn kommune, Rogaland.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i ei bratt li på vestsida av Vågavegen i Aksdal. Lokaliteten er avgrensa av vegen i aust, av eit bustadfelt i nord og av beitemark i sør. Bergrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Det er rikt jordsmonn i store deler av lokaliteten og ein del steinblokker.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er rik edellauvskog (F01), med alm-lindeskog utforming. Dette svarar til vegetasjonstypen alm-lindeskog, vestleg utforming (D4c i Fremstad 1997), og i NiN-systemet truleg lågurtskog (T4-3). Lokaliteten var utan alm og lind, men med ein god del ask.

Artsmangfald

Tresjiktet består i hovudsak av ask (VU) og mykje hassel, men med innslag av bjørk og noko rogn nærmast sjøen. Heilt i sør er det eit større felt med osp. Busksjiktet bestod av ung hassel i det meste av lokaliteten, men også noko einer nærmast sjøen og enkelte førekomstar av hegg, stikkelsbær, krossved og ein nype-art. I feltsjiktet vart det registrert artar typisk for vegetasjonstypen: Ramslauk, bergflette, jordnøtt, kratthumleblom, kusymre, krattmjølke, ormetelg, vivendel, lundstjerneblom og vårmarihand. I tillegg vart det registrert maigull, sumphaukeskjegg, skogkarse, vendelrot, gauksyre, mjødurt, skjørlok, revebjelle, stankstorkenebb, skogfiol, lauvetann, tveskjeggyveronika, engkvein, engsoleie og engkarse. Haugaland Naturkompetanse (2002) noterte også kranskonnall, selje, skogfredløs, blodtopp, hårfrytle, hagtorn-art, øyrevier og legeveronika frå lokaliteten. Generelt dominerer ramslauk store parti av feltsjiktet og i dei nordlegaste delane av lokaliteten dekker bergflette både trær og store delar av skogbotnen.

I skogbotnen dominerte kystjammemose (*Plagiothecium undulatum*) og pløsjammemose (*Plagiothecium succulentum*). Kammose (*Ctenidium molluscum*) vart funne spredt, mest nær basis av trestammer. Av epifytter på hassel vart det registrert vanlig skriftlav (*Graphis scripta*), vortekantlav (*Lecanora chlarotera*), vanleg smaragdlav (*Lecidella eleachroma*) og *Pertusaria leioplaca*. På dei store askene vart det også registrert vanlig smaragdlav i tillegg til skjellglye (*Collema flaccidum*) og ein art i korkjelavslekta (*Ochrolechia sp.*). Generelt var det lite epifyttar på trea og lite daud ved i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påverknad

For det meste var skogen relativt ung, men det var fleire store asketre i eit bratt parti noko sør i lokaliteten. Det var relativt lite daud ved, berre noko liggande. I nord var skogen redusert i forbindning med utbygging av bustadfelt og det gjekk ei kraftlinje på tvers av lokaliteten i sør. Sørlege deler vart beita av sau. Det var fleire gamle steingarder i lokaliteten, samt et piggrådgjerde og ein del søppel. Nokre få spor etter hogst.

Framande arter

Det vart ikkje observert framande arter i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

Den største trusselen mot naturtypen er arealbeslag og treslagsskifte.

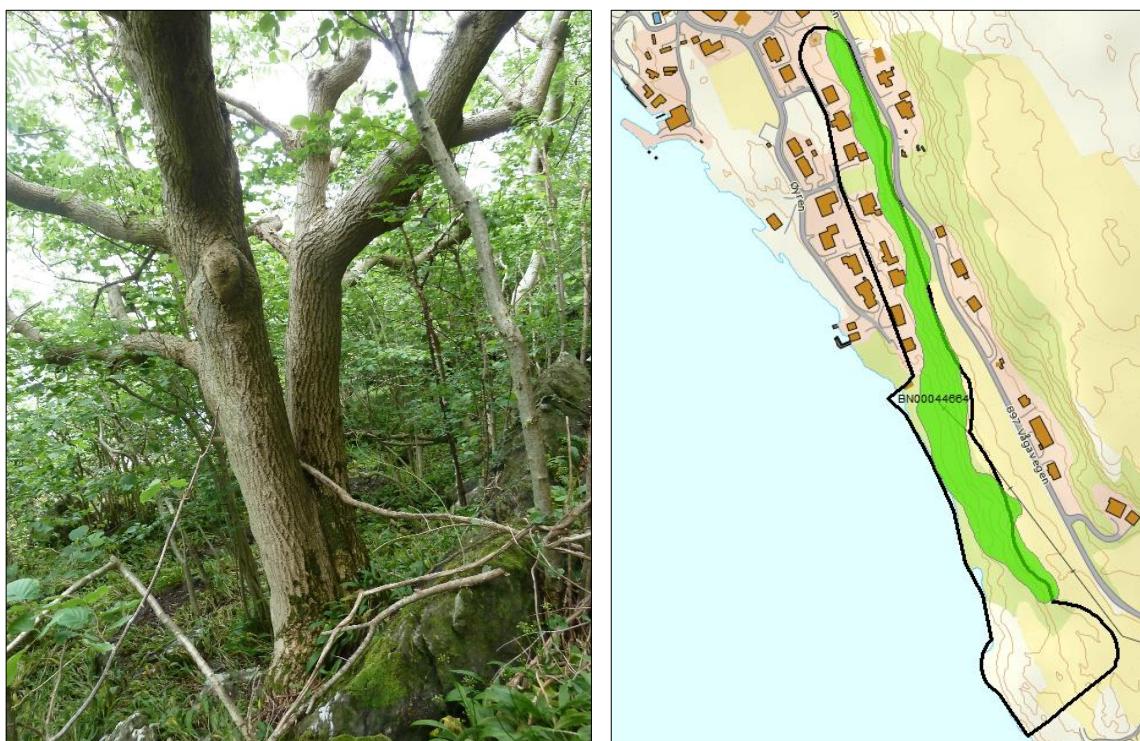
Det moderate beitetrykket som er i lokaliteten i dag har lite å seie for kvalitetane i skogen.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein restskog i eit elles utbygd og sterkt kulturpåverka landskap.

Grunngjeving av verdi

Den avgrensa edellauvskogen er liten i utstrekning. Den er relativt artsrik når det gjeld karplanter, og har fleire kravfulle og typiske edellauvskogsarter. Ask er raudlista med status sårbar (VU). Lokaliteten er tidlegare vurdert til A (svært viktig) av Haugaland Naturkompetanse (2002). I følge DN-handbok 13 gjeld den høgaste verdisettinga rike hasselkratt, lind- og eikeskogar på kalk eller amfibolitt, edellauvskogar med stort artsmangfald eller med kontinuitet i dødt trevirke. Edellauvskogen i Aksdal er ganske artsrik, men har relativt lite kontinuitet i dødt trevirke og er svært redusert i utstrekning. På bakgrunn av dette vert verdien satt ned til viktig (B-verdi).

Figur 10. Aksdal. **Venstre:** Rik edellauvskog (F01) med utforminga alm-lindeskog (F0105). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

11 – Grønestad

Rik edellauvskog (F01)

Figur 11

Naturbase-ID BN00044667

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Grønestad vest på øya Bokn i Bokn kommune, Rogaland. Naturtypen er avgrensa i ein vestvendt skogteig ved foten av Grønestadfjellet. Nedst grensar lokaliteten mot dyrka mark, om lag kote 20, øvst mot lynghei om lag kote 80.

Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis, migmatitt, medan lausmassane er skredmateriale (ur) og morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein rik edellauvskog (F01), med utforming rikt hasselkratt (F0103). Vegetasjonstypen lågurt-edellauvskog, variant rike kyst-hasselkratt (D2c, Fremstad 1997). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3). Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001), men er ikkje vurdert som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011).

Artsmangfald

Hassel er dominerande treslag i lokaliteten, medan eik opptrer sparsamt. Andre registrerte artar er; bjørk, platanlønn, rogn, osp, selje, hegg, kirsebær, einer, hagtorn, hyll-art, krossved, bergflette, vivendel, revebjølle, vendelrot, geittelg, ormetelg, sisselrot, bjønnkam, einstape, smyle, hårfrytle, engkvein, bringebær, skogburkne, røsslyng, purpurlyng, blåbær, geitrams, stornesle, stankstorkenebb, gaukesyre, kusymre, blåknapp, skogsalat, vårvål og stormarimjelle. På bakken og nedst på trestammer er matteflette (*Hypnum cupressiforme*), storkransmose (*Rhytidia delphus triquetrus*), kystkransmose (*Rhytidia delphus loreus*) og etasjemose (*Hylocomium splendens*) dominerande artar.

Bruk, tilstand og påverknad

Hasselkratt utgjer hovuddelen av naturtypen. Kring hasselkrattet veks blandingslauvskog, som med aukande høgd går over i krattvegetasjon med etter kvart stort innslag av einer. Skogens alder varierer, men det er lite daud ved. Område med tett vegetasjon, og med ur i botnen, har lågt beitetrykk. Det finst steingjerde både kring og innanfor lokaliteten.

Framande artar

Lokaliteten har innslag av platanlønn (SE).

Skjøtsel og omsyn

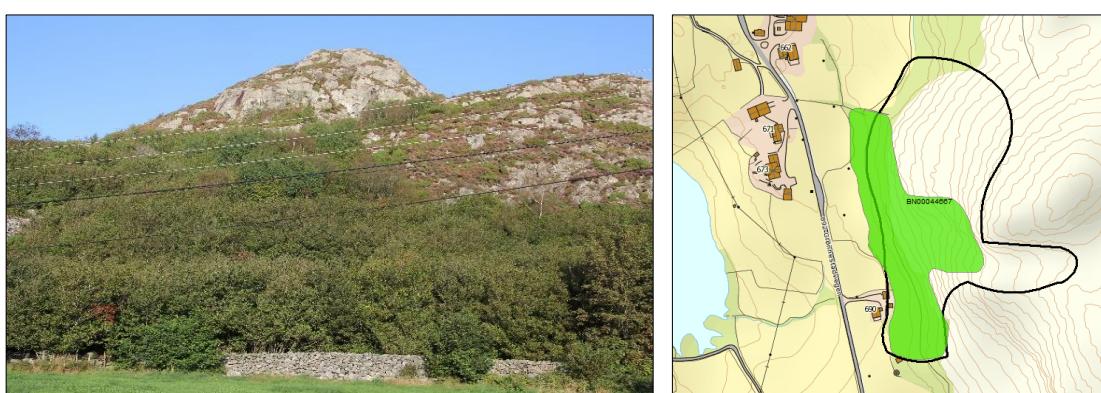
Arealbeslag og hogst vil vere negativt for lokaliteten. Platanlønn bør takast ut.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit ope, veldrive kulturlandskap mellom Grønestadfjellet i aust og Grønestadvatnet i vest.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er nokså liten. I skogen er det rikt hasselkratt, men skogen er ung og ingen sjeldne eller raudlista artar er registrert. Lokaliteten har også store innslag av den framande arten platanlønn. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert som lokalt viktig (C-verdi).

Figur 11. Grønestad. Venstre: Rik edellauvskog (F01) med utforming rikt hasselkratt (F0103). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

12 – Gunnarstadvatnet nord

Hagemark (D05)

Figur 12

Naturbase-ID BN00044662 og BN00044681

Innleiing

Lokaliteten blei i 2002 skildra av Haugaland Naturkompetanse som to naturtypar; beiteskog (D06) i vest (ID: BN00044681) og store gamle tre (D12) i aust (ID: BN00044662), begge vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg på nordsida av Gunnarstadvatnet på øya Vestre Bokn i Bokn kommune, Rogaland. I sør grenser lokaliteten mot Gunnarstadvatnet (18 moh.), i nord mot Fv892 og skråninga like ovanfor denne, og i aust og vest mot ope kulturlandskap. Høgste punkt ligg ca. 37 moh. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis, migmatitt, medan lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Vestre del av lokaliteten var tidlegare definert som beiteskog, medan austre del var definert som store gamle tre. Lokaliteten blir no slått saman til éin lokalitet og klassifisert som hagemark (D05). Utforminga fattig hagemark med edellauvre (D0510) dominerer austre og midtre del av lokaliteten, og utforminga fattig hagemark med boreale tre (D0514) dominerer i vestre område. Vegetasjonstypen frisk fattigeng (G4 i Fremstad 1997) dominerer, tilsvarende semi-naturleg eng i NiN, og grunntypen kalkfattig eng med klart hevdpreg (T32-C-2). Kulturmarksenger er raudlista som sårbare (VU) i Norge (Norderhaug & Johansen 2011).

Artsmangfold

Eik dominerer tresjiktet i austre og midtre del av lokaliteten, medan bjørk dominerer i vest. Rogn og hassel er også registrert og i aust enkelte store lind. I vest finst noko einer og elles spreidde krisettorn. I feltsjiktet blei registrert; einstape, engsyre, kystmaure, jordnøtt, engrapp, brunrot, gulaks, smyle, blåtopp, engkvein, revebjelle, tepperot, engsoleie, knappsiv, vassarve, vanleg arve, engkarse, skogstjerne, gaukesyre, vendelrot, stormarimjelle, blokkebær og legeveronika. På bakken, og nedst på stammene av eik, hassel, bjørk og lind, veks etasjemose (*Hylocomium splendens*), kystjamnemose (*Plagiothecium undulatum*), storbjørnmose (*Polytrichum commune*), kystkranmose (*Rhytidiodelphus loreus*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*) og sigdmose-art (*Dicranum sp.*). På eik og lind blei elles registrert hjelmlæremose (*Frullania dilatata*), mellav-art (*Lepraria sp.*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*). På eik blei i tillegg registrert grannflette (*Hypnum andoi*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*), gulband (*Metzgeria furcata*), kystjamnemose (*Plagiothecium undulatum*), gaffellav (*Cladonia furcata*) og grynkorkje (*Ochrolechia androgyna*), og på lind blei registrert stiftbrunlav (*Melanelixia fuliginosa*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten er sterkt beitepåverka av sau. Den opphavlege skogbotnen har vorte rydda for kratt og ungskog, ganske nyleg også i dei sørvestlege områda ut mot Neset. Lokaliteten ber såleis preg av å vere skjøtta gjennom lang tid. Den austre delen er dominert av eik med til dels grove dimensjonar, og med noko avstand mellom kvart tre. Det finst lite daud ved ståande eller på bakken. Bjørkeskogen i vest er mykje yngre enn eikeskogen i aust, men har likevel eit ope beitepreg.

Framande artar

Ingen framande artar blei registrert.

Skjøtsel og omsyn

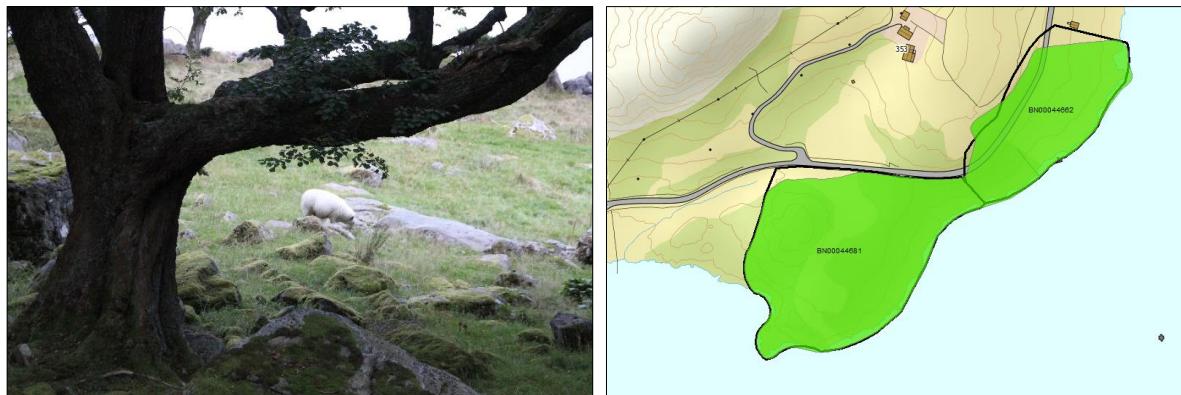
Lokaliteten blir beita av sau, og bør ikkje gjødslast. Eventuelle treoppslag bør fjernast.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten utgjer skogkledde teigar i eit elles ope kultur- og naturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på tilstand, førekomst av store gamle tre og storleik (>10 daa) og middels vekt på grunntypevariasjon og nærliek til andre verdifulle kulturmarker. Ingen raudlisteartar er registrert, og talet på engartar er relativt lågt, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Epifyttfloraen er forholdsvis artsfattig og består av vanlege artar. Lokaliteten vekslar mellom heilt lysopne areal og meir skuggefulle og fuktige parti (middels vekt på grunntypevariasjon). Fleire av eiketrea kan reknast som store gamle tre, med diameter over 63 cm. Lokaliteten er del av eit tradisjonelt gardslandskap. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert som svært viktig (A-verdi).

Figur 12. Gunnarstadvatnet nord. **Venstre:** Hagemark (D05) med utformingane fattig hagemark med edellauvtre (D0510) og fattig hagemark med boreale tre (D0514). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

13 – Håland

Rik edellauvskog (F01)

Figur 13

Naturbase-ID BN00044669

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i eit bratt skråning inntil sørvestenden av Boknabergvatnet i Bokn kommune, Rogaland. Lokaliteten er stort sett omgitt av beitemark, med unntak mot sør, der den er avgrensa av bilveg. Fuktige område nærmast vatnet vert også beita, og delar har vore dyrka. Berggrunnen består av granittisk gneis. I lokaliteten er det mest ur, men også parti med tjukt jordsmonn.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten er under tvil satt til rik edellauvskog med utforming rikt hasselkratt (F0103). Delar av lokaliteten vert beita, særleg partia nærmast Boknabergvatnet, og naturtypen kan også klassifiserast som beiteskog. Det er få innslag av typiske edellauvskogsartar i feltsjiktet, og vegetasjonen vekslar mellom småbregneskog (A5 i Fremstad 1997), blåbær-edellauvskog (D1) og lågurt-edellauvskog (D2). I NiN-systemet svarar dette til grunntypene blåbærskog (T4-1), svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3). Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001), men er ikkje rekna som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011).

Artsmangfald

Hassel er dominerande treslag i lokaliteten, med innslag av rogn, bjørk selje, eik og platanlønn. I feltsjiktet dominerer arter som stankstorkenebb, jordnøtt, blåbær, smyle, vivendel, ormetelg, kvitveis og gauksyre. Haugaland naturkompetanse registrerte i tillegg eit enkelt almetre (VU), skogsvinerot, sisselrot, blåknapp, stornesle, eik, einer, rød jonsokblom, selje, einstape, stormarimjelle, engkarse, tveskjeggveronika, engsoleie, vendelrot, fugletelg, hengeving, kusymre, hårfrytle, vårkål, geitsvingel, geittelg, gulaks, liljekonvall, knollerteknapp, nyprose, kystmaure og villrips. Det er eit betydeleg mosedekke både på Stein og på trea i lokaliteten. Etasjemose, kystkransmose, fjørmos og storkransmose er vanlege på bakken og på Stein, medan matteflette kan vere svært dominerande på trea.

Bruk, tilstand og påverknad

Under synfaringa i 2015 var det hest på beite i sørvestenden av Boknabergvatnet. Haugaland naturkompetanse nemnde ikkje pågåande beite i si skildring av lokaliteten, men at det truleg har vore beite tidlegare. Ein del av artane registrert av Haugaland naturkompetanse vart ikkje funne igjen i 2015, noko som kan skuldast endringar i type eller tal på beitedyr.

Framande artar

Lokaliteten har innslag av platanlønn (SE). Desse kan med fordel fjernast frå lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

Beitepresset bør ikkje auke.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten utgjer ein liten restskog langs Hålandsvatnet, som elles er omgitt av dyrka mark.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er nokså stor og godt avgrensa, med ein viss kontinuitet i tresjiktet. Delar av lokaliteten vert beita, og kunne vore klassifisert som naturtypen beiteskog. Artsmangfaldet er ikkje spesielt stort, og epifyttfloraen består i stor grad av vanlege moseartar. Fattige vegetasjonstypar dominerer og rikt hasselkratt utgjer berre ein liten del av lokaliteten. På bakgrunn av dette, er naturtypen vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 13. Håland. Venstre: Rik edellauvskog med utforminga rikt hasselkratt (F0103). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

14 – Håland sør

Rik edellauvskog (F01)

Figur 14

Naturbase-ID BN00044670

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg sør for Håland på øya Bokn i Bokn kommune, Rogaland. Den er avgrensa mot Fv891 i aust og elles mot skog. Lokaliteten ligg mellom kote 55 og kote 80. Berggrunnen består av kvartsdioritt, tonalitt, trondhjemitt, medan lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein rik edellauvskog (F01), med utforming rikt hasselkratt (F0103). Vegetasjonstypen er ein lågurt-edellauvskog, variant rike kyst-hasselkratt (D2c, Fremstad 1997). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3). Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001), men er ikkje rekna som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011).

Artsmangfold

Hassel er klart dominerande treslag i naturtypen. Elles opptrer noko eik, bjørk, osp, rogn, selje, øyrevier og einer. Andre registrerte artar er: Krossved, vivendel, ramslauk, myske, kusymre, skogsvingel, kranskonvall, liljekonvall, brunrot, skogsvinerot, skogsål, sauesvingel, gjerdevikke, kratthumleblom, vendelrot, krattmjølke, revebjølle, raud jonsokblom, geittelg, skogburkne, sisselrot, fugletelg, einstape, ormetelg, hengjeveng, skjørlok, stankstorkenebb, stornesle, engsyre, bjørnebær-art, fuglevikke, gauksyre, mjødurt, legeveronika, tveskjeggveronika, bringebær, kvassdå, jordnøtt, bjønnkjeks, blåbær, blåklokke, fiol-art, kvitveis, småamarimjelle og smyle. Myske opptrer sjeldan i ytre delar av Haugalandet. På bakken, og nedst på trestammer, er matteflette (*Hypnum cupressiforme*), etasjemose (*Hylocomium splendens*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*), kystkransmose (*Rhytidadelphus loreus*) og storkransmose (*Rhytidadelphus triquetrus*) dominerande artar. På fleire av trea opptrer i tillegg musehalemose (*Isothecium myosuroides*) og mellav-art (*Lepraria sp.*); på eik og hassel grå fargelav (*Parmelia saxatilis*) og putevortelav (*Pertusaria pertusa*); på eik og osp hjelmblæremose (*Frullania dilatata*); på hassel krusgullhette (*Ulota crispa*), gulband (*Metzgeria furcata*) og skorpelårsopp (*Stereum rugosum*); på eik vanleg blæremose (*Frullania tamarisci*), og på osp ekornmose (*Leucodon sciuroides*), kystnever (*Lobaria virens*) og vanleg blåfiltlav (*Pectenia plumbea*).

Bruk, tilstand og påverknad

Hasselskogen står fram som nokså intakt, sjølv om lokaliteten ligg attmed fylkesvegen. Skogen har ein viss kontinuitet i daud ved, i all hovudsak läger av hassel. Lokaliteten er lite beitepåverka.

Framande artar

Lokaliteten grensar mot eit bestand med sitkagran (SE) i nord, men det er ikkje registrert framande artar i sjølve lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

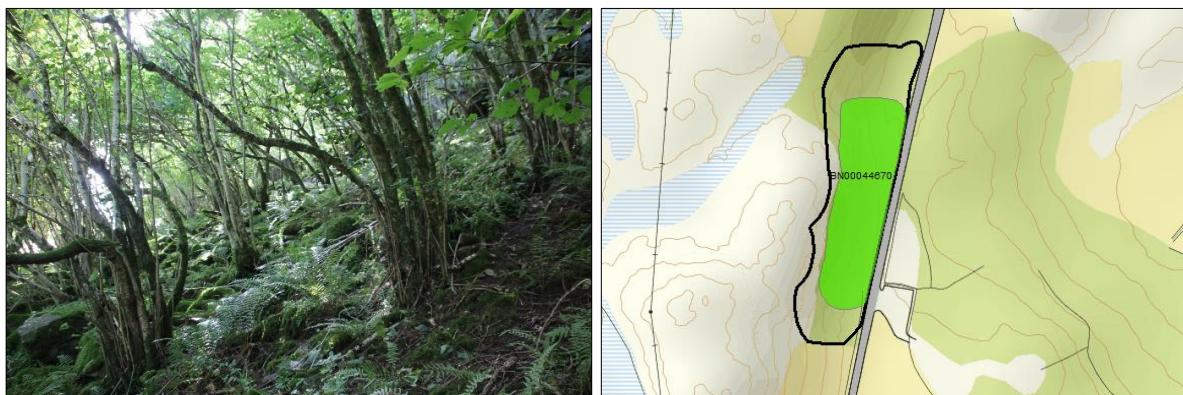
Arealbeslag og hogst vil vere negativt for lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av ein liten skog omgjeve av ope kulturlandskap utan busetnad.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er liten, men nokså intakt. Skogen består i hovudsak av rikt hasselkratt, men med lite kontinuitet i tresjiktet. Ingen raudlisteartar er registrert. Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C-verdi).

Figur 14. Håland sør. Venstre: Rik edellauvskog (F01), med utforming rikt hasselkratt (F0103). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

15 – Liafjellet (Ognøy)

Rik edellauvskog (F01)

Figur 15

Naturbase-ID BN00044665

Innleiing

Lokaliteten vart opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og vart då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i ei bratt, vestvendt skråning inntil E39 på Ognøy i Bokn kommune, Rogaland. Skogen grensar til kystlynghei i nordaust og beitemark i sør aust. Det går eit bergart skilje langs austkanten av lokaliteten. Sjølvé lokaliteten ligg på berggrunnen diorittisk til granittisk gneis. Aust for denne er det fyllitt og glimmerskifer, som er dominerande bergart på Ognøy.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein rik edellauvskog, utforming rikt hasselkratt (F0103). Vegetasjonen er dominert av blåbærskog (A4 i Fremstad 1997) i mosaikk med lågurt-edellauvskog (D2), noko som har gitt grunnlag for definisjonen rikt hasselkratt. Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001), men er ikkje rekna som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til lågurtskog (T4-3).

Artsmangfold

Hassel dominerer i tresjiktet, men det finnast også ein god del osp og bjørk, og sparsamt med rogn. Heilt aust i lokaliteten vart det registrert noko ask (VU). Lind vart ikkje observert, men enkeltindivid kan finnast i lokaliteten, sidan arten har blitt registrert tidligare. Noko einer finnast også. I feltsjiktet dominerer kusymre, ramslauk, gauksyre, skogstorkenebb og vivendel. Andre arter som er registrert er bjønnkam, revebjelle, sisselrot, einstape, skjørlokk, engkarse, skogsvinerot, skogfiol, smyle, stankstorkenebb, geittelg, tepperot, gulaks, tveskjeggveronika, jordnøtt, vårkål, kvitveis, løvetann og ormetelg. I botnsjiktet er det matteflette, kystkransmose og storkransemose.

Epifyttfloraen var ikkje spesielt rik, og på osp vart det registrert vanlege filtlavarer som stiftfiltlav (*Parmelia triptophylla*) og vanleg blåfiltlav (*Pectenia plumbea*), til dels i store mengder. På ask og bjørk vart det registrert putevortelav (*Pertusaria pertusa*), bristlav (*Parmelia sulcata*) og grynkorkje (*Ochrolechia androgyna*). På hassel vart det registrert vanleg smaragdlav (*Lecidella eleoachroma*), vanleg skriftlav (*Graphis scripta*) og *Opegrapha sp.* Det er tidlegare registrert kalklommemose (*Fissidens taxifolius*) på Ognøy (Blom mfl. 1982), men det er usikkert om denne førekomensten ligg innanfor avgrensninga av denne lokaliteten.

Bruk, tilstand og påverknad

Skogen ber preg av noko beite. Sørlege del er antakeleg ei sterkt gjengrodd hagemark, med fleire ask og bjørk av betydelig storleik og ein del grasarter i feltsjiktet. I nordlege del er lokaliteten meir einsaldra, med mykje hassel og ein del osp. Det finnast ein del ståande, men mest liggande daud ved, i hovudsak av hassel.

Framande artar

Ingen framande artar blei registrert.

Skjøtsel og omsyn

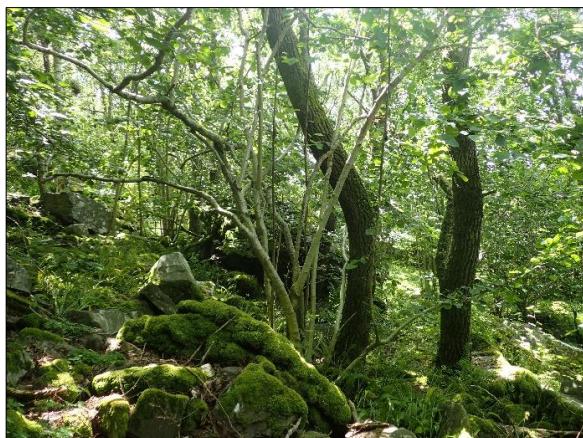
Arealbeslag eller hogst vil være negativt for lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten utgjer ein liten skogkledd skråning i eit elles ope kulturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er middels stor, det finnast ein del storvaksne ask og bjørk, men hassel dominerer og enkelte tre har truleg ein høg alder. Feltsjiktet er stadvis prega av beite, og delar av lokaliteten kunne vere definert som beiteskog eller sterkt gjengrodd hagemark. Det er vald å oppretthalde definisjonen som rik edellauvskog, fordi attgroinga er kome så langt at lokaliteten har meir preg av skog enn kulturlandskap. Epifyttfloraen er forholdsvis artsfattig og består av vanlege artar. På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 15. Liafjellet (Ognøy). **Venstre:** Rik edellauvskog med utforminga rikt hasselkratt (F0103). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

16 – Nordre Våga

Hagemark (D05)

Figur 16

Naturbase-ID BN00044673

Innleiing

Lokaliteten vart først skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og blei då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg nord i Vågavågen i Bokn kommune, Rogaland. Den er avgrensa langs eit bratt berg i nordaust, mot grusveg i sør og mot meir opne beiteområde i vest. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. I lokaliteten er det fleire store blokker.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten var tidlegare klassifisert som store, gamle trær, men er her definert som hagemark med utforming rik hagemark med edellauvtre (D0510). Nokre av trea kan reknast som store og gamle, men sidan desse inngår i hagmarka, er ikkje det laga ei eiga avgrensing og skildring av desse. Vegetasjonstype er noko vanskeleg å plassere fordi lokaliteten var sterkt beita under synfaringa, men er truleg frisk fattig-eng (G4 i Freimstad 1997), tilsvarande hovudtypen semi-naturleg eng i NiN, og truleg grunntypen kalkfattig eng med ekstensivt hevdpreg (T32-2). Kulturmarksenger er raudlista som sårbar (VU) i Noreg (Norderhaug & Johansen 2011).

Artsmangfold

I hagmarka dominerer store eksemplar av ask (VU), eik og alm (VU). Feltsjiktet er sterkt beita, og ein del innslag av stornesle indikerer at det har vore tilført noko gjødsel. Kvitsløver, svæve-artar, raudsvingel, engkvein, forglemmegei, engsoleie, revebjølle, tveskjeggveronika og blåkoll er vanlege i feltsjiktet. Mot bergveggen i nordaust er det innslag av edellauvskogartar som vivendel. Det er stadvis store innslag av lav, det blei blant anna registrert store mengder lungenever (*Lobaria pulmonaria*) både på trea og på blokker. På stor alm vart det registrert gulband (*Metzgeria furcata*), kystnever (*Lobaria virens*), *Cladonia* art, sòlvnever (*Lobaria amplissima*), krypsilkemose (*Homalothecium sericeum*), stiftglye (*Collema subflaccidum*), blyhinnelav (*Leptogium cyanescens*), bitterlav (*Pertusaria amara*) og flishinnelav (*Scytrinium lichenoides*). På eik vart det registrert barkragg (*Ramalina farinacea*), brun barklav (*Melanelia subaurifera*), *Pertusaria* sp., stor lindelav (*Parmelina tiliacea*), muslinglav (*Normandina pulchella*), skåldogglav (*Physconia distorta*), tunlav (*Candelaria concolor*) og svaberglav (*Anaptychia runcinata*). Det var svært lite epifyttar på ask.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert fortsatt beita av sau. Det som gjer lokaliteten spesiell er dei svært store og gamle trea. Ei av eikene er rundt 70 cm i diameter (32 V 299890 6570510) og to almetre er nærmare 1 meter i diameter (32 V 299921 6570515 og 32 V 299836 6570544), noko som kvalifiserer desse til naturtypen store gamle trær. Det er ikkje laga ei eiga avgrensing og skildring av desse sidan trea inngår i hagmarka. Ingen av eikene er hole.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

Dei store trea bør få stå i fred. For å bevara arts mangfaldet bør ein unngå gjødsling.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein av fleire verdifulle naturtypar i kulturlandskapet i Nordre Våga.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på storleik (>10 daa) og middels vekt på tilstand og raudlisteartar. Talet på engartar er relativt lågt, noko som gjev låg vekt. Lokaliteten vekslar mellom heilt lysopne areal og meir skuggefulle og fuktige parti (middels vekt på grunntypevariasjon). Fleire av eikene og almetrea kan reknast som store gamle tre med diameter opp mot 1 m (høg vekt). Lokaliteten er del av eit tradisjonelt gardslandskap, og ligg nært andre verdifulle kulturmarker (høg vekt). På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som svært viktig (A-verdi).

Figur 16. Nordre Vågå. **Venstre:** Hagemark (D05) med utforming rik hagemark med edellauvtre (D0510). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

17 – Sør av Nordre Vågå

Hagemark (D05)

Figur 17

Naturbase-ID BN00044659

Innleiing

Lokaliteten vart først skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i Nordre Våga i Bokn kommune, Rogaland. Den er avgrensa i bakkant av fleire bustader langs Vågåvegen. Her er det både sau og storfe på beite. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei hagemark med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Vegetasjonstype er frisk fattig-eng (G4 i Fremstad 1997), tilsvarannde hovudtypen semi-naturleg eng i NiN, og truleg grunntypen kalkfattig eng med ekstensivt hevdpreg (T32-2). Kulturmarksenger er raudlista som sårbarer (VU) i Noreg (Norderhaug & Johansen 2011).

Artsmangfold

Hagemarka er dominert av storvaksne eik. Noko bjørk og osp finst også, samt oppslag av hassel. Feltsjiktet er sterkt beita og vanlege artar er revebjølle, sølvbunke, gulaks og engkvein. Dei store trea har lite epifyttar. Epifyttfloraen var fattig og det vart berre registrert vanlege artar som hjelmlæreremose (*Frullania dilatata*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*). Det er midlertidig stort potensiale for utvikling av ein rikare epifyttflora i lokaliteten på sikt.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert fortsatt beita og har god tilstand, særleg på flat mark i sør. Truleg er lokaliteten tilført noko gjødsel. I nord er det noko brattare og mindre skjøtta.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

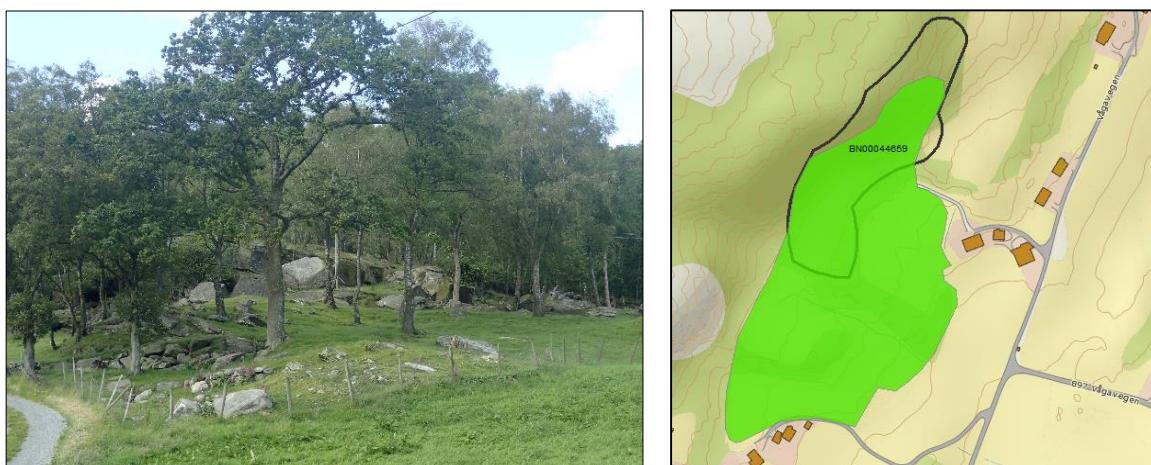
Lokaliteten bør ikkje gjødslast, og eventuelle oppslag av tre kan med fordel fjernast.

Del av heilsakleg landskap

Lokaliteten er ein av fleire verdifulle naturtypar i kulturlandskapet på Nordre Våga.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på storleik (>10 daa) og middels vekt på tilstand. Ingen raudlisteartar er registrert og talet på engartar er relativt lågt, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Lokaliteten veksler mellom heilt lysopne areal og meir skuggefulle og fuktige parti (middels vekt på grunntypevariasjon). Fleire av eikene kan reknast som store gamle tre med diameter over 63 cm (middels vekt). Lokaliteten er del av eit tradisjonelt gardslandskap, og ligg nært andre verdifulle kulturmarker (høg vekt). På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 17. Sør av Nordre Våga. **Venstre:** Hagemark (D05) med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

18 – Trosnavåg aust

Hagemark (D05)

Figur 18

Naturbase-ID BN00044672, austre delområde

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015, og blei då splitta i to separate lokalitetar. Denne omtala gjeld austre delområde.

Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Trosnavåg vest på øya Bokn i Bokn kommune, Rogaland. Naturtypen er avgrensa aust for Fv892, i skråninga opp mot Trosnavågfjellet. Lokaliteten ligg mellom kote ca. 20 og ca. kote 35, og grensar mot ope kulturmark i sør og vest, og mot skog i aust. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis, migmatitt, medan lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei hagemark (D05) med utforminga fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Vegetasjonstypen frisk fattigeng (G4 i Fremstad 1997) dominerer, tilsvarande semi-naturleg eng i NiN, og grunntypen kalkfattig eng med klart hevdpreg (T32-C-2). Kulturmarksenger er raudlista som sårbare (VU) i Norge (Norderhaug & Johansen 2011).

Artsmangfold

Hagemarka er dominert av storvaksne eik. I tillegg finst noko bjørk, rogn, hassel, ung sitkagran og einer. I kulturmarka er registrert jordnøtt, engsyre, engkvein, vanleg arve, revebjølle, gulaks, engrapp, legeveronika, høgmole, stornesle, engsoleie, myrtistel, lyssiv, knappsiv, ryllik, vassarve, groblad, løvetann, svartknoppurt, myrtistel, raudkløver, raudsvingel, hestehavre, krypsiv, trådsiv, kystmaure, blåkoll, skogburkne, landøyda, følblom-art, blåknapp, raud jonsokblom, gaukesyre, krattmjølke, einstape, firkantperikum, røsslyng, vivendel, bjørnebær-art, blåklokke, kystgriseøyre, gullris, skjermesveve-art og tepperot. På eik veks matteflette (*Hypnum cupressiforme*), matteblæremose (*Frullania tamarisci*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*), gulband (*Metzgeria furcata*), frysnerosettlav (*Physcia tenella*), vanleg rosettlav (*Physcia aipolia*), putevortelav (*Pertusaria pertusa*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), grå fargelav (*Parmelia saxatilis*), barkragg (*Ramalina farinacea*), mellav-art (*Lepraria sp.*), vanleg messinglav (*Xanthoria parietina*) og bleiktjafs (*Evernia prunastri*).

Bruk, tilstand og påverknad

Ein veg og steinmur, som blei bygt omkring 2010, avgrensar lokaliteten mot sør og sørvest. Spesielt nordvestre del av lokaliteten er nyleg beitepåverka av sau. Resten av området har ikkje vore beita den seinare tid. Dei sentrale delane av lokaliteten har preg av å vere skjøtta gjennom lang tid. Ovanfor eit steingjerde har den opphavlege skogbotnen nyleg blitt rydda for kratt og ungskog. Middels store eik dominerer tresjiktet. Det er fjerna ein del greiner. Det finst lite daud ved ståande eller på bakken.

Framande artar

Unge eksemplar av sitkagran (SE) opptrer spreidd i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

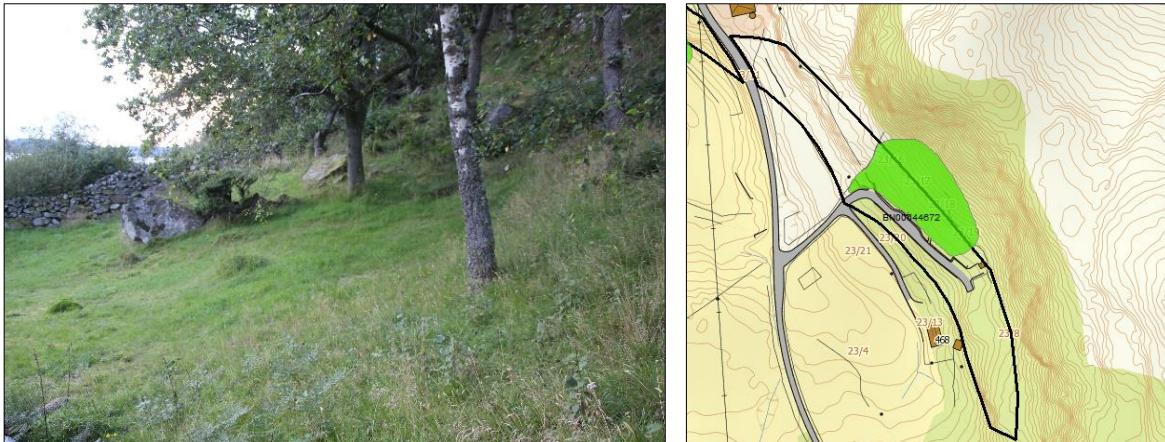
Berre mindre delar av lokaliteten har blitt beita den seinare tid. Beite bør takast opp att i område med lågt beitetrykk. Lokaliteten bør ikkje gjødslast. Sitkagran bør fjernast, likeeins andre oppslag av tre.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg inn mot eit ope kulturlandskap med spreidd busetnad.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår middels vekt på førekomst av store gamle tre, høg vekt på nærleik til andre verdifulle kulturmarker, middels vekt på tilstand og låg vekt på storleik (1-3 daa). Ingen raudlisteartar er registrert, og talet på engartar er relativt lågt. Også grunntypevariasjonen er låg, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Epifyttfloraen er forholdsvis artsfattig og består av vanlege artar. Lokaliteten er del av eit tradisjonelt gardslandskap. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 18. Trosnavåg aust. **Venstre:** Hagemark (D05) med utforminga fattig hagemark med edellauvtre (D0510). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

19 – Trosnavåg vest

Hagemark (D05)

Figur 19

Naturbase-ID BN00044672, vestre delområde

Innleining

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015, og blei då splitta i to separate lokalitetar. Denne omtala gjeld vestre delområde. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Trosnavåg vest på øya Bokn i Bokn kommune, Rogaland. Naturtypen er avgrensa som eit smalt band frå Fv892 i søraust og mot Trosnavåg i nordvest. Lokaliteten ligg mellom ca. kote 3 og ca. kote 19, og grensar mot ope kulturmark. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis, migmatitt, medan lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei hagemark (D05) med utformingane fattig hagemark med edellauvtre (D0510), og fattig hagemark med boreale tre (D0514). Vegetasjonstypen frisk fattigeng (G4 i Fremstad 1997) dominerer, tilsvarannde semi-naturleg eng i NiN, og grunntypen kalkfattig eng med klart hevdpreg (T32-C-2). Kulturmarksenger er raudlista som sårbarer (VU) i Norge (Norderhaug & Johansen 2011).

Artsmangfold

Hagemarka er dominert av storvaksne eik, i tillegg finst noko hassel, rogn, bjørk, epletre, furu og einer. I kulturmarka er registrert jordnøtt, engsyre, engkvein, vanleg arve, revebjølle, gulaks, engrapp, legeveronika, høymol, stornesle, engsoleie, myrtistel, lyssiv, knappsiv, ryllik, vassarve, groblad, løvetann, svartknoppurt, myrtistel, raudkløver, raudsvingel, hestehavre, krypsiv, trådsiv, kystmaure, bergknapp-art, blåkoll, skogburkne, landøyda, følblom-art, blåknapp, raud jonsokblom, gaukesyre, krattmjølke, firkantperikum, vivendel, blåklokke, kystgriseøyre, gullris, skjermesveve-art og tepperot. På eik veks matteflette (*Hypnum cupressiforme*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*), matteblærremose (*Frullania tamarisci*), gulband (*Metzgeria furcata*), frynserosettlav (*Physcia tenella*), vanleg rosettlav (*Physcia aipolia*), putevortelav (*Pertusaria pertusa*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), grå fargelav (*Parmelia saxatilis*), barkragg (*Ramalina farinacea*), mellav-art (*Lepraria sp.*), vanleg messinglav (*Xanthoria parietina*) og bleiktjafs (*Evernia prunastri*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten er sterkt beitepåverka av sau og har såleis god hevd. Fleire av trea er store, men utan å ha spesielt høg alder.

Framande artar

Ingen framande artar blei registrert.

Skjøtsel og omsyn

Lokaliteten blir intensivt beita av sau, og bør ikkje gjødslast. Eventuelle treoppslag bør fjernast.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit ope kulturlandskap med spreidd busetnad.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på tilstand, middels vekt på førekomst av store gamle tre, høg vekt på nærleik til andre verdifulle kulturmarker, og middels vekt på storleik (3-10 daa). Ingen raudlisteartar er registrert, og talet på engartar er relativt lågt. Også grunntypevariasjonen er låg, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Epifyttfloraen er forholdsvis artsfattig og består av vanlege artar. Lokaliteten er del av eit tradisjonelt gardslandskap. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 19. Trosnavåg vest. **Venstre:** Hagemark (D05) med utformingane fattig hagemark med edellauvtre (D0510) og fattig hagemark med boreale tre (D0514). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

20 – Vatnaland nord

Rik edellauvskog (F01)

Figur 20

Naturbase-ID BN00044668

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vurdert som lokalt viktig (C-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg nord for Vatnaland på øya Bokn i Bokn kommune, Rogaland. Den er avgrensa mot Fv891 i aust, dyrka mark i sør, og elles mot skog. Lokaliteten ligg mellom ca. kote 60 og ca. kote 90. Berggrunnen består av kvartsdioritt, tonalitt, trondhjemitt, og lengst i sørvest av diorittisk til granittisk gneis, migmatitt. Lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein rik edellauvskog (F01), med utforming rikt hasselkratt (F0103). Vegetasjonstypen er ein lågurt-edellauvskog, variant rike kyst-hasselkratt (D2c, Fremstad 1997). Skogen blir meir fattig mot høgareliggende parti, og har her innslag av bjørk og smyle (D1, blåbær-edellauvskog). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til blåbærskog (T4-1) og svak lågurtskog (T4-2). Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001), men er ikkje rekna som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011).

Artsmangfald

Hassel er dominerande treslag. Elles opptrer; bjørk, rogn, øyrevier, hegg, einer, krattmjølke, bergflette, skogsvinerot, kusymre, vendelrot, sisselrot, skogburkne, bjønnkam, fugletelg, hengjeveng, kvassdå, legeveronika, gauksyre, skogsalat, bjørnebær-art, hårfrytle, skogfiol, jordrøyk, vendelrot, vivendel, einstape, raud jonsokblom, gullris, blåklokke, kvitveis, klengemaure, gulaks og smyle. Vanlege artar på bakken og nedst på trestammer er matleflette (*Hypnum cupressiforme*), etasjemose (*Hylocomium splendens*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*) og kystkransmose (*Rhytidiodelphus loreus*). På hassel blei i tillegg registrert; gulband (*Metzgeria furcata*), krusgullhette (*Ulota crispa*), hjelmlærremose (*Frullania dilatata*), mellav-art (*Lepraria sp.*) og vanleg skriftlav (*Graphis scripta*).

Bruk, tilstand og påverknad

Hasselkogen verkar nokså intakt, og er lite beitepåverka. Skogen har ein viss kontinuitet i daud ved, i all hovudsak lærer av hassel. Lokaliteten er avgrensa mot steingjerder i søraust.

Framande artar

Det er ikkje registrert framande artar i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

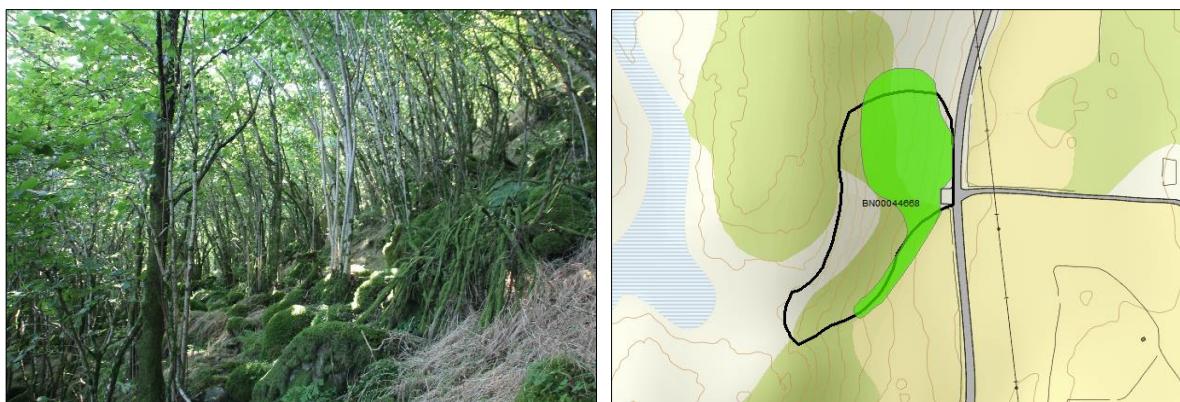
Arealbeslag og hogst vil vere negativt for lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av ein liten skog omgjeve av ope kulturlandskap utan busettnad.

Grunngjeving av verdi

Naturtypen er liten og nokså intakt. Sjølv om utforminga er satt til rikt hasselkratt, har lokaliteten også betydeleg innslag av fattige vegetasjonstypar og kontinuiteten i skogen er låg. Det er registrert få artar, og ingen raudlisteartar. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert som lokalt viktig (C-verdi).

Figur 20. Vatnaland nord. **Venstre:** Rik edellauvskog (F01) med utforminga rikt hasselkratt (F0103). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

21 – Vågåvatnet

Vasskantsamfunn (E22)

Figur 21

Naturbase-ID BN00044663

Innleiing

Lokaliteten vart først skildra av Haugaland naturkompetanse (2001) og blei då klassifisert som naturtypen rik kulturlandskapsjø og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 23. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i Søre Våga i Bokn kommune, Rogaland. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starr-sump, som også er dominerande vegetasjonstype (O3 i Fremstad 1997). I NIN-systemet svarar dette til hovudtypen helofytt-ferskvatnsump (L4). Grunntypen er truleg kalkfattig helofytt-ferskvatnsump (L4-1). Lokaliteten kan kanskje også klassifiserast som middels kalkrik innsjø, men det er ikkje teke vassprøvar som kan bekrefte dette.

Artsmangfold

Havsivaks og sjøsivaks dominerer i ytre sone mot vatnet, medan hundekjeks og ulike grasartar dominerer i indre sone, i overgangen mot fastmark. Det er registrert andemat, rustsivaks, dikeminneblom, ryllsiv, englodnegras, sjøsivaks, engsoleie, tiggersoleie, hanekam, havsivaks, hundekjeks, knereverumpe, krypsiv, mannasøtgras, myrhatt, myrsaulauk, myrtistel, matsyre og paddesiv i lokaliteten. Lokaliteten er viktig for fugl og følgjande arter er registrert: taksvale, brunnakke, knekkand, knoppsvane, krikkand, låvesvale, raudstilk, sivsanger og stokkand.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir påverka av avrenning frå dyrka mark som omringer lokaliteten. Dette kan på sikt medføre at lokaliteten gror att. Det ser ut til at utlaupet frå vatnet har blitt reinska dei seinare åra. Lokaliteten blir også påverka av sjøvatn.

Framande artar

Ingen registrert på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

Reinsking av utlaupet frå vatnet kan vere eit godt tiltak for å hindre eventuell attgroing, så lenge det vert gjort på ein skånsam måte.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av eit verdifullt kulturlandskap på Nordre og Søre Våge, med fleire registrerte naturtypelokalitetar.

Grunngjeving av verdi

Ingen raudlistearter er registrert i lokaliteten, noko som gir låg vekt for den parameteren. Lokaliteten får middels vekt på storleik, arts Mangfold, påverknad og utbreiing i regionen. Det er ikkje registrert framande artar (høy vekt) og området vil truleg oppretthalde sitt biologiske mangfold over tid dersom ingen ytterligare påverknader skjer (høy vekt). Samla gir dette B-verdi.

Figur 21. Vågåvatnet. **Venstre:** Vasskantsamfunn (E22) med utforming elvesnelle-starr-sump med omkringliggende dyrka mark. **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

22 – Øvrebøvågen

Rik edellauvskog (F01)

Figur 22

Naturbase-ID BN00044663

Innleiing

Lokaliteten er registrert av Haugaland naturkompetanse i 2002 og kvalitetssikra av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, på grunnlag av eige feltarbeid den 23. juni 2011. Lokaliteten er ein liten rik edellauvskog på austsida av Øvrebøvågen i Bokn kommune, Rogaland.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i ei bratt li på austsida av Øvrebøvågen i Bokn kommune og er avgrensa av beitemark i nord og bustader i aust og sør. I sør er eit parti av skogen nyleg hogd. Bergrunnen består av granittisk gneis. Heile lokaliteten er blokkmark og det er vanskelig å ta seg fram i dei brattaste partia.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er rik edellauvskog (F01), med alm-lindeskog utforming (F0105). Dette svarar til vegetasjonstypen alm-lindeskog, vestleg utforming (D4c i Fremstad 1997), og i NiN-systemet truleg lågurtskog (T4-3). Lokaliteten var utan alm, men med mykje ask og noko lind.

Artsmangfold

Tresjiktet består i hovudsak av ask (VU) og hassel, men med innslag av lind, osp og noko rogn og sommareik. I parti var det et svært tett busksjikt med ung hassel, stikkelsbær, krossved og nype-arter. I feltsjiktet blei det registrert arter typisk for vegetasjonstypen: Ormetelg, bergflette, ramslauk og vivendel. I tillegg blei det registrert fuglevikke, kranskonvall, vendelrot, skogfiol og mjødurt. Haugaland Naturkompetanse (2002) har i tillegg registrert kulturmarks artar som hundegras, hagtorn og hundekjeks frå lokaliteten. Generelt dominerer ramsløk store parti av feltsjiktet og i dei sørlegaste delane av lokaliteten dekker bergflette både trea og store delar av skogbotnen.

I skogbotnen vart det blant anna registrert kystkransmose (*Rhytidadelphus loreus*) og storbjørnemose (*Polytrichum commune*). På store steinblokker var det kystmoldmose (*Euryhynchium striatum*), berghinnemose (*Plagiochila poreloides*), gulband (*Metzgeria furcata*) og rund porelav (*Sticta fuligonosa*). Ospene var dominert av hjelmlblæremose (*Frullania dilatata*) og barkbrunlav (*Melanelia subaurifera*). Av epifytter på ask var det mest skorpelav som vanlig skriftlav (*Graphis scripta*) og vanlig smaragdlav (*Lecidella eleachroma*). På hassel vart det i tillegg til desse, registrert vortekantlav (*Lecanora cf. chlorotera*). Generelt var det lite epifyttar på trea og lite daud ved. På død ved av ask vart det registrert gulband.

Bruk, tilstand og påverknad

For det meste var skogen relativt ung, men det var fleire store asketre heilt sør i lokaliteten og enkelte større osper lenger nord. Lokaliteten er prega av ein del plukkhogst, og i sør er eit lite parti av skogen hogd relativt nylig. Det går fleire avløpsleidningar gjennom lokaliteten og ut i sjøen.

Framande arter

Det vart ikkje observert framande arter i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

Den største trusselen mot naturtypen er arealbeslag og treslagsskifte.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein restskog i eit elles utbygd og sterkt kulturpåverka landskap.

Grunngjeving av verdi

Den avgrensa edellauvskogen er liten i utstrekning. Den er ikkje spesielt artsrik, men har fleire typiske edellauvskogsarter. Ask er raudlista med status sårbar (VU). Lokaliteten er noko redusert i avgrensning pga. hogst. Lokaliteten er tidlegare vurdert til A (svært viktig) av Haugaland Naturkompetanse (2002). I følge DN-handbok 13 gjeld den høgaste verdisettinga rike hasselkratt, lind- og eikeskogar på kalk eller amfibolitt, edellauvskogar med stort artsmangfald eller med kontinuitet i dødt trevirke. Sidan edellauvskogen i Øvrebøvågen er liten, har lite kontinuitet i dødt trevirke og et relativt lågt artsmangfald vert verdien satt ned til viktig (B-verdi).

Figur 22. Øvrebøvågen. **Venstre:** Rik edellauvskog (F01), med alm-lindeskog utforming (F0105). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

KVALITETSSIKRA LOKALITETAR I TYSVÆR KOMMUNE

23 – Gismervik

Rik edellauvskog (F01)

Figur 23

Naturbase-ID BN00037945

Innleining

Lokaliteten blei først skildra av Øygarden & Vorraa (2004) og vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten blei undersøkt av Ole Kristian Spikkeland, Rådgivende Biologer AS, den 21. september 2015. Synfaringa blei gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å kvalitetssikre og oppdatere gamle skildringar av lokalitetar til ny mal i Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Gismervik sørvest i Tysvær kommune, Rogaland. Lokaliteten er avgrensa i den sør aust vendte skråninga opp mot Ivarshaugen, mellom ca. kote 25 og kote 50. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis, migmatitt i austre område og augnegneis, granitt, foliert granitt i vestre område. Lausmassane er morene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein rik edellauvskog (F01), med utformingane lågurt-eikeskog (F0101) og rikt hasselkratt (F0103). Delar av lokaliteten har eit fattigare preg og viser difor meir likskap med naturtypen gammal fattig edellauvskog (F01), utformingane eikeskog (F0201) og fattig hasselkratt (F0204). Vegetasjonstypane er lågurt-edellauvskog, variantane lågurt-eikeskog (D2a, Fremstad 1997) og rike kyst-hasselkratt (D2c) og blåbær-edellauvskog, variantane blåbær-eikeskog (D1a) og blåbær-hasselkratt (D1d). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til blåbærskog (T4-1), svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3). Rikt hasselkratt er tidlegare vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype, og lågurt-eikeskog som ein sårbar (VU) vegetasjonstype. Lågurt-eikeskog er i den nyaste vurderinga av raudlista naturtypar (Lindgaard & Henriksen 2011) vurdert som nær truga (NT). Delar av lokaliteten blir beita, men reknast ikkje som skogsbeite.

Artsmangfold

Eik og hassel er dominerande treslag i lokaliteten, elles opptrer bjørk, osp, rogn, ask (VU), hegg, platanlønn, øyrevier og einer. Andre registrerte artar er: Vivendel, brunrot, geittelg, gulaks, einstape, bjønnkam, sauetelg, hengjeveng, ormetelg, kratthumleblom, kantkonvall, kystgriseøyre, blåtopp, skogstjerne, tepperot, smyle, blåbær, stormarimjelle, skogstjerne, kvitveis, stankstorkenebb, røsslyng, tyttebær, sauesvingel, knollerteknapp, geitsvingel, sisselrot, skogburkne, engsyre, blåbær, gaukesyre, bringebær, engkvein, legeveronika, skogfiol, blåknapp, krattmjølke, kvassdå, vendelrot og kystmaure. På bakken, og nedst på stammene av ulike treslag, veks kystjammemose (*Plagiothecium undulatum*), storkransmose (*Rhytidadelphus triquetrus*), kystkransmose (*R. loreus*), storbjørnemose (*Polytrichum commune*), etasjemose (*Hylocomium splendens*) og matteflette (*Hypnum cupressiforme*). På eik, rogn og osp veks krusgullhette (*Ulota crispa*); på eik og rogn musehalemose (*Isothecium myosuroides*), bristlav (*Parmelia sulcata*) og kantlav-art (*Lecanora sp.*); på eik og osp grå fargelav (*Parmelia saxatilis*); på eik hjelmlærremose (*Frullania dilatata*), krypsilkemose (*Homalothecium sericeum*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), barkragg (*Ramalina farinacea*), brunlav-art (*Melanelixia sp.*), elghornslav (*Pseudevernia furfuracea*), vanleg smaragdlav (*Lecidella elaeochroma*) og muslinglav (*Normandina pulchella*); på osp rottehalemose (*Isothecium alopecuroides*) og vortekantlav (*Lecanora chlarotera*), og på rogn; snutegullhette (*Ulota drummondii*), bleiktjafs (*Evernia prunastri*), kulekvistlav (*Hypogymnia tubulosa*), begerlav-art (*Cladonia sp.*) og brunlav-art (*Melanelixia sp.*).

Bruk, tilstand og påverknad

Eik og hassel er hovudtreslag i naturtypen. Eikeskogen sentralt i lokaliteten er forholdsvis gammal og høgvaksen, og har innslag av daud ved, både ståande og liggjande.

Kring eikeskogen, og delvis innanfor denne, opptrer hasselkratt. Delar av lokaliteten er gjerda inne og blir beita av storfe.

Framande artar

Lokaliteten har noko innslag av platanlønn (SE). Like utanfor avgrensinga veks sitkagran (SE).

Skjøtsel og omsyn

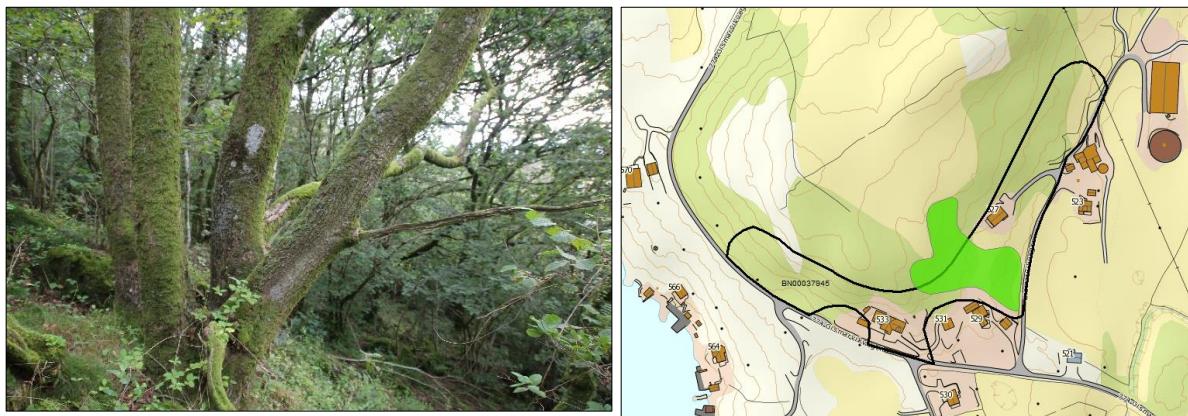
Arealbeslag og hogst vil vere negativt for lokaliteten. Framande artar bør takast ut.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av ein liten skog omgjeve av ope kulturlandskap og bustader.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er svært liten, men til dels artsrik. Eiketrea er nokså storvakse. Éin raudlisteart er påvist, lågurt-eikeskog er ein nær truga naturtype, og rikt hasselkratt er ein sterkt truga vegetasjonstype. På denne bakgrunn er lokaliteten vurdert å ha ein svak B-verdi.

Figur 23. Gismervik. Venstre: Rik edellauvskog (F01) med utformingane lågurt-eikeskog (F0101) og rikt hasselkratt (F0103). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

24 – Rossafjellet

Kystfuruskog (F12)

Figur 24

Naturbase-ID BN00037910

Innleiing

Lokaliteten blei først omtalt av Moe mfl. (1992), seinare skildra av Haugaland naturkompetanse (2004) og då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten Sandbekken som grensar til denne lokaliteten i nord, er slått saman med Rossafjellet slik at dei no er vurdert som éin lokalitet. Sandbekken vart skildra i 2003 som ein kystfuruskog og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokalitetane vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 11.september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg like nord for Hervik, i fjellområdet som strekk seg frå Voll i sør til Sandbekken i nord og inkluderer store delar av Rossafjellet, Bjørnafjellet og Vassrindane i Tysvær kommune, Rogaland. Området er avgrensa mellom kote 20 og 250. Berggrunnen består hovudsakleg av augegneis og granitt, og lausmassane er tynt morenedekke, elles bart fjell.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er under tvil klassifisert som ein kystfuruskog (F12). Det er registrert purpurlyng på lokaliteten, men i små mengder. Det er lite innslag av lauvtre og nord vendte bergvegger. Alderen på skogen er noko usikker, men det finst små område med nokre gamle furutre. Det er ein del små vatn i lokaliteten. Vegetasjonstypen røsslyng-blokkebær-furuskog (A3 i Fremstad 1997) dominerer, men det er også innslag av blåbærskog (A4) samt noko fattigmyr (K3). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette i hovudsak til lyngskog (T4-9), bærlyngskog (T4-5) og blåbærskog (T4-1).

Artsmangfold

Furu dominerer i tresjiktet, elles inngår berre små mengder bjørk, osp og rogn. I busk- og feltsjiktet veks einer, pors, klokkelyng, rome, røsslyng, blokkebær, lusegras, mjuk kråkefot, blåbær, bjønnkam, sisselrot, einstape, blåtopp, fagerperikum, junkerbregne, myske og maiblom. Det er tidlegare registrert purpurlyng ved Konetjern. I myrområda er det registrert breimyrull og buntsivaks, som er sjeldne i Rogaland, medan i vatna er det registrert tjønnaks-art, krypsiv, elvesnelle, botngras, brasmegebras, blærerot, tusenblad og gul nøkkerose.

Epifyttfloraen er generelt fattig, men tydeleg rikare i dei fuktige siga. Ringstry (*Usea flammea*) (NT) blei registrert på fleire furutre i eit av dei fuktige siga. Av andre arter på furu kan nemnast matteflette (*Hypnum cupressiforme*), vanlig kvistlav (*Hypogymnia physodes*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), mellav-art (*Lepraria sp.*) og vanleg blodlav (*Mycoblastus sanguinarius*). Vanlig rurlav (*Thelotrema lepadinum*) blei registrert på rogn. På bergvegger i fuktige sig blei det registrert raud muslingmose (*Mylia taylorii*), bekketvebladmose (*Scapania undulata*), knippegråmose (*Racomitrium fasciculare*), stripefoldmose (*Diplophyllum albicans*) og skjoldsaltlav (*Stereocaulon vesuvianum*). På litt tørrare berg veks mellom anna heigråmose (*Racomitrium lanuginosum*), storbjørnmose (*Polytrichum commune*), kystpute (*Cladonia subcervicornis*), lys reinlav (*Cladonia arbuscula*) og brun korallav (*Sphaerophorus globosus*).

Av fugl som er knytte til lokaliteten kan nemnast kvitryggspett, havørn og storfugl (Haugaland naturkompetanse 2004).

Bruk, tilstand og påverknad

Skogen er intakt med lite kulturpåverknad, både når det gjeld beite og hogst. Skogstrukturen er variert med både gamle og unge tre. Det er forholdsvis lite daud ved, både gadd og læger.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

De biologiske kvalitetane ved lokaliteten er først og fremst knytte til at det er ein stor og lite påverka skog. Det beste for å ivareta lokaliteten vil trulig vere å unngå tekniske inngrep. Om hogst likevel skulle bli aktuelt, bør ein spare dei eldre trea.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein del av eit større og særsmåkupert skoglandskap.

Grunngjeving av verdi

Skogen har ganske variert struktur med både unge og gamle tre, men det er lite daud ved her. Artsmangfaldet er heller ikkje spesielt stort, og det er berre registrert ein raudlisteart, ringstry (NT). Verdien blir likevel satt til ein B-verdi, på grunn av storleiken og fordi lokaliteten er lite prega av nyare tekniske inngrep.

Figur 24. Rossafjellet. **Venstre:** Kystfuruskog (F12). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

25 – Våg, sør

Hagemark (D05)

Figur 25

Naturbase-ID BN00037918

Innleining

Lokaliteten vart først skildra av Øygarden & Vorraa (2004) og då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 22. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg rett ved E39 ved Våg i Tysvær kommune, Rogaland. Den er avgrensa mot ein bekk i aust, mot eksisterande bustad i nord, og mot meir opne beiteareal og tettare skog i sør og vest. Austre del av lokaliteten har kvartsitt i berggrunnen, medan den vestre delen har fyllitt og glimmerskifer. Lokaliteten er småkupert og vender mot aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei hagemark med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Vegetasjonstype er frisk fattig-eng (G4 i Fremstad 1997), tilsvarannde hovudtypen semi-naturleg eng i NiN, og truleg grunntypen kalkfattig eng med ekstensivt hevdpreg (T32-2). Kulturmarksenger er raudlista som sårbare (VU) i Noreg (Norderhaug & Johansen 2011).

Artsmangfold

Hagemarka er dominert av storvaksne eik og ein del ask (VU) i nordaustre del. Det finnast også både bjørk, osp, rogn og hassel i tresjiktet og ein del einer i busksjiktet. Marka er i stor grad dekka av mosar og det vart elles registrert få artar i feltsjiktet, som gulaks, sølvbunke, gauksyre, smyle, rødsvingel og bjønnkam. Dei store trea har lite epifyttar. Det vart berre registrert vanlege artar som gulband (*Metzgeria furcata*), stiftfiltlav (*Parmeliella triptophylla*), hjelmlærremose (*Frullania dilatata*), muslinglav (*Normandina pulchella*) og vanlig smaragdlav (*Lecidella eleaochroma*) på ask. På eik vart det registrert grynkorkje (*Ochrolechia androgyna*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*), krysilkemose (*Homalothecium sericeum*), hjelmlærremose (*Frullania dilatata*), barkragg (*Ramalina farinacea*), grynfiltlav (*Pannaria conoplea*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert fortsatt beita av sau og har såleis god hevd. Hagemarka har mange storvaksne tre, men det er også oppslag av yngre skog.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

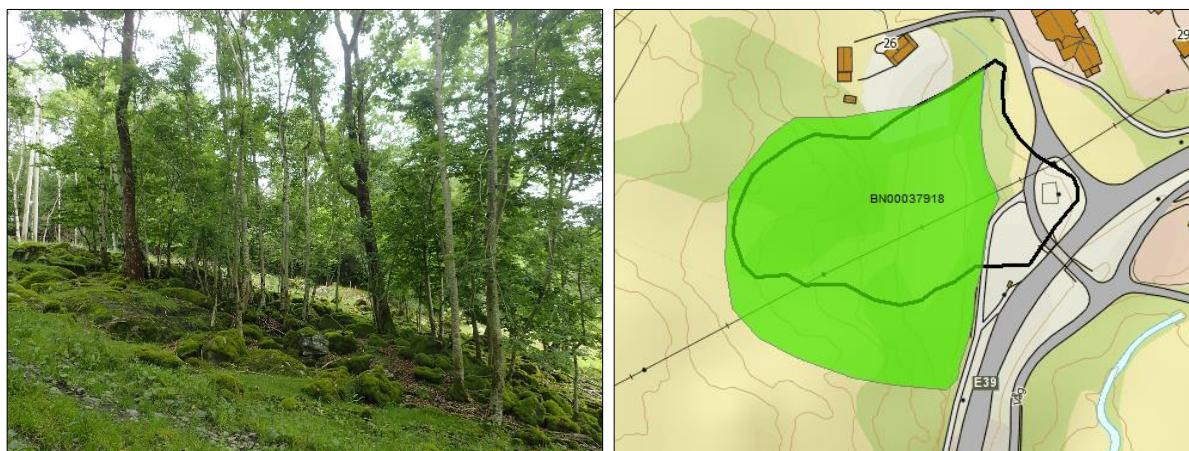
I bratte parti med mykje laus jord er det trakkslitasje, mens på flatare og fastare mark er feltsjiktet intakt. Det har difor lite hensikt å føreslå endringar i beitebruket. For å oppretthalde naturtypen må ungskogen haldast nede.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er del av eit kulturlandskap i Våg, der det typisk er få bruk i drift. Ingen andre verdifulle kulturmarker er registrert i nærleiken, men det vurderast å vere noko potensiale for dette.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på storleik (>10 daa) og middels vekt på tilstand. Einaste raudlisteart er ask (VU) og talet på engartar er relativt lågt, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Lokaliteten vekslar mellom helt lysopne areal og meir skuggefulle og fuktige parti (middels vekt på grunntypevariasjon). Få av trea kan reknast som store gamle tre (låg vekt). Lokaliteten er del av et tradisjonelt gardslandskap, men ligg forholdsvis langt frå andre kjente verdifulle kulturmarker. På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som lokalt viktig (C-verdi).

Figur 25. Våg, sør. **Venstre:** Hagemark (D05) med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

26 – Våg, vest

Gamal fattig edellauvskog (F02)

Figur 26

Naturbase-ID BN00037882

Innleiing

Lokaliteten blei først skildra av Øygarden & Vorraa (2004) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 22. juli 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg rett ved Våg i Tysvær kommune, Rogaland. Den er avgrensa mot bustader i både sør, vest og nord, og mot hogstfelt i aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein gammal fattig edellauvskog med utforming fattig hasselkratt (F0204). Vegetasjonstypar er blåbærskog (A4 i Fremstad 1997) og blåbær-edellauvskog (D1). I NiN-systemet svarar dette til grunntypane blåbærskog (T4-1) og svak lågurtskog (T4-2).

Artsmangfold

Lokaliteten er dominert av hassel, men det finnast også en del storvaksne eik og osp, i tillegg til bjørk og platanlønn. Feltsjiktet er i hovudsak artsfattig og dominert av gauksyre og fugletelg. Det finnast også rikare parti med innslag av blant anna liljekonvall, skogsål, teiebær og vivendel. Av epifyttar vart det berre registrert vanlege artar. Mange av trea er fullstendig dekka av vanlege moseartar. Typiske artar på eik var *Lepraria sp.*, bristlav (*Parmelia sulcata*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*) og stubbesyl (*Cladonia coniocraea*). På hassel dominerte vanleg skriftlav (*Graphis scripta*) og på osp hjelmlærremose (*Frullania dilatata*).

Bruk, tilstand og påverknad

Skogen er påverka av både eldre og nyare hogst. Den nylege hogsten er gjort nærmest vegen i aust. Skogen har innslag av eldre tre, men har ikkje særleg kontinuitet av død ved. I all hovudsak er det læger av hassel. Heilt vest i lokaliteten er det ein del storvaksen eik. Det er bygd fleire trehytter i nordaustre del av lokaliteten.

Framande artar

Platanlønn (SE) finnast i store mengder i nordre del av lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

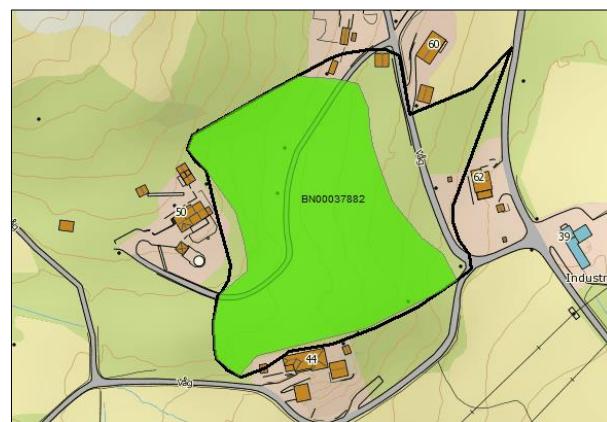
Platanlønn kan med fordel fjernast frå lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein liten skog i eit bustadfelt med omkringliggende kulturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Naturtypen er ikkje særleg stor og er prega av ulike inngrep. Nokre av eikene har truleg ein høg alder, men ingen er hole og såpass store at dei kvalifiserer til eigen naturtype. I all hovudsak ser det ut til å vere skog som har vore plukkhogd over lang tid. Innslag av platanlønn er også negativt for lokaliteten. Det vart berre registrert vanlege artar. På bakgrunn av dette, er naturtypen vurdert som lokalt viktig (C-verdi).

Figur 26. Våg, vest. Venstre: Gamal fattig edellauvskog (F02) med utforming fattig hasselkratt (F0204). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

KVALITETSSIKRA LOKALITETAR I VINDAFJORD KOMMUNE

27 – Berget

Gamal fattig edellauvskog (F02)

Figur 27

Naturbase-ID BN00016651

Innleiing

Lokaliteten blei opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 11. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ned mot Vindafjorden, mellom Hogganvik og Imsland i Vindafjord kommune, Rogaland. Området er beita og er avgrensa mellom kote 1 og 170. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Det er lite lausmassar på lokaliteten, mest bart fjell eller tynt morenedekke. Det er ein del rasmak på lokaliteten.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten var tidlegare klassifisert som sørvende berg og rasmarker, men er no definert som ein gamal fattig edellauvskog med utforming eikeskog (F0201), sjølv om dei fleste trea ikkje er spesielt gamle. Vegetasjonen består hovudsakleg av blåbærskog (A4 i Fremstad 1997), men nokre område har innslag av meir kravfulle artar.

Delar av lokaliteten har preg av beite, men dei beita områda opptrer flekkvis og er vanskeleg å avgrensa. Det er lite som tyder på at skogen har lang beitekontinuitet. Lokaliteten er difor ikkje vurdert å vera beiteskog (D06). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2), blåbærskog (T4-1) og kalklågurtskog (T4-4).

Artsmangfold

Eik dominerer tresjiktet, men det er også innslag av ask (VU), lind, hassel, rogn, furu og bjørk. Feltsjiktet består hovudsakleg av blåbærskog (A4 i Fremstad 1997) med innslag av lågurtskog (. I feltsjiktet er det registrert blåbær, tyttebær, røsslyng, einstape, blåtopp, bjønnkam, smyle, gaukesyre, tepperot, fugletelg, skogburkne, gulaks, skogfiol, bringebær, einer, legeveronika, breiflange, myske, smørbukk, hengeaks, kvitveis, fagerperikum og gullris.

Epifyttfloraen er fattig, og det er berre registrert vanlege artar. Kystbustehette (*Ulota crispa*) og matleflette (*Hypnum cupressiforme*) veks på eik og rogn. Vanleg skriftlav (*Graphis scripta*) er registrert på hassel, medan stubbesyl (*Cladonia coniocraea*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*) er registrert på furu. På ask blei det registrert muslinglav (*Normandina pulchella*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*) og hjelmlæremose (*Frullania dilatata*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir beita, og det er ein del stiar i skogen. Skogen er relativt storvaksen, men det er også innslag av ein del unge tre. Det er ein del rotvelt og ein del daud ved.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

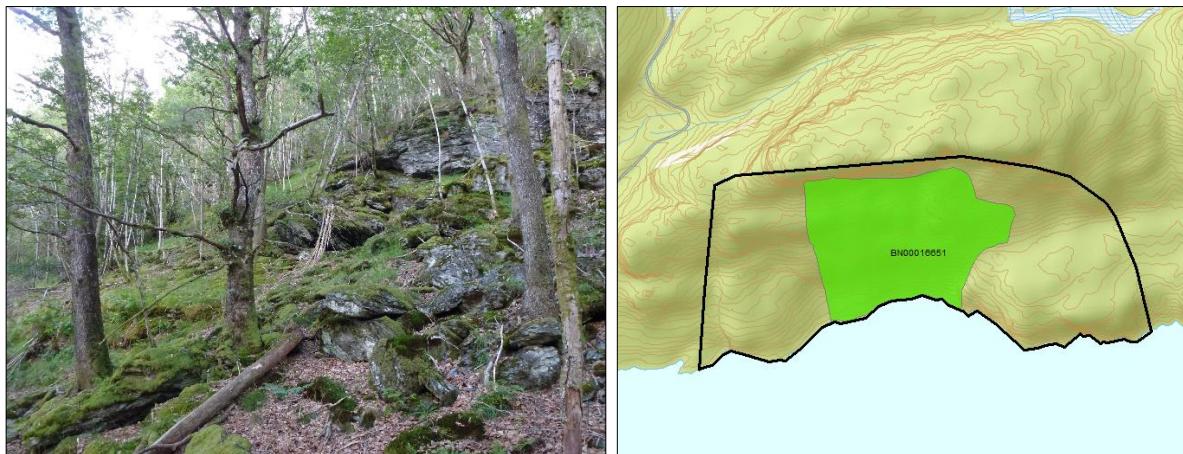
Det beste for å ivareta lokaliteten vil truleg vere å unngå tekniske inngrep. Om hogst likevel skulle bli aktuelt, bør ein spare dei eldre trea. Beiting vil truleg vera positivt.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein del av eit stort skogområde i fjordlandskapet.

Grunngjeving av verdi

Skogen er relativt storvaksen, fleirsjikta og inneheld nokre store tre. Det er ein god del daud ved i skogen. Artsmangfaldet er ikkje spesielt stort, men det er potensiale for funn av raudlisteartar knytt til død ved. På grunn av storleiken er verdien vurdert til viktig (B-verdi).

Figur 27. Berget. **Venstre:** Gamal fattig edellauvskog (F02) med utforminga eikeskog (F0201). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

28 – Bjørnstigmarka

Gamal fattig edellauvskog (F02)

Figur 28

Naturbase-ID BN00016647

Innleiing

Lokaliteten blei opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Roalkvam, på austsida av Fjellgardsvatnet i Vindafjord kommune, Rogaland. Skogen er beita, sørvendt og er avgrensa mellom kote 1 og 300. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer, og lausmassane består av tynt morenedekke.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtype er satt til gamal fattig edellauvskog med utforming eikeskog (F0201), sjølv om dei fleste trea ikkje er spesielt gamle. Det er innslag av nokre få hole eiker (U03), som tidlegare har blitt styva, men dei fleste eiketrea har stammediameter på 30-40 cm. Hol eik i kulturlandskapet har fått status som utvald naturtype etter naturmangfaldlova. Vegetasjonen består hovudsakleg av blåbærskog (A4 i Fremstad 1997). Deler av lokaliteten har preg av beite, men dei beita områda opptrer flekkvis og er vanskelig å avgrensa. Det er lite som tyder på at skogen har lang beitekontinuitet. Lokaliteten er difor ikkje vurdert å vera beiteskog (D06). Det er også for få styva tre til å vere ein hausstingsskog (D18). Tilpassa grunntypene i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2) og lågurtskog (T4-3).

Artsmangfold

Eik og furu dominerer i tresjiktet, men det er også innslag av både rogn, bjørk, hassel, osp, svartor, selje og ask (VU). Det er også ein god del einer i busksjiktet. Feltsjiktet består av typiske artar for blåbærskog; blåbær, blåtopp, smyle, einstape, flekkmarihand, gullris, fagerperikum, hengjeveng, vivendel, pors, røsslyng, tyttebær, bjønnkam, skogburkne, blokkebær, tepperot og rome.

Epifyttfloraen er generelt fattig, og på eik er det berre registrert vanlege artar som ryemose (*Antitrichia curtipendula*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*), matteblæremose (*Frullania tamarisci*), etasjemose (*Hylocomium splendens*), grynvrenge (*Nehromia parile*), vanleg papirlav (*Platismatia glauca*), hengstry (*Usnea dasypoga*), grynkorkje (*Ochrolechia androgyna*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), brun koralllav (*Sphaerophorus globosus*), mellav-art (*Lepraria sp.*), *Lecanora sp.*, vanleg kvistlav (*Hypogymnia physodes*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*). På furu vart vanlig blodlav (*Mycoblastus sanguinarius*) og grå stokklav (*Parmeliopsis hyperopta*) registrert.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten har stadvis preg av beite, og det er ein del turstiar i skogen. Fleire stader er det spor etter plukkhogst, og det er lite daud ved. Skogen er relativt storvaksen med tre opp til 1,5 m i omkrins, men det er også innslag av unge eiketre. Nokre få av eikene er hole og/eller styva.

Framande artar

Ingen framande artar blei registrert.

Skjøtsel og omsyn

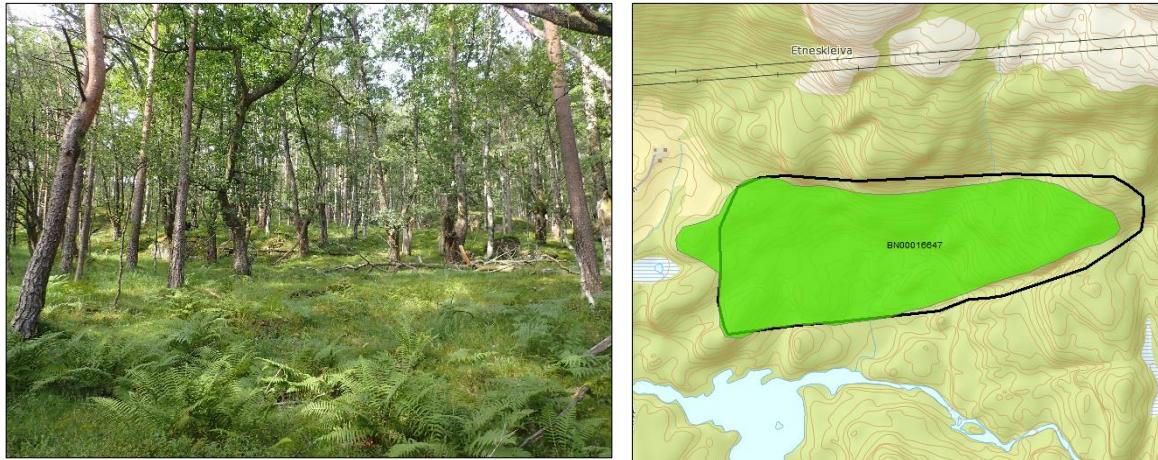
Dei biologiske kvalitetane ved lokaliteten er først og fremst knytt til dei eldre trea. Det beste for å ivareta lokaliteten vil truleg vere å unngå tekniske inngrep. Om hogst likevel skulle bli aktuelt, bør ein spare dei eldre trea. Beiting vil truleg vera positivt.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein del av eit større skoglandskap, med noko omkringliggjande kulturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Skogen er relativt storvaksen og fleirsjikta og innehold nokre få hole eiker. Det finnast lite daud ved og arts Mangfaldet er ikkje stort. Ask (VU) er einaste registrerte raudlisteart. På grunn av storleiken, innslaget av hole styva eiker og ein registrert raudlisteart, er verdien vurdert til viktig (B-verdi).

Figur 28. Bjørnstigmarka. **Venstre:** Gamal fattig edellauvskog med utforming eikeskog (F0201). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

29 – Hedlå

Naturbeitemark (D04)

Figur 29

Naturbase-ID BN00016646

Innleiing

Lokaliteten vart opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg på Helleneset, på sørsida av riksvei 46, sør for Vikadal og like vest for Hogganvik i Vindafjord kommune, Rogaland. Området er beita og er avgrensa mellom kote 1 og 35. Kring lokaliteten er det små parti med edellauvskog og mot nord er det stadvis fyllmassar frå vegen. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer og det er lite lausmassar, stort sett bart fjell.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten var tidlegare klassifisert som rikt strandberg, men er no definert som naturbeitemark (D04), med utforminga rik beitetørreng (D0429) (G7 i Fremstad 1997) og rik beiteeng (D0431)(G7). Områda med berg er for små til å verte avgrensa som eigen naturtype. Tilpassa grunntypane i hovudtypen semi-naturlig eng (T32) i NiN-systemet, svarar dette til svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-7) og svakt kalkrik eng med mindre hevdpreg (T32-6). Kulturmarksenger er raudlista som sårbare (VU) (Norderhaug & Johansen 2011). Dette gjeld beite- eller slåttemarker som ikkje er oppdyrka.

Artsmangfold

Beitemarka blir framleis beita, men bærer preg av noko attgroing. Det er stadvis mykje lyssiv og stornesle, samt noko oppslag av einer og små tre. I feltsjiktet veks steinstorkenebb, gulaks, blåkoll, tiriltunge, revebjølle, markjordbær, ryllik, heiblåfjær, skogsalat, legeveronika, skogstorkenebb, skogburkne, filtkongslys, mørk kongslys, bringebær, smalkjempe, småsyre, løvetann og marikåpe-art. På beitemarka står det nokre tre, blant anna ask (VU), hassel, bjørk og furu, og i kanten av beitemarka veks det mellom anna hassel, eik, kristtorn, rogn og alm (VU). Dalen (2010) registrerte også kusymre, sanikel, falkbregne og vårmarihånd på denne lokaliteten, men det er usikkert om registreringene er innanfor den nye avgrensinga.

På berga ned mot sjøen vart det registrert svartburkne, olavskjegg, blankburkne, lodneburkne, smørbukk, kystbergknapp, småsmelle, blåklokke, kystblåfiltlav (*Pectenia atlantica*)(NT), flishinnelav (*Scytinium lichenides*), kobbervrangmose (*Bryum alpinum*) og krysilkemose (*Homalothecium sericeum*). I beitemarka er det registrert fleire soppartar; mørkskjellet vokssopp (VU), vranglodnetunge (VU), sleip jordtunge, jordtunge, rød åmeklubbe, rosa fagerhatt, kvit køllesopp, raudgul køllesopp, vorteraudspore, skjelljordtunge, skjør vokssopp, kjeglevokssopp, honningvokssopp og krittvokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad

Det er beite av sau på lokaliteten, men området har tidlegare også blitt beita av kyr. Vegetasjonen er lite prega av gjødsling. Området blir nytta som bade- og fiskeplass.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert, men det veks mispel-art og gran nær inntil lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

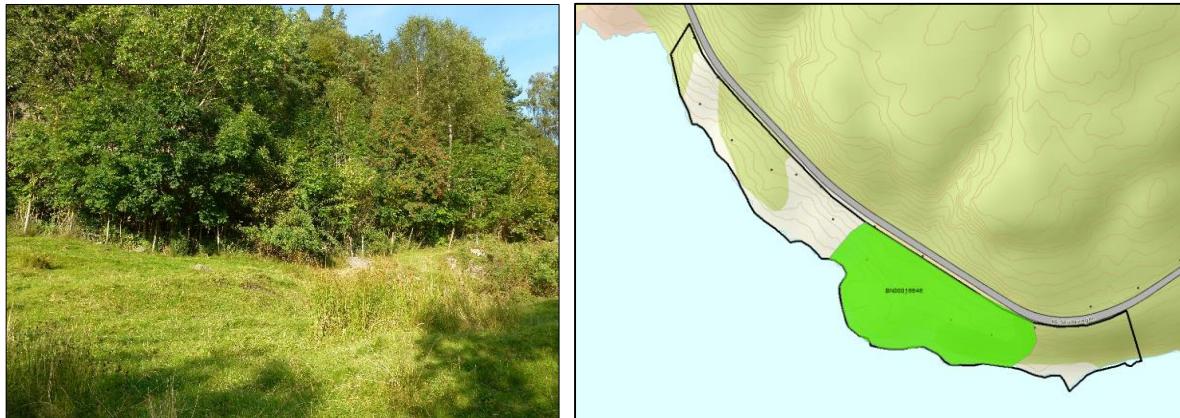
Beite av sau og eventuelt andre husdyr bør halde fram for å oppretthalde verdiane på lokaliteten. Rydding av vegetasjonen for å gjere beite betre.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit fjordlandskap med ein blanding av kulturmark og skog.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på raudlisteartar og storleik og middels vekt på artsmangfald og hevd. Det er registrert fleire raudlisteartar og talet på engartar er middels høgt, noko som gjev middels vekt på desse parametrane. På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi), men har potensiale for å kunne klassifiserast som A-verdi dersom ein følgjer råd om skjøtsel og omsyn.

Figur 29. Hedlå. Venstre: Naturbeitemark (D04) med utformingane rik beitetørreng (D0429) og rik beiteeng (D0431). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

30 – Hogganvik vest

Gamal fattig edellauvskog (F02)

Figur 30

Naturbase-ID BN00016648

Innleiing

Lokaliteten vart opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og vart då vurdert som svært viktig (A-verdi). Opphavelig bestod lokaliteten av tre polygon. Bakkevik (1977) har skrevet ein artikkel om området og historia til bøketrea. Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørn Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Hogganvik i Vindafjord kommune, Rogaland. Lokaliteten er søraustvendt og er avgrensa mellom kote 10 og 50. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer, og lausmassane er elve- og breelvavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein gammal fattig edellauvskog med utforming bøkeskog (F0202). Vegetasjonstyper ifølgje Fremstad (1997) myske-bøkeskog (D3). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2).

Artsmangfald

I bøkeskogen er feltsjiktet nesten fråverande. Det blei berre registrert blåbær, smyle og maiblom. Bøketrea i lokaliteten har ein fattig epifyttflora med vanlege artar som matteflette (*Hypnum cupressiforme*), gulband (*Metzgeria furcata*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*).

Bruk, tilstand og påverknad

Skogen har truleg spreidd seg frå ein allé som blei planta i 1760. Skogen har ein variert struktur med

både unge og gamle tre. Det er noko daud ved på lokaliteten. Det går turstiar i skogen.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

Det beste for dei biologiske kvalitetane på lokaliteten vil trulig vere å unngå tekniske inngrep. Om hogst likevel skulle bli aktuelt, bør ein spare dei eldre trea.

Del av heilsakleg landskap

Lokaliteten utgjer ein del av gammalt kulturlandskap på Hogganvik.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten er liten, men skogen er relativt gammal. Det er noko daud ved i skogen, men lokaliteten er artsfattig, og det er ikkje registrert raudlisteartar. På bakgrunn av dette blir lokaliteten vurdert til viktig (B-verdi).

Figur 30. Hogganvik vest. **Venstre:** Gamal fattig edellauvskog med utforming bøkeskog (F0202). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

31 – Hogganvik allé

Erstatningsbiotop på tresett mark (D13)

Figur 31

Naturbase-ID

Innleiing

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og vart då vurdert som svært viktig (A-verdi). Opphaveleg bestod lokaliteten av tre polygon. Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Hogganvik i Vindafjord kommune, Rogaland. Alléen er sørvendt og avgrensa mellom kote 5 og 25. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer, og lausmassane er elve- og breelvavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ein erstatningsbiotop på tresett mark (D1303), delnaturtype allé. Tilpassa grunntypane i

hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til lågurtskog (T4-3). Alléen grensar til dyrka mark og skog. Erstatningsbiotop på tresatt mark omfattast ikkje av eigen naturtype i NiN versjon 2, men av elementa som inngår som ulike objektgrupper under tilstandsrelevant objektinnhald.

Artsmangfold

Alléen består av storvaksne bøketre. Bøketrea i lokaliteten har ein fattig epifyttflora med vanlege artar som matteflette (*Hypnum cupressiforme*), gulband (*Metzgeria furcata*), ekornmose (*Leucodon sciuroides*), hjelmblaeremose (*Frullania dilatata*), stiftglye (*Collema subflaccidum*), stiftbrunlav (*Melanelia fuliginosa*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*).

Bruk, tilstand og påverknad

Bøkeallén blei planta i 1760 og det er 12 tre med ein diameter på 1 til 1,5 m.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

Det beste for dei biologiske kvalitetane på lokaliteten vil vere å unngå tekniske inngrep.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten utgjer ein del av gammalt kulturlandskap på Hogganvik.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår låg vekt på raudlisteartar og førekommst av spesialiserte artar, middels vekt på storleik, variasjon og tilstand. På bakgrunn av dette, er naturtypen vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 31. Hogganvik allé. Venstre: Erstatningsbiotop på tresatt mark (D1303), delnaturtype allé. Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

32 – Kyrkjehølen

Kroksjø, flomdam og meanderande elveparti (E03)

Figur 32

Naturbase-ID BN00016657

Innleiing

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Gjerde (2000) og då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Vikedal, på sørsida av utløpet til Viskedalselva i Vindafjord kommune, Rogaland. Berggrunnen består av kvartsdioritt, og lausmassane er elveavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten er definert som naturtypen kroksjø, flomdam og meandrerande elveparti (E03), delnaturtype lite eller ikkje flaumpåverka (E0311). Vasskantsamfunn med utforming elvesnelle-starr-sump (O3 i Fremstad 1997) er dominerande vegetasjonstype, men det er også flyteblad-vegetasjon (P2) i kroksjøen. Dette svarar til hovudtypen helofytt-ferskvannssump (L4) i NiN-systemet.

Artsmangfald

Av flytebladsplantar i Kyrkjehølen kan raud og kvit nøkkerose, tjønnaks og småtjønnaks nemnast. Sumpsivaks, mjuksivaks, småhavgras, flaskestorr, mannasøtgras, sverdlilje, gulldusk, elvesnelle og bukkeblad veks i ytre sone mot vatnet, medan hundekjeks, vasspeppar, kattehale, myrhatt, grøftsoleie, strandvindel, strandrør og ulike grasartar dominerer i indre sone, i overgangen mot fastmark. Lokaliteten har ei viss betyding for amfibier (inkludert nordpadde), er hekkeområde for ender og gråhegre. Det er også registrert sothøne i vatnet, men det er usikkert om arten hekkar her. Det er tidlegere registrert granntjønnaks (EN) i Kyrkjehølen (Dalen 2010).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir påverka av avrenning frå omkringliggjande jordbruksområde. Dette kan medføre at lokaliteten gror att. Lokaliteten grensar til ein campingplass, og det er turstiar ved vatnet.

Framande artar

Det vart registrert store mengder platanlønn (SE) i den bratte skråninga inntil lokaliteten i aust. Eller er det en del hageplanter i/ved vatnet som raud vasslilje, skunkkala, tusenblad, hekkespirea og skjoldsildre.

Skjøtsel og omsyn

Auka eutrofiering (dvs. næringstilførslar frå jordbruk og busettnad), attfylling, drenering og arealbeslag vil vere negativt for lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg ved eit elveutlaup i eit område som er omgitt av kulturlandskap langs elva, samt omkringliggjande skogkledde åsar.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten får låg vekt på heterogenitet og talet på lokaliteter samt på kor urort lokaliteten er, men inneheld éin raudlisteart i kategorien sterkt truga (EN) og får middels vekt på vassvegetasjon. Det er ikkje gitt vekt på botndyr ettersom desse ikkje er undersøkte. Fast førekost av sterkt truga raudlisteart svarer til svært viktig (A-verdi). Det kan diskuterast om dette er ein litt høg verdi, sidan den elles har låg vekt på dei fleste andre parametrane.

Figur 32. Kyrkjehølen. Venstre: Kroksjø, flomdam og meandrerande elveparti (E03), delnaturtype lite eller ikkje flaumpåverka (E0311). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

33 - Landavatnet

Vasskantsamfunn (E22)

Figur 33

Naturbase-ID BN00016660

Innleiing

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Gjerde (2000) og då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg på austsida av nordenden av Vatsvatnet, like nord for Vats på Haugalandet i Vindafjord kommune, Rogaland. Lokaliteten er avgrensa mellom kote 15 og 20, og grensar til skog i sør- og nordenden av vatnet, elles til dyrka mark. Berggrunnen består av metasandstein og glimmerskifer. Lausmassane består av morenemateriale, samt eit par små område med elveavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten var tidlegare klassifisert som ein rik blandingsskog i låglandet, men er no definert som vasskantsamfunn (E22) med utformingane takrøyrs-sivaks sump (O5 i Fremstad 1997) og elvesnelle-starr-sump (O3), som også er dominerande vegetasjonstypar. Dette svarar til hovudtypen helofytterskvatnsump (L4) i NiN-systemet. Det er også innslag av naturtypen open flommark (E04), men dette er lagt inn som mosaikk og ikkje skilt ut som eigen naturtypelokalitet. Dei største areala med denne naturtypen er i nordenden av vatnet. Lokaliteten kan kanskje også klassifiserast som middels kalkrik innsjø, men det er ikkje teke vassprøvar som kan stadfeste dette.

Artsmangfold

Det er hovudsakleg dyrka mark rundt vatnet, samt noko spreidd trevegetasjon med mellom anna svartor, hegg, trollhegg, bjørk, selje, hassel og ask (VU). Det er også små område med myr og kulturbete kring vatnet. Raudlisteartane trådbregne (EN) og nikkebrønsle (VU) er registrert i Landavatnet, og John Inge Johnsen (Fylkesmannen i Rogaland) har også observert skaftevjeblom (NT). Av andre registrerte artar kan nemnast nøkkerose, tjønnaks, krustjønnaks, ryllsiv, mjuksvaks, evjesoleie, bekkeblom, flotgras, sverdlilje, elvesnelle, takrøyrs, sløke, flaksestorr, trådsiv, småstorr, paddesiv, mannasøtgras, damsivaks, sjøsivaks, dikeforglemmegei, dikevasshår, gulldusk, myrmaure, kjeldeurt, mjødurt, bringebær, brunrot, svartknoppurt, hundekjeks, myrhatt, skogburkne og bjørnebær.

Landavatnet er eit av dei viktigaste områda for hekkande ender og andre vassfuglar i denne delen av Rogaland. Av registrerte artar kan nemnastipe (EN), grågås, toppand, krikand, kvinand, laksand, brunnakke, siland, sangsvane, knoppsvane, storspove (VU), stare (NT), fiskemåse (NT), sothøne (VU), gulsporv (NT), gauk (NT), lirype (NT), vassrikse (VU), sivsporv (NT), toppdykkar (NT), sandsvale (NT), trane, stokkand, sildemåse, sivsongar og storskarv. I tillegg er det registrert ål (NT), aure og røye i Landavatnet.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten ligg i eit kulturlandskap med mykje fulldyrka jord heilt inntil vatnet. I nord er det noko dyr på beite i strandsona.

Framande artar

Kanadagås (SE) er observert i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

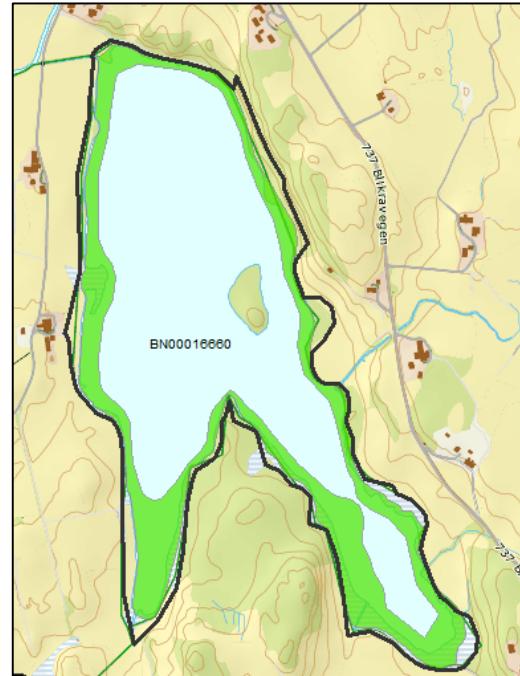
Auka eutrofiering (dvs. næringstilførslar frå jordbruk og busetnad) og arealbeslag vil vere negativt for lokaliteten. Beite kan vere positivt for å hindre attgroing i områder med open flommark, som er leveområder for fleire spesialiserte arter.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit kulturlandskap som er omgitt av skogkledde åsar og innsjøar.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten får høg vekt på raudlistearter på grunn av fast førekomenst av trådbregne (EN). Lokaliteten får også høg vekt på storleik, artsmangfald, stabilitet og hyppigheit i regionen. Det er registrert ein framand fugleart som truleg ikkje verkar inn på verdien til naturtypen (høg vekt). Området vil truleg oppretthalde sitt biologiske mangfald over tid dersom ingen ytterligare påverknader skjer (høg vekt). Samla gir dette A-verdi.

Figur 33. Landavatnet. **Venstre:** Vasskantsamfunn (E22) med utformingane takrøyr-sivaks sump og elvesnelle-starr-sump. **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

34 – Langeland

Hagemark (D05)

Figur 34

Naturbase-ID BN00016668

Innleiing

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg ved Viskedalselva, søraust for Førland, like ved Lokafoss i Vindafjord kommune, Rogaland. Skogen er beita og er avgrensa mellom kote 70 og 130. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Det er eit område med kvartsdioritt i vest. Lausmassane består av elve- og breelvavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er ei hagemark med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Vegetasjonstype er stadvis noko vanskeleg å plassere på grunn av sterkt beitepress, men er truleg frisk fattigeng (G4 i Fremstad 1997). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til svak lågurtskog (T4-2). I hovudtypen semi-naturlig eng (T32) svarer dette til grunntypen svak kalkfattig eng med klart hevdpreg (T32-7).

Artsmangfold

Det er beite av sau på lokaliteten. På toppen dominerer bjørk, og i brattsidene ned mot elva veks mest osp og hassel, samt nokre asketre (VU) og hegg. Nedst mot elva er det sumpskog med ein del svartor. I feltsjiktet vart det registrert blåtopp, blåbær, blåknapp, gaukesyre, skogfiol, tepperot, kvitkløver, knappsviv, lyssiv og myrtistel.

Epifyttfloraen er generelt fattig, og på eik er det berre registrert vanlege artar som ryemose (*Antitrichia curtipendula*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*), sigdmose-art (*Dicranum sp.*), matteblærremose (*Frullania tamarisci*), grynvrente (*Nehromia parile*), glattvrente (*Nephroma bellum*), vanlig papirlav (*Platismatia glauca*), bleiktjafs (*Evernia prunastri*), hengstry (*Usnea dasypoga*), piggstry (*Usnea subfloridana*), bitterlav (*Pertusaria amara*), stubbesyl (*Cladonia coniocraea*), mellav-art (*Lepraria sp.*), *Lecanora sp.*, vanleg kvistlav (*Hypogymnia physodes*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*). På osp blei det registrert grynpiltlav (*Pannaria conoplea*) og stiftfiltlav (*Parmelielle triptophylla*). Også på bjørk blei det berre registrert vanlege artar.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert framleis beita av sau og har god tilstand. Her er det også ein del liggjande store ospetre i kløfta. Det er nokre styva eik og asketre på lokaliteten.

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert.

Skjøtsel og omsyn

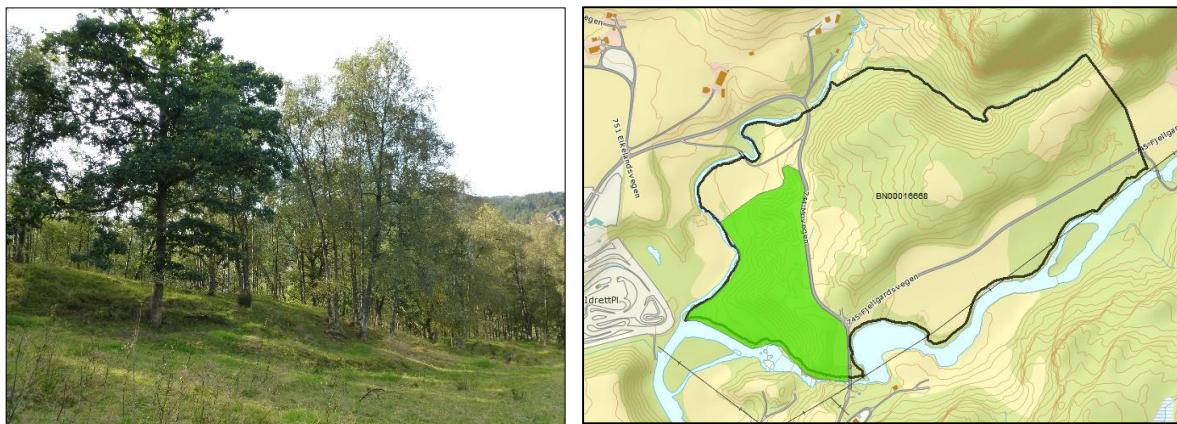
Lokaliteten bør ikkje gjødslast, og eventuelle oppslag av tre kan med fordel fjernast. Lokaliteten har tidlegare mest truleg vore eit slåtteområde.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten er ein av fleire verdifulle naturtypar i kulturlandskapet ved Vikedal.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten oppnår høg vekt på storleik (>10 daa) og middels vekt på tilstand. Ingen raudlisteartar er registrert i feltsjiktet, og talet på engartar er relativt lågt, noko som gjev låg vekt på desse parametrane. Lokaliteten vekslar mellom heilt lysopne areal og meir skuggefulle og fuktige parti (middels vekt på grunntypevariasjon). Nokre få av eikene kan reknast som store gamle tre med diameter over 63 cm (middels vekt). Lokaliteten er del av eit tradisjonelt gardslandskap, og ligg nær andre verdifulle kulturmarker (høg vekt). På bakgrunn av dette, er lokaliteten vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 34. Langeland. Venstre: Hagemark (D05) med utforming fattig hagemark med edellauvtre (D0510). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

35 –Strandnes aust

Rik edellauvskog (F01)

Figur 35

Naturbase-ID BN00016645

Innleiing

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Gjerde (2000) og då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg på begge sider av riksvei 46 mellom Strandnes og Sandhammar, på austsida av Sandeidfjorden like sør for Sandeid i Vindafjord kommune, Rogaland. Skogen er vestvendt og avgrensa mellom kote 85 og 150. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer, og lausmassane består av tynt morenedekke.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen var frå før klassifisert som ein rik edellauvskog, utforming rikt hasselkratt (F0103), men omfatta også ei naturbeitemark. Naturbeitemarka er skilt ut som ein eigen naturtypelokalitet (Strandnes vest). Vegetasjonen er dominert av lågurt-edellauvskog (D2 i Fremstad 1997). Dette svarar til rikt hasselkratt vurdert som ein sterkt truga (EN) vegetasjonstype i Fremstad & Moen (2001), men ikkje rekna som ein raudlista naturtype i Lindgaard & Henriksen (2011). Tilpassa grunntypane i hovudtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til lågurtskog (T4-3).

Artsmangfold

Hassel dominerer på lokaliteten, men det er også ein gode del innslag av ask (VU), både styva og ustyva, lind, hegg, platanlønn, bjørk og svartor i dei fuktige siga. Dei best utvikla hasselkratta ligg lengst nord på lokaliteten. Feltsjiktet her er därleg utvikla.

I sørlege del av lokaliteten er det derimot registrert mellom anna vårkål, kystmaigull, vivendel, kvitveis, jordnøtt, gullris, skogkarse, hengeaks, kusymre, markjordbær, revebjølle, vendelrot, skogsalat, gaukesyre, stankstorkenebb, kystmaure og ramslauk. Det er tidlegare registrert skogfredlaus (NT) på lokaliteten.

På bergveggar og blokker i skogen blei det registrert rosenrot, grønbukne, svartburkne, skjørlok, buktporelav (*Sticta sylvatica*), flishinnelav (*Scytinium lichenoides*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*) og palmemose (*Climacium dendroides*). Av epifyttar på ask kan nemnast grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), stiftfiltlav (*Parmeliella triptophylla*), flishinnelav (*Scytinium lichenoides*), skjellglye (*Collema flaccidum*), putevortelav (*Pertusaria pertusa*), grynvrente (*Nephroma parile*), skjellnever (*Peltigera praetextata*), gulband (*Metzgeria furcata*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*), krysilkemose (*Homalothecium sericeum*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*), kysttornemose (*Mnium hornum*), hjelmlæremose (*Frullania dilatata*), krusfellmose (*Neckera crispa*). Krusgullhette (*Ulota crispa*) og vanleg skriftlav (*Graphis scripta*) blei registrert på hassel.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten ligg inntil ei naturbeitemark og vert delvis beita. Det er nylig utført plukkhogst. Det er bygd ein liten dam ved ein bekk i lokaliteten.

Framande artar

Det blei registrert platanlønn (SE) på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

Det beste for dei biologiske kvalitetane på lokaliteten vil trulig vere å unngå tekniske inngrep, bortsett frå at asketrea framleis kan styvast etter tradisjonelle metodar.

Om hogst likevel skulle bli aktuelt, bør ein spare dei eldre trea. Ein bør også hindre spreing av framande arter på lokaliteten. Beiting vil truleg vere positivt.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit fjordlandskap med opne kulturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten har eit relativt lite areal, hasseltrea er storvaksne, og det er også innslag av nokre storvaksne ask, lind, bjørk og platanlønn. Feltsjiktet varierer og er stadvis artsrikt. Det er registrert to raudlisteartar på lokaliteten, men epifyttfloraen er forholdsvis artsfattig og består av vanlege arter for naturtypen i denne regionen. Avgrensinga er noko usikker mot aust der det er veldig bratt. Det er mogleg at skogen har noko større utbreiing. På bakgrunn av dette, er naturtypen vurdert som viktig (B-verdi).

Figur 35. Strandnes aust. **Venstre:** Rik edellauvskog (F01) med utforming rikt hasselkratt (F0103). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

36 –Strandnes vest

Naturbeitemark (D04)

Figur 36

Naturbase-ID BN00016645

Innleiring

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg på begge sider av riksvei 46 mellom Strandnes og Sandhammar, på austsida av Sandeidfjorden like sør for Sandeid i Vindafjord kommune, Rogaland. Lokaliteten grensar til fjorden i vest, til dyrka jord i nord og til ein rik edellauvskog i aust. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer, og lausmassane består av tynt morenedekke.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturbeitemarka inngjekk tidlegare i ein lokalitet klassifisert som rik edellauvskog, men er no avgrensa og skildra som naturbeitemark (D04), delnaturtype rik beiteeng. Vegetasjonstypane er stadvis noko vanskeleg å plassere på grunn av sterkt beitepress, men består truleg av både frisk fattigeng (G4 i Fremstad 1997), og frisk/tørr middels baserik eng (G7). Tilpassa grunntypane i hovudtypen semi-naturlig eng (T32) i NiN-systemet, svarar dette til grunntypen svakt kalkrik eng med mindre hevdpreg (T32-6) og stadvis svak kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-4). Det er også område som ser ut til å vere påverka av gjødsling; svakt kalkrik eng med påverknad av gjødsel (T32-8). Kulturmarksenger er raudlista som sårbare (VU) (Norderhaug & Johansen 2011). Dette gjeld beite- eller slåttemarker som ikkje er oppdyrka.

Artsmangfald

Artsmangfaldet i beitemarka er ikkje spesielt stort. Det blei registrert vanlege artar som engsoleie, stornesle, revebjølle, enghumleblom, gullstjerne, kusymre, kystmaure, gaukesyre, engsvingel, sølvbunke, gulaks, høymol-art, tiriltunge, kvitkløver og raudkløver i feltsjiktet. Det blei registrert få soppartar og ingen typiske beitemarkssopp. Dette skuldast først og fremst ugunstig tidspunkt for feltundersøkingar, og det kan ikkje utelukkast at slike artar finst i beitemarka. Det er tidlegare registrert mjuk muslingsopp og jordtunge på lokaliteten. I lokaliteten er det fleire styva asketre. Dei fleste trea er daude, og epifyttfloraen er ikkje spesielt rik. Det vart berre registrert vanlege artar som grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), stiftfiltlav (*Parmeliella triptophylla*), flishinnelav (*Scytinium lichenoides*), skjellglye (*Collema flaccidum*), putevortelav (*Pertusaria pertusa*), grynvrente (*Nephroma parile*), skjellnever (*Peltigera praetextata*), gulband (*Metzgeria furcata*), matteflette (*Hypnum cupressiforme*), kryspsilkmose (*Homalothecium sericeum*), musehalemose (*Isothecium myosuroides*), kysttornemose (*Mnium hornum*) og hjelmblæremose (*Frullania dilatata*). Det er også innslag av andre edellauvtre, samt bjørk og rogn i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten vert framleis beita, men ber i enkelte parti preg av attgroing. Stadvis ser det ut som om lokaliteten har vore gjødsla. Dei fleste styva asketre er daude. Riksveg 46 går gjennom lokaliteten.

Framande artar

Det blei registrert platanlønn (SE) og vårpengeurt (PH) på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

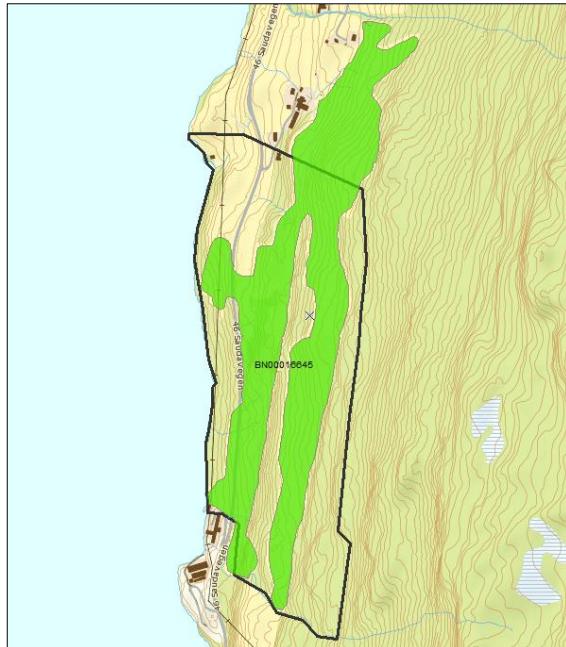
Beite av sau, og eventuelt andre husdyr, bør halde fram for å oppretthalde verdiane og stoppe den begynnande gjengroinga.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit fjordlandskap med skog og kulturlandskap.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten har høg vekt på storlek, låg vekt på tilstand, og låg vekt på parametrane artsmanfald og raudlisteartar (ask). Delar av lokaliteten er prega av attgroing og därleg hevd. På bakgrunn av dette får lokaliteten B-verdi.

Figur 36. Strandnes vest. **Venstre:** Naturbeitemark (D04), delnaturtype rik beiteeng (D0431). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

37 – Vikedalsstranda

Stein-, grus- og sandstrand (G04)

Figur 37

Naturbase-ID BN00016662

Innleiing

Lokaliteten er opphaveleg skildra som naturtypen sandstrand, utforming grus- og steinstrand (G04) i 2000 og vart då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørn Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg i Osavika i Vikedal, sør for utløpet til Viskedalselva i Vindafjord kommune, Rogaland. Berggrunnen består av kvartsdioritt, og lausmassane er elveavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten er ein stein-, grus- og sandstrand (G04), som hovudsakleg består av sandstrand (G0406), men med innslag av grusstrand (G0405). Driftinfluert sand-forstrand (V4 i Fremstad 1997) er dominerande vegetasjonstype. Dette svarar til hovedtypen sanddynemark (T21), grunntype forstrand (T21-1) i NiN-systemet.

Artsmangfold

Lokaliteten er ikkje spesielt artsrik, men det er også typisk for naturtypen. Det blei blant anna registrert skjørbuksurt, strandsmelle, strandrug, stranderve, groblad, gåsemure, småsyre og løvetann. Stokkender, laks-, sil-, kvin- og toppender beitar i området om hausten og vinteren.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten er noko påverka av tråkkslitasje (turområde og badeplass) og tekniske inngrep (campingplass og molo).

Framande artar

Ingen framande artar vart registrert på sjølve stranda, men på campingplassen er det planta ut ulike hageplantar.

Skjøtsel og omsyn

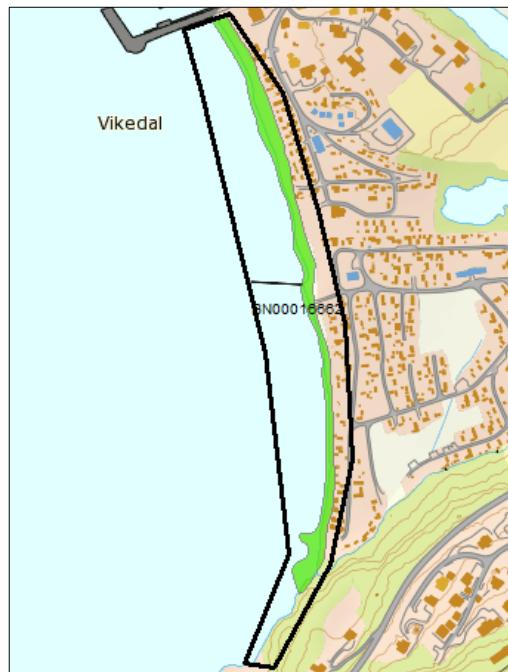
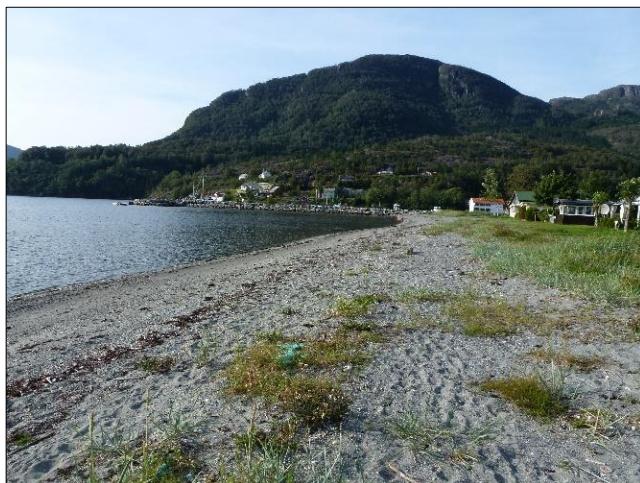
Ein bør unngå masseuttak, samt hindre spreiing av framande arter frå campingplassen.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg utløpet av Vikedalselva i eit ope fjordlandskap.

Verdivurdering

Det veks nokre typiske strandengartar på lokaliteten, men ingen av desse er sjeldne eller raudlista. Lokaliteten får låg vekt på raudlistearter og spesialiserte arter, men høg vekt på størrelse. Lokaliteten er påverka av tekniske inngrep og tråkkslitasje og får låg vekt på tilstand. Verdien blir satt til C (lokalt viktig) på grunn av storleiken.

Figur 37. Vikedalsstranda. **Venstre:** Stein-, grus- og sandstrand (G04). **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensning.

38 – Vikedalselva

Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti (E22)

Figur 38

Naturbase-ID BN00016669

Innleiing

Lokaliteten er registrert som naturtypen kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti (E22) i 2000 og vart då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Vikedalselva er ei meandrerande elv som har utløp ved Vikedal i Vindafjord kommune, Rogaland. Berggrunnen i dalføret som elva renn gjennom, består av kvartsdioritt. Heile dalføret består av elveavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten er ein kroksjø, flomdam og meanderande elveparti (E22), delnaturtype meandrerende elveløp. Det er i stor grad dyrka mark heilt inntil elvekanten. Det finnast små parti med gråor-heggeskog (C3 i Fremstad 1997) inntil elva, og noko elvesnelle-starrsump (03). Det vart ikkje observert større flomører, eller parti med rik vassvegetasjon, men dette kan ikkje utelukkast.

Artsmangfald

Elva grensar i all hovudsak til dyrka mark og enkelte stader til gråor-heggeskog og svartorskog. Det er ikkje gjort detaljerte undersøkingar av vassvegetasjonen i elva.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir påverka av avrenning frå omkringliggjande jordbruksområde.

Framande artar

Det er registrert japansk sjølyng (SE), hagelupin (SE), parkslirekne (SE) og hybridkulekars (PH) langs elva.

Skjøtsel og omsyn

Auka eutrofiering (dvs. næringstilførslar frå jordbruk og busetnad), igjenfylling, drenering og arealbeslag vil vere negativt for lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit dalføre med kulturlandskap langs elva, samt omkringliggjande skogkleddde åsar.

Verdivurdering

Lokaliteten får låg vekt på heterogenitet og vatnvegetasjon. Elva er ikkje regulert, men er sterkt påverka av forbygning og oppdyrkning og får middels vekt for denne parameteren. Det er ikkje kjent at elva er undersøkt for amfibiar og botndyr. Verdien er her vurdert til lokalt viktig (C-verdi).

Figur 38. Vikedalselva får ingen endring i avgrensing. **Venstre:** Ved bru som kryssar elva i midtre del. Utsikt mot aust. **Høgre:** Utsikt mot nord frå bruhaugen.

39 -Vatsvatnet

Vasskantsamfunn (E22)

Figur 39

Naturbase-ID BN00016661

Innleiing

Lokaliteten vart opphaveleg skildra av Haugaland naturkompetanse (2002), klassifisert som naturtypen rik kulturlandskapssjø og vurdert som svært viktig (A-verdi).

Delar av lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 10. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg rett nord for Vats på Haugalandet i Vindafjord kommune, Rogaland. Lokaliteten er avgrensa mellom kote 15 og 20, og grensar til dyrka mark. Berggrunnen består hovudsakleg av metasandstein og glimmerskifer, medan det er kvartsdioritt på sørvestsida av vatnet mellom Nesheim og Vatne. Lausmassane består av morenemateriale, samt eit par små område med elveavsetningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Naturtypen er vasskantsamfunn (E22) med utformingane takrør-sivaks sump (O5 i Fremstad 1997) og elvesnelle-starr-sump (O3), som også er dominante vegetasjonstypar. Dette svarar til hovudtypen helofytt-ferskvatnsump (L4) i NiN-systemet. Det er også innslag av naturtypen open flommark (E04), men dette er lagt inn som mosaikk og ikkje skilt ut som eigne naturtypelokalitetar. Dei største areala med denne naturtypen er i sørrenden av vatnet. Lokaliteten kan kanskje også klassifiserast som middels kalkrik innsjø, men det er ikkje teke vassprøvar som kan stadfeste dette.

Artsmangfold

Rundt vatnet er det hovudsakleg dyrka mark, men noko spreidd trevegetasjon med hegg, svartor, gråor, rogn og bjørk. Det er best utvikla vassvegetasjon i nord og sørrenden av Vatsvatnet. Registrerte artar er mellom anna takrøyrr, flaskestorr, flotgras, elvesnelle, sylblad, evjesoleie, klovasshår, tjerngras og trådbregne (EN). I indre vegetasjonssone blei det registrert skoggråurt, engforgelmmegi og hönsegras.

Lokaliteten har betyding for fugl og er mellom anna eit viktig beite- og hekkeområde for våtmarksfugl og er karakterisert som eit av dei viktigaste områda for hekkande ender og andre vassfuglar i denne delen av Rogaland. Fylgjande artar er registrert: Songsvane, knoppsvane, fiskemåse (NT), bergand (VU), toppdykker (NT), brunnakke, storskarf, kvinand, toppand, grågås, sædgås (VU), kortnebbgås, stokkand, krikkand, lappfiskand (VU), laksand, gråhegre, heilo, sivsporv (NT), gulsporv (NT), sandsvale (NT), stare (NT), storspove (VU), grashoppesongar (NT) og vipe (EN). I tillegg er det registrert ein del dyreplankton, samt aure, sjøaure, laks, røyr og ål (VU) i Vatsvatnet.

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten blir påverka av avrenning frå omkringliggende jordbruksområde. På vestsida av vatnet ligg eit steinbrot. Avgrensinga av lokaliteten er noko grov, og ein kan med fordel gjere supplerande undersøkingar for å skilje ut lokalitetar med open flommark.

Framande artar

Det er registrert kanadagås (SE) og mandarinand (LO) på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn

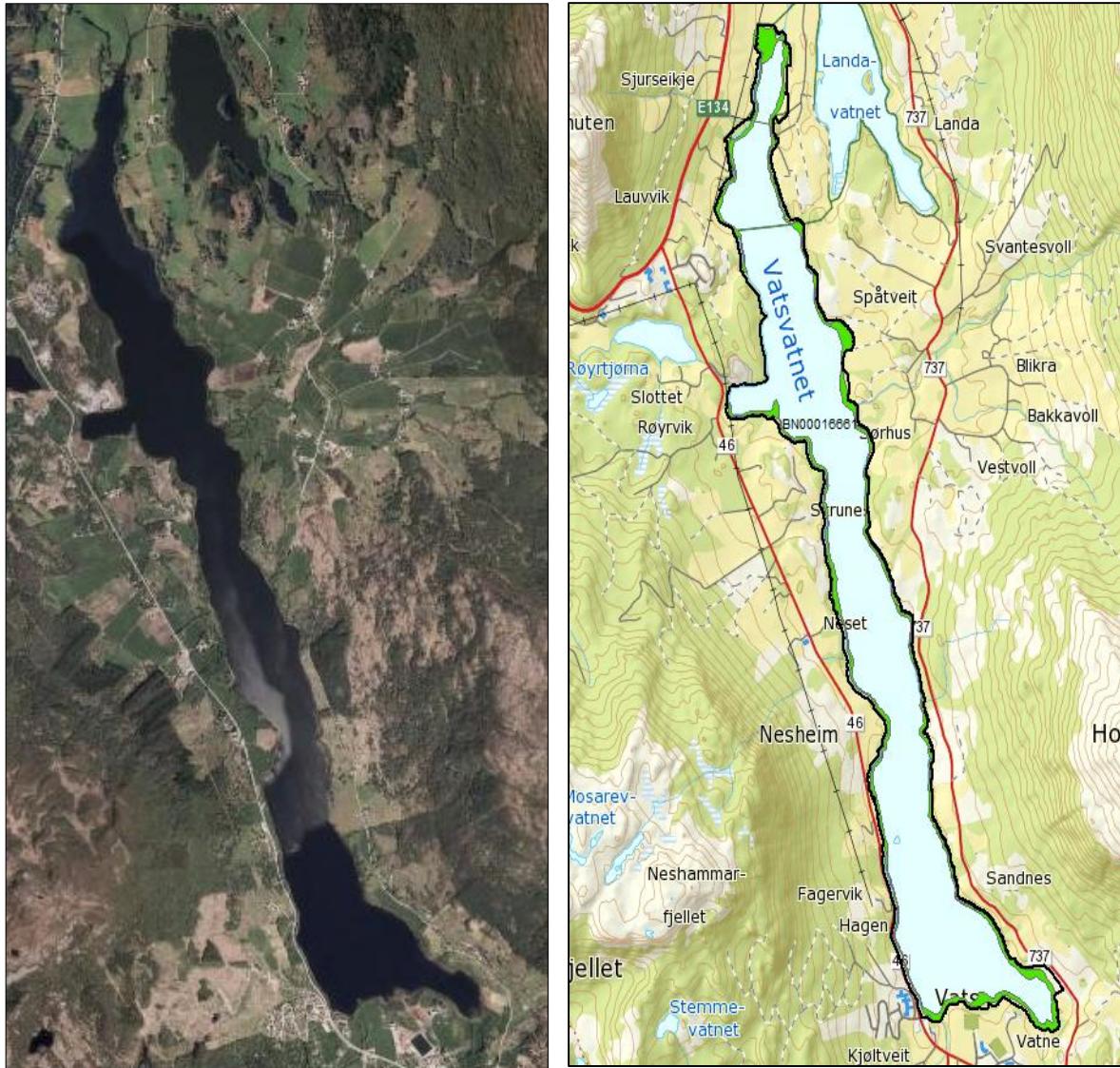
Auka eutrofiering (dvs. næringstilførslar frå jordbruk og busetnad) og arealbeslag vil vere negativt for lokaliteten. Beite kan vere positivt for å hindre attgroing i områder med open flommark, som er leveområder for fleire spesialiserte arter.

Del av heilskapleg landskap

Lokaliteten ligg i eit kulturlandskap som er omgitt av skogkledde åsar og innsjøar.

Grunngjeving av verdi

Lokaliteten får høg vekt på raudlistearter på grunn av fast førekomst av trådbregne (EN). Lokaliteten får også høg vekt på storleik, arts Mangfold, stabilitet og hyppighet i regionen. Det er registrert eit par framande fuglearter som truleg ikkje verkar inn på verdien til naturtypen (høg vekt). Området vil truleg oppretthalde sitt biologiske mangfold over tid dersom ingen ytterlegare påverknader skjer (høg vekt). Samla gir dette A-verdi.

Figur 39. Vatsvatnet. **Venstre:** Flyfoto av innsjøen. **Høgre:** Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing. Ny avgrensning omfattar det meste av strandsona i innsjøen, der det er velutvikla vasskantsamfunn i mosaikk med open flomfastmark.

KVALITETSSIKRA LOKALITETAR I SULDAL KOMMUNE

40 – Tysselandslia

Gamal fattig edellauvskog (F02)

Figur 40

Naturbase-ID BN00003896

Innleiing

Lokaliteten vart opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og då vurdert som viktig (B-verdi). Lokaliteten vart undersøkt av Torbjørg Bjelland og Linn Eilertsen, Rådgivende Biologer AS, den 11. september 2015. Synfaringa vart gjort på oppdrag frå Fylkesmannen i Rogaland, for å få kvalitetssikra og oppdatert gamle skildringar av lokalitetar til Naturbase.

Lokalisering og naturgrunnlag

Lokaliteten ligg nord for Ropeid, ved Sandsfjorden, på sørsida av riksvei 520 i Suldal kommune, Rogaland. Skogen er avgrensa mellom kote 1 og 180. Berggrunnen består hovudsakleg av diorittisk til granittisk gneis. Det er eit lite område med gabbro sør for Røyrvika. Det er bart fjell eller tynt morenedekke på lokaliteten.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar

Lokaliteten var tidlegare klassifisert som ein rik edellauvskog, men er her vurdert som gammal fattig edellauvskog med utforming eikeskog (F0201), sjølv om dei fleste trea ikkje er spesielt gamle. Det er innslag av nokre hole eiker (U03), som tidlegere truleg har blitt styva. Hol eik i kulturlandskapet har fått status som utvald naturtype etter naturmangfaldlova. Vegetasjonen består hovudsakelig av blåbærskog (A4 i Fremstad 1997). Deler av lokaliteten har preg av beite, men dei beita områda opptrer flekkvis og er vanskelige å avgrense. Det er lite som tyder på at skogen har lang beitekontinuitet. Lokaliteten er difor ikkje vurdert å vere beiteskog (D06). Det er også for få styva tre til å vere ein haustingsskog (D18). Tilpassa grunntypane i hovedtypen fastmarksskogsmark (T4) i NiN-systemet, svarar dette til blåbærskog (T4-1) og svak lågurtskog (T4-2).

Artsmangfold

Tresjiktet er dominert av eik, men det er også innslag av furu, bjørk, rogn, selje og einer. Det er mest blåbærmark i feltsjiktet, men stadvis er det litt rikare vegetasjon. I feltsjiktet er det mellom anna registrert breidflangre og raudflangre, som er regionalt sjeldne. Elles blei einstape, blåbær, blåtopp, krossved, bringebær, vivendel, tyttebær, hengeveng, skogburkne, bjørnebær, skogfiol, markjordbær, fagerperikum, sisselrot, blåtopp, marimjelle, smyle, gulaks, skogsål, røsslyng og lundgrønaks registrert i skogen.

På steinane veks det heigråmose (*Racomitrium lanuginosum*), medan storbjørnemose (*Polytrichum commune*) og etasjemose (*Hylocomium splendens*) veks i botnsjiktet. Epifyttfloraen består av vanlege artar for vegetasjonstypen og området. På eik blei det registrert matteflette (*Hypnum cupressiforme*), rottehalemose (*Isothecium alopecuroides*), ryemose (*Antitrichia curtipendula*), krusgullhette (*Ulota crispa*), matteblæremose (*Frullania tamarisci*), krypsilkemose (*Homalothecium sericeum*), bustehette-art (*Orthotrichum sp.*), grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), stubbesyrl (*Cladonia coniocraea*), bitterlav (*Pertusaria amara*), mellav-art (*Lepraria sp.*), stiftfiltlav (*Parmeliella triptophylla*) og rosenlav (*Icmadophila ericetorum*). Av artar på furu kan vanleg kvistlav (*Hypogymnia physodes*) og grå fargelav (*Parmelia saxatilis*) nemnast. Muslinglav (*Normandina pulchella*), vanleg skriftlav (*Graphis scripta*), *Lecanora sp.*, hjelmblæremose (*Frullania dilatata*) og kystbustehette (*Orthotrichum lyellii*).

Bruk, tilstand og påverknad

Lokaliteten grensar til gardsbruk i aust og blir stadvis beita i dette området, og det er ein del stiar i skogen. I tillegg går det to vegar frå riksvei 520 og ned mot fjorden gjennom lokaliteten. Trea er relativt storvaksne og inneheld minst to hole eiker (32 V 343759 6600763 og 32 V 325408 6597176). Dei fleste eiketrea har stammediameter på omtrent 30 cm.

Det er ein del daud ved i skogen, både ståande og liggande.

Framande artar

Innslag av europalerk (SE) og gran.

Skjøtsel og omsyn

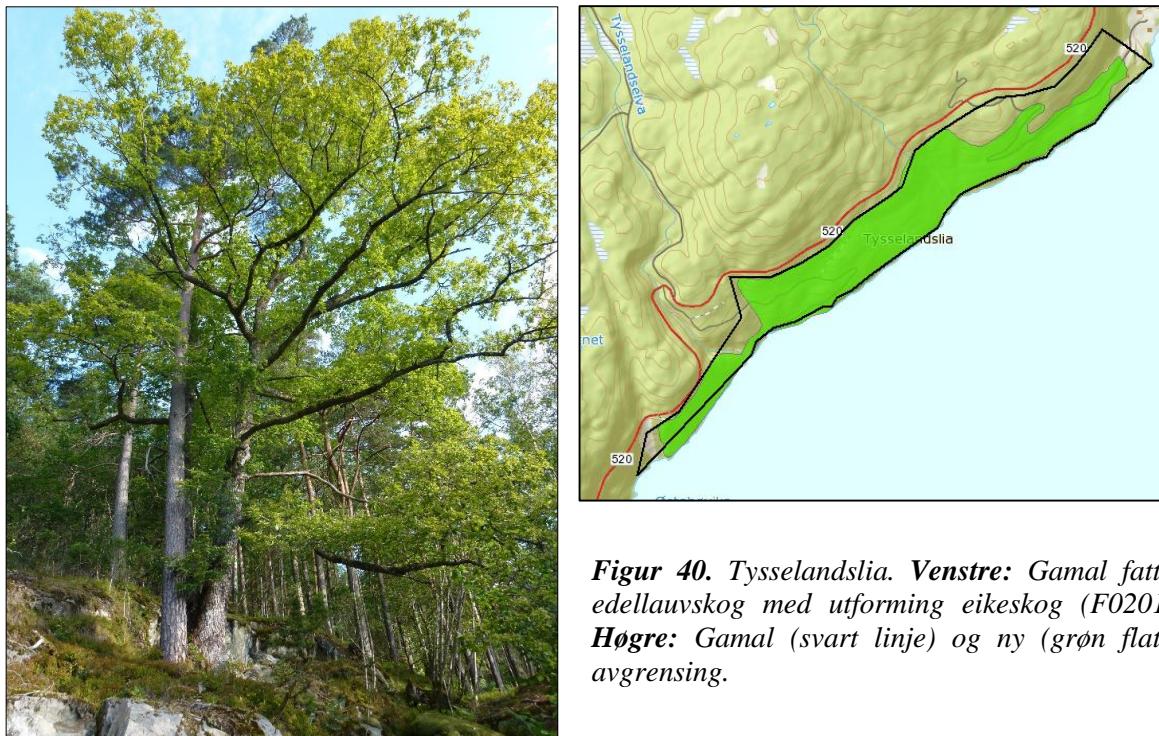
De biologiske kvalitetane ved lokaliteten er først og fremst knytt til dei eldre trea. Det beste for å ivareta lokaliteten vil truleg vera å unngå tekniske inngrep. Om hogst likevel skulle bli aktuelt, bør ein spare de eldre trea. Ein bør også hindre spreiling av framande artar på lokaliteten. Beiting vil truleg berre vere positivt.

Del av heilsakapleg landskap

Lokaliteten er ein del av eit stort skogområde i fjordlandskapet.

Grunngjeving av verdi

Skogen er relativt storvaksen og inneheld nokre hole eiker. Det er ein god del daud ved i skogen, både stående og liggande. Artsmangfaldet er ikkje spesielt stort, og det er ikkje registrert raudlistarter. På grunn av storleiken og innslaget av hole eiker er verdien vurdert til viktig (B-verdi).

Figur 40. Tysselandslia. Venstre: Gamal fattig edellauvskog med utforming eikeskog (F0201). Høgre: Gamal (svart linje) og ny (grøn flate) avgrensing.

LOKALITETAR SOM ER FØRESLÅTT TATT UT AV NATURBASE

KARMØY KOMMUNE

Bassemyr

Dam (E09)

Naturbase-ID BN00017988

Bassemyr er eit lite tjern i eit ope hei landskap (**figur 41**), med relativt fattig vegetasjon. I Naturbase er den registrert som naturtypen dam med B-verdi, og har truleg blitt registrert på grunnlag av at tjernet er yngleplass for amfibiar. Lokaliteten har ingen særskilte botaniske verdiar og er vanskeleg å klassifisere som naturtype etter nye fakta-ark for DN-handbok 13. Den føreslås difor å fjernast som naturtypelokalitet frå Naturbase. Lokaliteten kan truleg vidareførast som økologisk funksjonsområde for amfibier.

Figur 41. Bassemyr er foreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at den ikke kvalifiserer som naturtype.

Fiskåna

Viktig bekdedrag (E06)

Naturbase-ID BN 17962

Lokaliteten vart først registrert som naturtypen viktig bekdedrag av Origo Miljø (2002) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Bekken renn gjennom dyrka mark i øvre del og sprette parti med lauvskog i nedre del. Bekken har redusert vassføring på grunn av reguleringa av Fiskåvatnet og fleire stader held den på å gro att (**figur 42**). Lokaliteten svarar ikkje til nokon av naturtypane i reviderte fakta-ark til DN-handbok 13. Bekken har ingen meandrerande parti. Det vert føreslått å ta ut lokaliteten frå Naturbase.

Figur 42. Fiskå er foreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at den ikke kvalifiserer som naturtype.

Fiskåvatnet

Rik kulturlandskapssjø (E08)

Naturbase-ID BN00017945

Lokaliteten vart først registrert som naturtypen rik kulturlandsskapssjø av Haugaland naturkompetanse (2002) og vart då vurdert som svært viktig (A-verdi). Det er gjort registreringar i lokaliteten før dette av blant anna Lundberg (1998) og Vie (2000). Tidlegare registreringar og gamle flyfoto viser at lokaliteten hadde ein velutvikla våtmarksvegetasjon, tross innslag av den framande arten vasspest (SE). Fiskåvatnet har i etterkant av denne registreringa blitt demt opp og fått eit betydeleg større vatnspel (figur 43). Lokaliteten har ikkje lenger ein velutvikla vatn- og sumpvegetasjon. Det er lite truleg at lokaliteten kan utvikle seg på sikt, då store delar av vatnet etter opp demminga har fått ei brattare strandsone dominert av berg. Lokaliteten kan ikkje klassifiserast som ein verdifull naturtype etter DN-handbok 13 og er foreslått tatt ut av Naturbase.

Figur 43. Fiskåvatnet er foreslått tatt ut av Naturbase fordi lokaliteten er demma opp og ikke lenger har dei biologiske kvalitetane som karakteriserer rik kulturlandskapssjø, eller vasskantsamfunn (nye faktaark for DN-handbok 13). Grøn linje viser opphaveleg avgrensing av innsjøen.

Stolsåna

Viktig bekdedrag (E06)

Naturbase-ID BN00017959

Lokaliteten vart først registrert som naturtypen viktig bekdedrag av Origo miljø (2002) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Elva renn gjennom eit kulturlandskap i nedre del (**figur 44**) og er ein viktig sjøaurebekk på søre del av Karmøy. Det er lite kantvegetasjon langs elva og den er sterkt forbygd. Lokaliteten svarar ikkje til nokon av naturtypane i reviderte fakta-ark til DN-handbok 13. Sjølv om elva svingar seg gjennom terrenget er ikkje dette typiske meandersvingar som eroderar i yttersving og avsetjer materiale i innersvingane. Det vert føreslått å ta ut lokaliteten frå Naturbase.

Figur 44. Stolsåna er foreslått tatt ut av Naturbase fordi den ikkje kvalifiserer til nokon av naturtypane i nye faktaark til DN-handbok 13. Her i nedre del, rett før utløp i sjø.

Sørstokke (Kodlhaug)

Rik edellauvskog (F01)

Naturbase-ID BN00017967

Sørstokke er ein liten lokalitet med rik edellauvskog, som først vart registrert av Origo Miljø (2002), og vurdert som viktig (B-verdi). Unge hasseltre dominerer i lokaliteten (**figur 45**) med innslag av enkelte ask (VU) og ein god del platanlønn (SE). I feltsjiktet er det registrert typiske artar for edellauvskog. Lokaliteten er mindre enn avgrensinga som føreligg i Naturbase (ca. 1 daa) og er for liten og därleg utvikla til å kvalifisere til naturtypelokalitet.

Figur 45. Sørstokke (Kodlhaug) er foreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at den er for liten og därleg utvikla til å kvalifisere som naturtypelokalitet.

BOKN KOMMUNE

Kleivå (sør)

Kjelde og kjeldebekk under skoggrensen (A06)
Naturbase-ID BN00044671

Lokaliteten blei først registrert av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vurdert som svært viktig (A-verdi). Den er avgrensa i ein sørvestvendt skråning opp mot Rindafjellet på øya Bokn i Bokn kommune. Lokaliteten femner om sørvendt berg og rasmark og spreidde hasselkratt (**figur 46**). Lokaliteten er vanskeleg å klassifisere som naturtype, og har på grunn av grov ur lite potensiale for å utvikle seg til ein rik edellauvskog på lang sikt. Lokaliteten er nær upåverka av tekniske inngrep, men framandarten bulkemispel (SE) er registrert. Lokaliteten er foreslått tatt ut av Naturbase.

Figur 46. Kleivå (sør) er foreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at den er vanskeleg å klassifisere som naturtype etter DN-håndbok 13.

Søre Våga

Rik edellauvskog (F01)
Naturbase-ID BN00044677

Lokaliteten vart først registrert av Haugaland Naturkompetanse (2002) og vart då vurdert som svært viktig (A-verdi). Den er avgrensa langs en bratt bergvegg (**figur 47**) i et kulturlandskap på Våge i Bokn kommune. Lokaliteten består av spreidde hasselkratt, og dannar ikkje ein samanhengande skog. I aust og mot eit bustadhus i vest er det store innslag av sitkagran (SE). Lokaliteten har lite potensiale for å utvikle seg til ein rik edellauvskog på lang sikt. Lokaliteten er foreslått tatt ut av Naturbase.

Figur 47. Søre Våga er foreslått tatt ut av Naturbase fordi den ikkje dannar ein samanhengande skog.

Vatnaland (Husafjellet)
Rik edellauvskog (F01)
Naturbase-ID BN00044668

Lokaliteten blei først skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og vurdert som viktig (B-verdi). Den er avgrensa i ein vestvendt skråning frå Husafjellet og ned mot Fv891 og Vatnalandsvatnet på øya Bokn i Bokn kommune. Lokaliteten er ein rik edellauvskog, men er splitta opp og nokså øydelagd av ein kraftlinjetrasé og av veg (**figur 48**). Lokaliteten er foreslått tatt ut av Naturbase.

Figur 48. Vatnaland (Husafjellet) er foreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at lokaliteten er fragmentert og påverka av tekniske inngrep.

Vatnaland sør
Beiteskog (D06)
Naturbase-ID BN00044658

Lokaliteten vart først skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og blei då vurdert som viktig (B-verdi). Den består av ein liten hasselskog (**figur 49**) i ei skråning på austsida av Vatnalandsvatnet i Bokn kommune, Rogaland. Skogen er avgrensa av bilveg i aust, av fulldyrka mark i nord og beitemark i sør. Feltsjiktet er sterkt beita og relativt få artar er registrert. Skogbotnen har stor slitasje i enkelte parti. Hasseltrea er nokså einsaldra, og kan ha ein viss alder, men det er lite daud ved i lokaliteten og epifyttfloraen er därleg utvikla. Lokaliteten er knappe 7 daa og ikkje stor nok til oppnå inngangsverdi som naturtypen beiteskog og er for tresatt til å kvalifisere som naturbeitemark eller hagemark. Samstundes er den for kulturpåverka til å verte kartlagt som ein av dei øvrige naturtypane i skog.

Figur 49. Vatnaland sør. Eit lite og sterkt beita hasselkratt som ikkje kvalifiserer til naturtype.

TYSVÆR KOMMUNE

Stølsvik-Breidal

Andre viktige forekomster (H00)

Naturbase-ID BN00037927

Lokaliteten vart først registrert som naturtypen andre viktige førekomstar, i 2002 og vart då vurdert som viktig (B-verdi). Furuskogen er ein einsaldra røsslyng-blokkebær furuskog og det er lite daud ved. Små område har innslag av tre som kan være gamle (**figur 50**), men desse er vurdert å vere for små til å kartleggast som gammal barskog (F08). Artsmangfaldet er lite, og det er svært lite epifyttar på lokaliteten. Det er noko innslag av bjørk og rogn, men få nordvendte bergflater. Skogen er påverka av hogst, plantefelt av gran og ein del skogsbilvegar. Nedre del av lokaliteten er godt undersøkt, men ein kan ikkje utelokke at det kan finnast kvalitetar i øvre del der skogbrukpåverknaden har vore mindre. Lokaliteten kan ikkje klassifiserast som ein verdifull naturtype etter DN-handbok 13 og er foreslått tatt ut av Naturbase.

Figur 50. Stølsvik-Breidal er foreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at artsmangfaldet er lite, lokaliteten er stadvis svært påverka og har generelt for få kvalitetar til å kvalifiserast som naturtype etter DN-handbok 13.

VINDAFJORD KOMMUNE

Hogganvik aust

Gamal fattig edellauvskog (F02)

Naturbase-ID BN00016648, austre del

Lokaliteten vart opphavelig skildra av Haugaland naturkompetanse (2002) og vart då vurdert som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten bestod opphavelig av tre polygon, men er no delt opp i to polygon. Det tredje polygonet lengst i aust er foreslått tatt ut av Naturbase. Berre nedre del av det tidlegare avgrensa området vart undersøkt. Vegetasjonstypene er dominert av rik edellauvskog med innslag av ein del bøketre (**figur 51**). Artsmangfaldet er ikkje spesielt stort. Vegetasjonen og epifytfloraen langs bekdedraget bør undersøkjast nærmare. Det er to gamle registreringar av brunburkne (VU) (frå 1939) og kantknollvrangmose (*Bryum riparium*)(VU)(frå 1914) frå Hogganvik, men det er uklart kor desse registreringa er og artane har førebels ingen nyare dokumenterte registreringar.

Figur 51. Hogganvik, austre del, er føreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at lokaliteten er liten og har for få kvalitetar til å kunne reknast som naturtype.

Leirdalen

Viktig bekkedrag (E06)
Naturbase-ID BN00016650

Lokaliteten vart først registrert som naturtypen viktig bekdedrag i 2000 og vart då vurdert som viktig (B-verdi). Den er avgrensa langs Vestbøelva frå Bjørkehaugane i nord til utløpet ved Sandeid i sør i Vindafjord kommune. Det er berre spreidde område med skog langs elva, elles grensar elva stort sett til dyrka mark (**figur 52**). Lokaliteten svarar ikkje til nokon av naturtypane i reviderte fakta-ark til DN-handbok 13. Sjølv om elva svingar seg gjennom terrenget er ikkje dette typiske meandersvingar som eroderar i yttersving og sett av materiale i innersvingane. Det vert føreslått å ta ut lokaliteten frå Naturbase. Det må samtidig påpeikast at delar av lokaliteten kan kvalifisere til naturtypen ravinedal (VU). I følgje nytt fakta-ark for denne naturtypen må samla lengde på dalføret vere meir enn 500 meter og inngrep som til dømes fulldyrka mark må ikkje overstige 50 %. Partiet med typisk v-form er svært kort (ca. 300 meter) og det er rekna som under terskelverdi for kartlegging.

Figur 52. Leirdalen er føreslått tatt ut av Naturbase på grunn av at lokaliteten har for få kvalitetar til å kunne reknast som naturtype.

REFERANSAR

- Bakkevik, S. 1977. Bøkealleén som ble til en hel skog. Bygd og by i Rogaland 1976: 22-26.
- Blom, H.H., Røsberg, I. & Skjolddal, L.H. 1982. Vegetasjon og flora på Kårstø, Tysvær kommune, Rogaland. Bot. Inst. Univ. Bergen, Rapp. 22: 1-45.
- Dalen, E. 2010. Naturtypekartlegging i Vindafjord kommune. Masteroppgave, Institutt for naturforvaltning, Universitetet for miljø- og biovitenskap.
- Direktoratet for naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. utg. 2006, rev. 2007. www.dirnat.no.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12: 1-279.
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.
- Gjerde, G. 2000. Verdiar i Vikedalsvassdraget, Vindafjord kommune i Rogaland. VVV-rapport 2000-8. Trondheim 62 sider, 6 kart.
- Halvorsen, R., Bryn, A., Erikstad, L. & Lindgaard, A. 2015. Natur i Norge - NiN. Versjon 2.0.0. Artsdatabanken, Trondheim (<http://www.artsdatabanken.no/nin>).
- Haugaland Naturkompetanse 2002. Feltundersøkingar i Bokn, Tysvær og Karmøy. Ikke publiserte rapportar.
- Henriksen, S. & Hilmo, O. (red.) 2015. Norsk rødliste for arter 2015. Artsdatabanken, Norge.
- Lindgaard, A. & Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Lundberg A. 2010. Kulturlandskap og biologisk mangfold på Haugalandet – Fylkesmannen i Rogaland, Miljøvernnavdelinga, Miljørapporrt 2010.
- Moe, B., Korsmo, H. & Svalastog, D. 1992. Verneplan for barskog. Regionrapport for Vest-Norge – NINA Utredning 31: 1-114.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.
- Norderhaug, A. & Johansen, L. 2011. Kulturmark og boreal hei. I Lindgaard A, Henriksen S (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Origo Miljø 2001. Feltundersøkingar med innlegging av data i Natur 2000.
- Vie, E. 2000. Feltundersøkingar i Karmøy med innlegging av data i Natur 2000.
- Øygarden, A.H & Vorraa, O.J. 2004. Biologisk mangfold i Tysvær kommune. Utvalgte områder III. Haugaland Naturkompetanse. Rapport på fil, naturtypedata importert i Naturbasen.

DATABASER OG NETTBASERTE KARTTJENESTER

Artsdatabanken. Artskart, versjon 1.5. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Miljødirektoratet. Naturbase: <http://geocortex.dirnat.no/silverlightviewer/?Viewer=Naturbase>

Norges Geologiske undersøkelse. Arealisdata på nett. <http://www.ngu.no/kart/arealisNGU/>

Norges vassdrags- og energidirektorat, Meteorologisk institutt & Statens kartverk. www.senorge.no